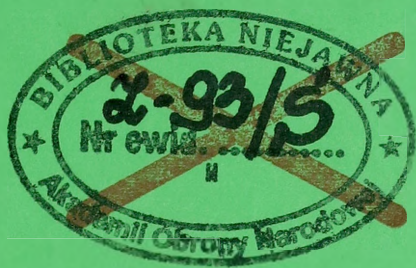


5-339/3

STRATEGICZNY PRZEGLĄD OBRONNY

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

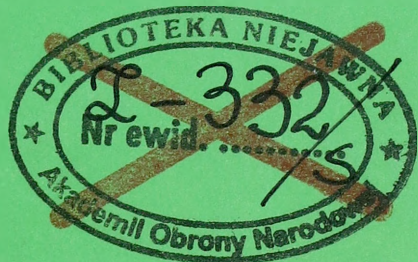


Przeklasyfikowano
Prot. nr 612.5
070208 w dniu 13022008
Witold Kwiecień W.

JAWNE KOPIA

~~ZASTRZEŻONE~~

Egz. Nr



LOGISTYKA SIŁ ZBROJNYCH RP U PROGU XXI WIEKU



~~ZASTRZEŻONE~~

63843

2-332/S

STRATEGICZNY PRZEGLĄD OBRONNY

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

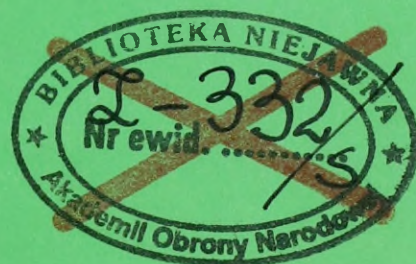


Przeklasyfikowano
Prot. nr 673 p. 5
z dn. 07.02.08 w dniu 13.02.2008
Wanna Kwiec 11

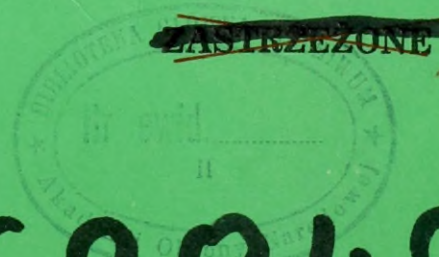
JAWNE KOPIA

~~ZASTRZEŻONE~~

Egz. Nr 1



LOGISTYKA SIŁ ZBROJNYCH RP U PROG U XXI WIEKU



~~ZASTRZEŻONE~~

63843

STRATEGICZNY PRZEGLĄD OBRONNY

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ



Przeklasyfikowano

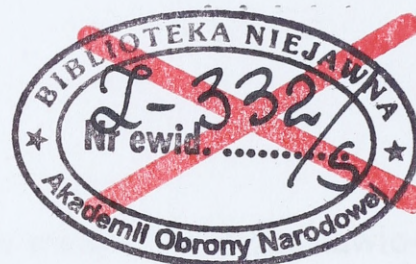
Prot. nr 674 P. 5
z dn. 07.02.2008 w dniu 13.02.2008
Anna Kulek UK

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

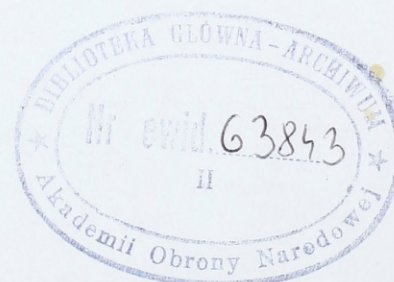
-Kopia

-Egz. nr ... 1



LOGISTYKA SIŁ ZBROJNYCH RP

U PROGU XXI WIEKU



WARSZAWA

RWD 191/Z-1/Z-95/05

JAWNE 2005

~~ZASTRZEŻONE~~

1z143

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

2/22-2



JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

2 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

Kopia
Warszawa, 12 maja 2005



PEŁNOMOCNIK MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
DS. STRATEGICZNEGO PRZEGLĄDU OBRONNEGO
dr Andrzej KARKOSZKA

Al. Niepodległości 218 ♦ 00-911 Warszawa
Tel.: 874-610, fax: 629 13 45

Oddajemy do służbowego wykorzystania zestawienie materiałów przedstawionych podczas seminarium nt.: LOGISTYKA SIŁ ZBROJNYCH U PROGU XXI WIEKU, które odbyło się w Akademii Obrony Narodowej w dniu 31 marca 2005r.

Celem seminarium było przeprowadzenie nieskrępowanej wymiany poglądów na temat wyzwań wobec logistyki XXI w. oraz pożądanego kierunku jej rozwoju w Siłach Zbrojnych RP.

Seminarium przeprowadzono w ramach Strategicznego Przeglądu Obronnego i według założeń organizatorów stanowiło ono pierwszy krok na drodze do określenia pożądanego modelu logistyki w perspektywie 15 lat, która powinna zapewnić:

- realne zdolności zabezpieczenia sił wydzielonych do operacji;
- integrację stacjonarnego systemu logistycznego;
- interoperacyjność z logistyką państw NATO.

W seminarium uczestniczyli przedstawiciele Generalnego Zarządu Logistyki Sztabu Generalnego WP, Dowództw Rodzajów Sił Zbrojnych, Departamentów MON, Akademii Obrony Narodowej, Wojskowej Akademii Technicznej oraz Zespołu SPO.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

4 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

SPIS TREŚCI

PLAN PRZEBIEGU SEMINARIUM	7
I. STAN OBECNY LOGISTYKI W SIŁACH ZBROJNYCH RP	9
1. Ocena stanu systemu logistycznego – <i>ptk D. Łukowski</i>	9
2. Stan obecny logistyki w Siłach Zbrojnych – <i>ptk dr inż. Z. Kurasiński</i>	18
II. WYZWANIA WOBEC LOGISTYKI SZ W XXI WIEKU – TENDENCJE ŚWIATOWE	36
1. Wyzwania wobec logistyki XXI wieku – <i>ptk M. Pietrasik</i>	36
2. Logistyka Sił Powietrznych – wyzwania w XXI wieku – <i>ptk dr inż. S. Dinter</i>	48
3. Koncepcja organizacji logistyki Marynarki Wojennej RP w scentralizowanej logistyce Sił Zbrojnych RP – <i>kmdr S. Tendecki</i>	56
III. KIERUNKI ROZWOJU LOGISTYKI W SZ RP	71
1. Kierunki rozwoju logistyki w SZ RP – <i>ptk D. Łukowski</i>	71
IV. MOŻLIWOŚCI I UWARUNKOWANIA ROZWOJU LOGISTYKI SZ RP W PERSPEKTYWIE ŚREDNIO I DŁUGOTERMINOWEJ	85
1. Informatyzacja logistyki resortu Obrony Narodowej – <i>ppłk dr J. Kuck</i>	85
2. Możliwości i uwarunkowania rozwoju logistyki SZ RP w perspektywie średnio i długoterminowej – <i>ptk E. Misiuk</i>	110
V. WYSTĄPIENIA ZAPREZENTOWANE W RAMACH DYSKUSJI	124
1. <i>Płk dr hab. Z. Stachowiak</i>	124
2. <i>Płk dr inż. S. Dinter</i>	127
3. <i>Pptk lek. D. Chłopek</i>	129
4. <i>Pptk W. Barczykowski</i>	136

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

6 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

PLAN PRZEBIEGU SEMINARIUM

JAWNE
~~ZASTRZEŻONE~~
 Kopia

nt. „Logistyka Sił Zbrojnych RP u progu XXI wieku”

Akademia Obrony Narodowej – 31.03.2005 r.

Lp.	Rodzaj przedsięwzięcia	Czas realizacji	Główny wykonawca
1.	Przybycie i rejestracja uczestników seminarium	9.45	sekretarz seminarium
2.	Powitanie i wprowadzenie do dyskusji	10.00-10.05	dr A. Karkoszka
I. Stan obecny logistyki w Siłach Zbrojnych RP			
3.	Tezy	10.05-10.15	plk D. Łukowski
4.	Antytezy	10.15-10.25	plk Z. Kurasiński
5.	Dyskusja	10.25-11.30	
6.	Przerwa	11.30-11.40	
II. Wyzwania wobec logistyki SZ w XXI wieku – tendencje światowe			
7.	Wystąpienie przedstawiciela Dowództwa Wojsk Lądowych	11.40-11.50	plk M. Pietrasik
8.	Wystąpienie przedstawiciela Dowództwa Sił Powietrznych	11.50-12.00	plk S. Dinter
9.	Wystąpienie przedstawiciela Dowództwa Marynarki Wojennej	12.00-12.10	kmdr S. Tandecki
10.	Dyskusja	12.10-13.00	
11.	Przerwa na lunch	13.00-14.00	
III. Kierunki rozwoju logistyki w SZ RP			
12.	Wystąpienie wprowadzające	14.00-14.10	plk D. Łukowski
13.	Dyskusja	14.10-15.20	
14.	Przerwa	15.20-15.30	
IV. Możliwości i uwarunkowania rozwoju logistyki SZ RP w perspektywie średnio i długoterminowej			
15.	Wystąpienie wprowadzające	15.30-15.40	plk E. Misiuk
17.	Dyskusja	15.40-16.20	
18.	Podsumowanie	16.20	dr A. Karkoszka

~~JAWNE~~
~~ZASTRZEŻONE~~
Kopia

JAWNE
~~ZASTRZEŻONE~~
8 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

I. STAN OBECNY LOGISTYKI W SIŁACH ZBROJNYCH RP

SZTAB GENERALNY WOJSKA POLSKIEGO
GENERALNY ZARZĄD LOGISTYKI – P4



OCENA STANU SYSTEMU LOGISTYCZNEGO

płk Dariusz ŁUKOWSKI

WARSZAWA

31.03.2005 r.

Szanowni Panowie, zgodnie z założeniami przyjętymi do organizacji naszego seminarium, w ramach mojego wystąpienia postawię tezę, czy też wystawię diagnozę dla aktualnego stanu systemu logistycznego SZ RP.

Zachęcam wszystkich uczestników seminarium do aktywnego udziału w dyskusji nad problemami funkcjonowania logistyki.

ZAGADNIENIA

1. UWARUNKOWANIA KSZTAŁTUJĄCE WYMAGANIA DLA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO
2. OBSZARY OCENY LOGISTYKI
3. CECHY AKTUALNEGO SYSTEMU
4. PRZYKŁADY UZASADNIAJĄCE POSTAWIONE TEZY
5. WNIOSKI

2/10

Swoje krótkie wystąpienie przeprowadzę według przedstawionego układu.

UWARUNKOWANIA KSZTAŁTUJĄCE WYMAGANIA DLA SYTEMU LOGISTYCZNEGO

1. NOWA DOKTRYNA LOGISTYCZNA SZ RP
2. WPROWADZANIE NOWOCZESNYCH SYSTEMÓW UZBROJENIA
3. POTRZEBA WSPARCIA DZIAŁAŃ O CHARAKTERZE EKSPEDYCYJNYM, Z DALA OD BAZ MACIERZYSTYCH
4. NOWY SPOSÓB PROWADZENIA DZIAŁAŃ:
 - NIELINEARNE POLE WALKI
 - WSPÓLDZIAŁANIE RODZAJÓW SIŁ ZBROJNYCH (DZIAŁANIA POŁĄCZONE)
 - WYSOKIE TEMPO DZIAŁAŃ
5. WSPOMAGANIE PLANOWANIA I ZARZĄDZANIA NOWOCZESNYMI SYSTEMAMI INFORMATYCZNYMI
6. OGRANICZENIA BUDŻETU OBRONY NARODOWEJ
7. SYSTEMATYCZNE ZMNIEJSZANIE SIŁ ZBROJNYCH

3/10

Aby dokonać oceny obecnie funkcjonującego systemu logistycznego należy zidentyfikować przyczyny determinujące potrzebę podjęcia tego typu działań.

Przedstawiam te, które wydają się najistotniejsze mając świadomość, iż lista ta nie wyczerpuje zagadnienia.

Zgodnie z rozkazem Szefa Sztabu Generalnego nr 221/Log/P4 z 31 maja 2004r. wprowadzono do użytku w SZ RP „Doktrynę Logistyczną Sił Zbrojnych RP”.

Pragnę zwrócić panów uwagę, iż wdrożenie tego dokumentu w SZ RP automatycznie pociąga za sobą konieczność wprowadzenia zmian, ze względu na brak pokrycia obszarów zadaniowych logistyki z aktualnymi zadaniami i strukturami organizacyjnymi.

W siłach zbrojnych rozpoczęto wdrażanie nowoczesnych systemów uzbrojenia (KTO ROSAMAK, PPK SPIKE, samoloty wielozadaniowe, transportowe, fregaty rakietowe) dla których należy zbudować właściwe zaplecze obsługowo-remontowe.

Dramatyczne zmiany dotyczą wymagań związanych z zapewnieniem wsparcia logistycznego dla wydzielanych sił z dala od baz macierzystych, w różnych warunkach klimatycznych, często w rejonie pozbawionym jakiejkolwiek infrastruktury.

Przerzut wojsk i utrzymanie ich w rejonie wymaga olbrzymiego wysiłku organizacyjnego i finansowego. Należy przy tym pamiętać, że gotowość jednostek logistycznych musi być co najmniej na takim samym poziomie jak jednostek zabezpieczających, a często nawet na dużo wyższym.

Jeśli nałożymy na to wysokie tempo działań, nielinearny sposób ich prowadzenia oraz wielonarodowość działających sił, widać jak ogromnego znaczenia nabiera informacja i oprzyrządowanie właściwymi systemami informatycznymi i łączności do jej obróbki i wymiany.

OBSZARY OCENY LOGISTYKI

1. DOWODZENIE I KIEROWANIE
2. PODSTAWOWE ZDOLNOŚCI, W TYM:
 - PRZERZUT WOJSK
 - CIĄGŁOŚĆ WSPARCIA
 - HNS
 - FUNKCJONOWANIE W ŚRODOWISKU WIELONARODOWYM
3. STANDARYZACJA
4. WYKORZYSTANIE NOWOCZESNYCH TECHNOLOGII W PLANOWANIU I ZARZĄDZANIU
5. NORMOWANIE PROCESÓW GOSPODARCZYCH I EKSPLOATACJI

4/10

Biorąc pod uwagę wymienione przeze mnie wybrane uwarunkowania automatycznie nasuwają się obszary, które powinny podlegać ocenie.

Do celów naszego seminarium wybrałem te, które wydają się najistotniejsze.

Szczególną uwagę pragnę zwrócić na podstawowe zdolności, jakie powinien posiadać system logistyczny, bowiem to one warunkują między innymi możliwość użycia deklarowanych do NATO, czy Unii Europejskiej jednostek SZ RP.

CECHY AKTUALNEGO SYSTEMU LOGISTYCZNEGO

1. ROZPROSZONE KOMPETENCJE
2. BRAK SILNEGO CENTRALNEGO ORGANU
LOGISTYCZNEGO
3. NIEJEDNOLITY SYSTEM NORM EKSPLOATACJI
I GOSPODAROWANIA UISW W SZ
4. BRAK NOWOCZESNYCH SYSTEMÓW ZARZĄDZANIA
I GOSPODAROWANIA, W TYM ZINTEGROWANEGO
LOGISTYCZNEGO SYSTEMU INFORMATYCZNEGO
5. STRUKTURY LOGISTYCZNE NIEADEKWATNE DO
POTRZEB NA WSZYSTKICH SZCZEBLACH
ORGANIZACYJNYCH WOJSK
6. OLBRZYMI NAWIS REMONTOWY

5/10

Ocena poszczególnych obszarów prowadzi do postawienia określonych tez.

Należy stwierdzić, że obecne zadania logistyczne są rozproszone po różnego rodzaju zarządach, departamentach, biurach i agencjach. Zdania te są zróżnicowane i niejednorodne na poszczególnych szczeblach organizacyjnych wojsk. Struktury i zadania na szczeblu centralnym zasadniczo odbiegają od tych na szczeblu operacyjnym i taktycznym. Dyrektywne obszary funkcjonalne logistyki nie mają pokrycia w zadaniach realizowanych przez logistykę.

Brak jest silnego centralnego organu logistycznego, który byłby zdolny realizować politykę logistyczną w sposób zintegrowany dla całych sił zbrojnych.

Dotychczasowe zmiany organizacyjno-strukturalne uniemożliwiły stworzenie jednolitego systemu gospodarki materiałowej i eksploatacji w wojskach. W efekcie system ten opiera się na mocno zdezaktualizowanych przepisach.

Brak centralnego ośrodka, przy dużej autonomii dowódców RSZ doprowadził do olbrzymiego zacofania w obszarze wykorzystania nowoczesnych metod zarządzania wspieranych zintegrowanym systemem informatycznym. Mamy dziś sytuację, w której posiadamy narzędzia i znamy procedury wymiany informacji logistycznej z sojusznikami, ale nie mamy możliwości przesyłania danych, które musimy wygenerować ręcznie, ponieważ nie posiadamy narodowych systemów realizujących podobne funkcje.

Analiza naszych zdolności w stosunku do potrzeb i standardów NATO jasno wskazuje, że nie jesteśmy w stanie zapewnić wsparcia logistycznego dla deklarowanych sił zdolnych do przerzutu, począwszy od małych elementów SON po zestawy jednostek wysokiej gotowości. Brak nam środków przerzutu strategicznego, jednostek przeładunkowych, jednostek wyspecjalizowanych w budowie obozowisk wojskowych, jednostek transportowych, zdolności w zakresie pozyskiwania i uzdatniania wody itp.

Środki przeznaczone na bieżące potrzeby eksploatacyjne wojsk systematycznie pogłębiają nawis remontowy.

CECHY AKTUALNEGO SYSTEMU LOGISTYCZNEGO - CD.

- 7. ZJADANIE ZAPASÓW I BRAK MOŻLIWOŚCI ICH
ODTWORZENIA**
- 8. BRAK SYSTEMOWYCH ROZWIĄZAŃ W ZAKRESIE
GOTOWOŚCI OBRONNEJ PRZEMYSŁU**
- 9. PRAWO NIE PRZYSTOSOWANE DO POTRZEB
LOGISTYKI SIŁ ZBROJNYCH**
- 10. ZNIKOMY WPŁYW LOGISTYKI NA OKREŚLANIE
WYMAGAŃ TECHNICZNYCH I SYSTEMOWYCH DLA
NOWO WDRAŻANYCH SYSTEMÓW UZBROJENIA**

6/10

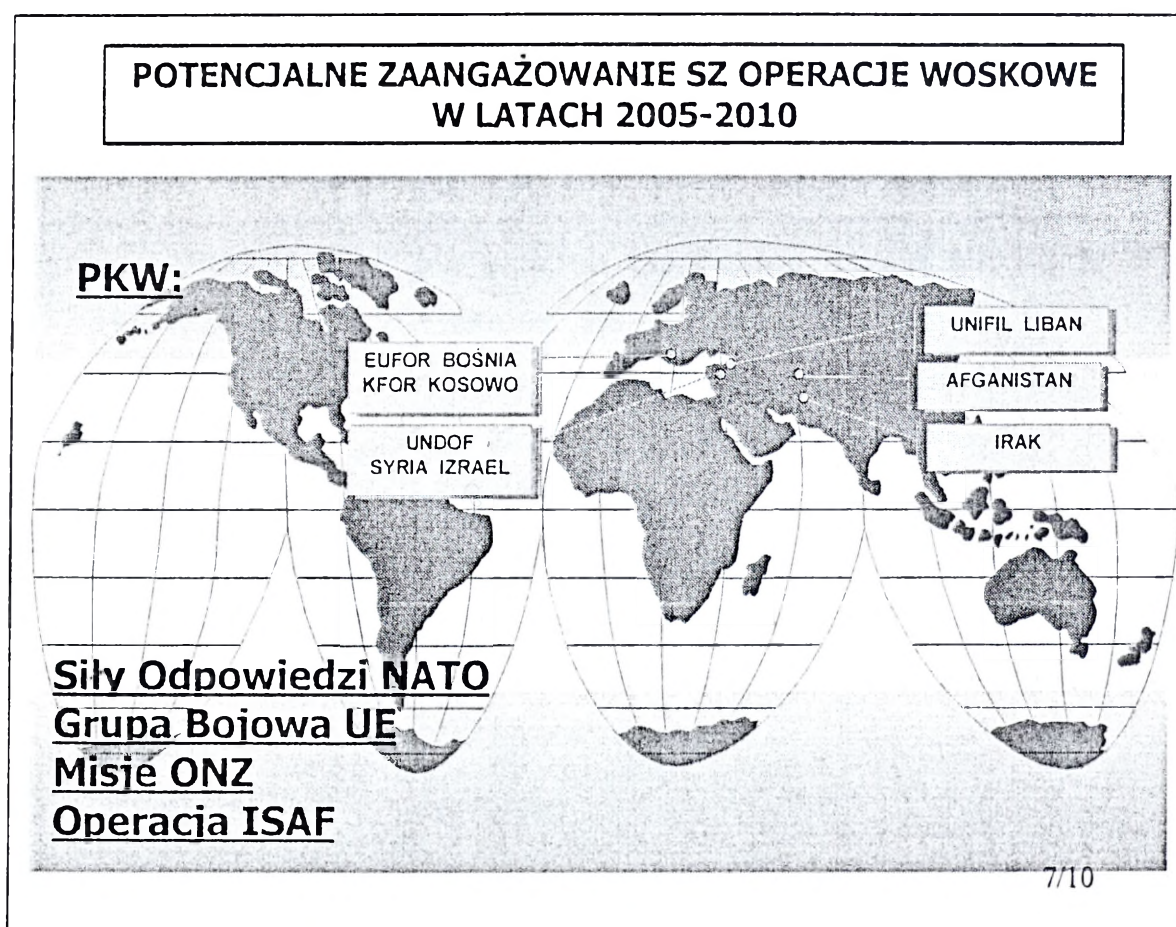
Te same przyczyny powodują, iż zjadane są zapasy wojenne, przy jednoczesnym braku możliwości ich odtworzenia.

Obecne uregulowania prawne, zwłaszcza w kontekście ustawy o zamówieniach publicznych nie są przystosowane do potrzeb sił zbrojnych. Potrzeba operacyjna nie zawsze idzie w parze z koniecznością zastosowania procedury przetargowej. Czas niezbędny na realizację zakupów, procedury odwoławcze mogą doprowadzić do sytuacji, że nie będzie można zapewnić właściwego wsparcia wojskom w działaniach, a tym samym narażając życie żołnierzy. System zaopatrywania z gospodarki musi być bardziej wiarygodny. Bez tego zajdzie potrzeba utrzymywania zapasów w wojskach

na bardzo wysokim poziomie, co jest uznawane w powszechnie w Sojuszu za rozwiązanie nieracjonalne.

Trzeba pamiętać, że ustawa ta ma również zastosowanie w rejonach działania poza obszarem kraju, co w wielu przypadkach powoduje rezygnację z zakupu środków zaopatrzenia na rynku lokalnym i konieczność przerzutu ich z baz macierzystych.

W okresie minionych kilkunastu lat systematycznie odgraniczono udział i wpływ logistyki w pracach badawczo-rozwojowych oraz w generowaniu wymagań na zakupy nowych systemów uzbrojenia. W efekcie budowę systemu logistycznego rozpoczyna się tuż przed wejściem pierwszych egzemplarzy do wojsk. Sytuacja taka w sposób skuteczny ogranicza możliwość użycia tych systemów uzbrojenia w jakichkolwiek działaniach.



Dla krótkiej ilustracji wyzwań stojących przed systemem logistycznym pokazuję nasze zaangażowanie w ramach PKW oraz najistotniejsze zadania generowane potrzebami zabezpieczenia SON, GB UE, misji ONZ oraz najnowsze wyzwanie, czyli przejęcie dowodzenia ISAF w Afganistanie przez Wielonarodowy Korpus Północ-Wschód.

Przykład wymagań NATO dla pododdziałów logistycznych

Medium Truck Coy	Enough Truck Lift capability to move 600 Tons Cargo in one sortie (300km)
POL Truck Coy	Enough Truck Lift capability to move 500 CuM POL in one sortie
Water Truck Coy	Enough Truck Lift capability to move 500 CuM Bulk Water in one sortie
Ammo Supply Coy	Transload 3200 Tons daily per Coy
Petroleum Supply Coy	Store 2000 CuM bulk POL and issue 1000 CuM bulk POL daily

8/10

Wspomniane przeze mnie braki dotyczą nie tylko rodzajów jednostek logistycznych, ale i ich zdolności. Okazuje się, że nasze zdolności są w sposób znacząco niższe od standardowych wymagań wypracowanych w NATO.

Opracowano je po to, aby można było w sposób jednolity dla całego Sojuszu dokonać przeliczenia rzeczywiście zadeklarowanych zdolności przez poszczególne państwa. Po wprowadzeniu tych standardów okazało się w niektórych przypadkach, że wymaganą zdolność dla plutonu posiada u nas batalion.

WNIOSEK

System logistyczny sił zbrojnych w obecnym kształcie nie jest w stanie sprostać wyzwaniom XXI wieku. Wymaga ona głębokich zmian strukturalno-organizacyjnych, w tym nowoczesnych informatycznych systemów wspomagających.

9/10

Moją ocenę systemu logistycznego można zreasumować poprzez tezę przedstawioną na slajdzie.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

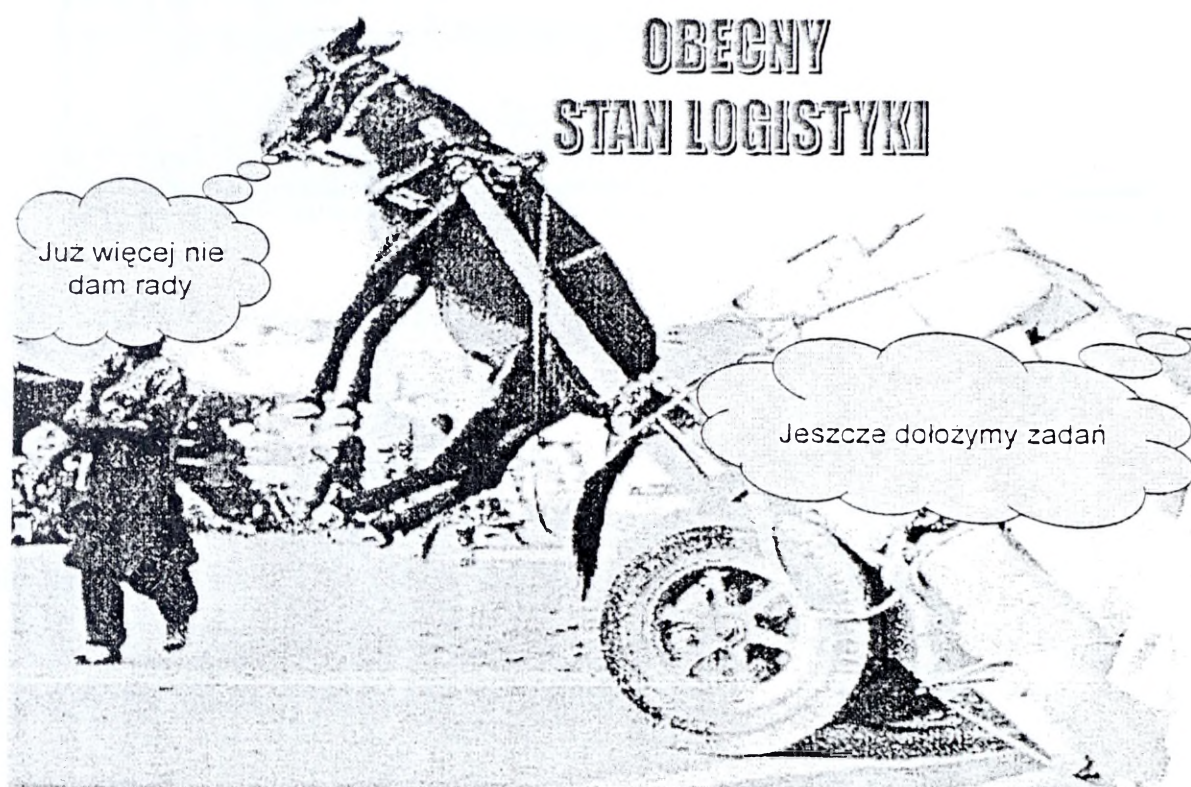
Kopia

Plk dr inż. Zdzisław Kurasiński
Akademia Obrony Narodowej

STAN OBECNY LOGISTYKI W SIŁACH ZBROJNYCH RP

Panie Ministrze, Panowie Oficerowie

Stan obecny logistyki w Siłach Zbrojnych RP można w mojej ocenie z dużym przybliżeniem określić na zasadzie podobieństwa z prezentowanym slajdem.



Logistyka jest przeładowana zadaniami, których przybywa z każdym dniem, tygodniem, miesiącem. Związane jest to przede wszystkim z przyjmowaniem przez nasze siły zbrojne kolejnych zadań wynikających z członkostwa w Sojuszu, ale i również ciągnącą się od wielu lat ich restrukturyzacja, którą właściwie można to określić jako kolejne redukcje. W takich uwarunkowaniach przy zacofaniu informatycznym, o jakim powszechnie i otwarcie mówi się w logistyce z dużą pewnością można postawić następującą tezę:

Logistyka SZ RP nie w pełni realizuje oczekiwania sił zbrojnych, ponieważ funkcjonujący obecnie system wsparcia logistycznego wojsk nie spełnia wszystkich kryteriów, a ich skala i jakość zdecydowanie odbiegają od standardów obowiązujących w armiach państw NATO.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

18 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05



TEZA 1

Logistyka nie w pełni spełnienia oczekiwania sił zbrojnych ponieważ:

1. Funkcjonujący obecnie system wsparcia logistycznego wojsk nie spełnia wszystkich kryteriów, a ich skala i jakość zdecydowanie odbiegają od standardów obowiązujących w armiach państw NATO.

Logistyka sił zbrojnych jest niewydolna i wynika to w mojej ocenie przede wszystkim z:

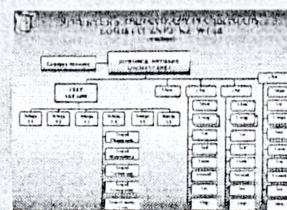
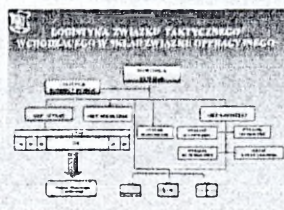
1. Braku sprawności organizacyjnej przejawiającej się:
 - brakiem zgodności struktur organizacyjnych logistycznych organów kierowania na różnych szczeblach organizacyjnych sił zbrojnych;



KRYTERIA OCENY

a) sprawności organizacyjnej

- ◆ zgodności struktur organizacyjnych logistycznych organów kierowania na różnych szczeblach organizacyjnych sił zbrojnych;
- ◆ stopnia złożoności struktur organizacyjnych logistycznych organów kierowania ;
- ◆ rozpiętości kierowania;
- ◆ możliwości osiągnięcia tzw. „efektu synergicznego” i wykorzystania zjawiska „dywersyfikacji” ;



- znacznie zróżnicowanym stopniem złożoności struktur organizacyjnych logistycznych organów kierowania;
- lekceważącym podejściem i nie stosowaniem zasady rozpiętości kierowania podczas konstruowania struktur jednostek logistycznych (w tym szczególnie brygady logistycznej do której nawiążę w dalszej części wystąpienia);
- brakiem możliwości osiągnięcia tzw. „efektu synergicznego” i wykorzystania zjawiska „dywersyfikacji”.



KRYTERIA OCENY

b) skuteczności

- ◆ specjalizacji organów logistycznych w kierowaniu wsparciem logistycznym wojsk;
- ◆ wydajności logistycznych organów kierowania w zakresie opracowania dokumentacji planistycznej i rozkazodawczej;
- ◆ możliwości elastycznego reagowania na zmieniającą się sytuację operacyjną (taktyczną) i logistyczną;

2. Niskiej skuteczności funkcjonowania systemu logistycznego przejawiającej się:
- nikłej specjalizacji organów logistycznych w kierowaniu wsparciem logistycznym wojsk;
 - małej wydajności logistycznych organów kierowania w zakresie opracowania dokumentacji planistycznej i rozkazodawczej;
 - braku możliwości elastycznego reagowania na zmieniającą się sytuację operacyjną (taktyczną) i logistyczną.



KRYTERIA OCENY

c) mobilności, tzn. gotowości do działania logistycznych organów kierowania i jednostek logistycznych do szybkiego podjęcia działań w celu zaspokojenia zgłaszanych przez wojska potrzeb w zakresie świadczenia usług;

d) żywotności, tj. odporności logistycznych organów kierowania i jednostek logistycznych na uderzenia przeciwnika, trwałości ich nadzoru nad realizacją świadczonych usług na rzecz walczących wojsk oraz zdolności odtwarzania ich struktur organizacyjnych w wypadku poniesienia przez nie strat.

3. **Braku mobilności**, tzn. gotowości do działania logistycznych organów kierowania i jednostek logistycznych do szybkiego podjęcia działań w celu zaspokojenia zgłaszanych przez wojska potrzeb w zakresie świadczenia usług.
4. **Małej żywotności**, tj. odporności logistycznych organów kierowania i jednostek logistycznych na uderzenia przeciwnika, trwałości ich nadzoru nad realizacją świadczonych usług na rzecz walczących wojsk oraz zdolności odtwarzania ich struktur organizacyjnych w wypadku poniesienia przez nie strat.

Można postawić sobie tutaj wiele pytań dotyczących stanu logistyki SZ. *Co zrobiono? Czego nie zrobiono? Jakie rozwiązania najpierw wprowadzono, a następnie ich realizacji zaniechano? Dlaczego restrukturyzacja SZ odbywa się kosztem logistyki? itd.*

W mojej ocenie zrobiono dotychczas bardzo dużo, potężnym wysiłkiem i zaangażowaniem kadry logistycznej na wszystkich szczeblach organizacyjnych SZ. Świadczy o tym opracowanie i wydanie *Katalogu możliwości HNS* oraz *Doktryny Logistycznej SZ RP*. Czasami mam jednak wrażenie, że zbyt pochopnie, za szybko wprowadzono niektóre rozwiązania nie zastanawiając się nad ich skutkami. Zaliczyłbym do nich na przykład wprowadzenie – niejako na siłę – struktury G4/S4 do sztabów jednostek wojskowych z jednoczesną likwidacją całego pionu szefa logistyki.

~~ZASTRZEŻONE~~

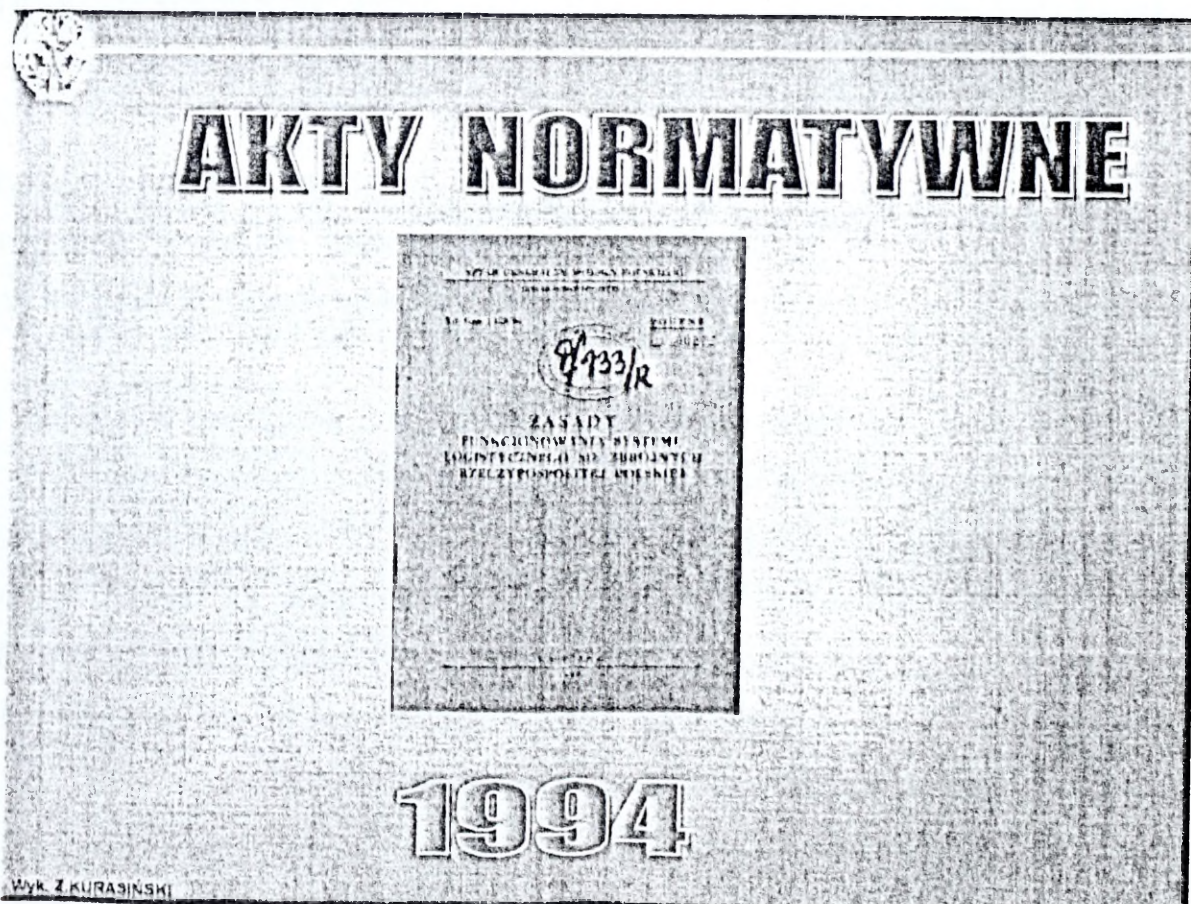
Kopia

Mam nikłą satysfakcję z tego powodu, że przed kilkoma laty – w 1996, a może 1997 roku – przestrzegałem przed tym podczas odprawy kierowniczej kadry logistyki wojsk lądowych prowadzonej w Bydgoszczy. Prezentowałem wówczas pogląd, że system G4/S4 nie nadaje się do naszych SZ, bowiem jest to system operacyjnego działania wojsk i w naszych uwarunkowaniach wymaga spełnienia podstawowego warunku, jakim jest odciążenie jednostek operacyjnych od wszelkich zadań logistycznych związanych z ich funkcjonowaniem w czasie pokoju. Pomimo tego wprowadzono ten system tworząc okrojone, niewydolne wydziały i sekcje G4/S4 w sztabach ZT i oddziałów likwidując pionu szefa logistyki, w tym szefów wszystkich służb. Okazało się to wielkim nieporozumieniem i szybko wdrożono następne rozwiązanie, zakładające jednoczesne funkcjonowanie systemu G4/S4 w sztabach i pionu szefa logistyki, nie określając ich wzajemnych relacji i kompetencji.

A jak się ma to do przyjętych wcześniej założeń funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP. W mojej ocenie można postawić następną tezę:

Logistyka nie w pełni spełnienia oczekiwania sił zbrojnych, ponieważ brakuje konsekwencji i determinacji w realizowaniu przyjętych do wdrażania założeń jej funkcjonowania.

Założeń słusznych, opracowanych z dużą znajomością problematyki wsparcia logistycznego sił zbrojnych. Zostały one zawarte w „Zasadach funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP” w 1994.



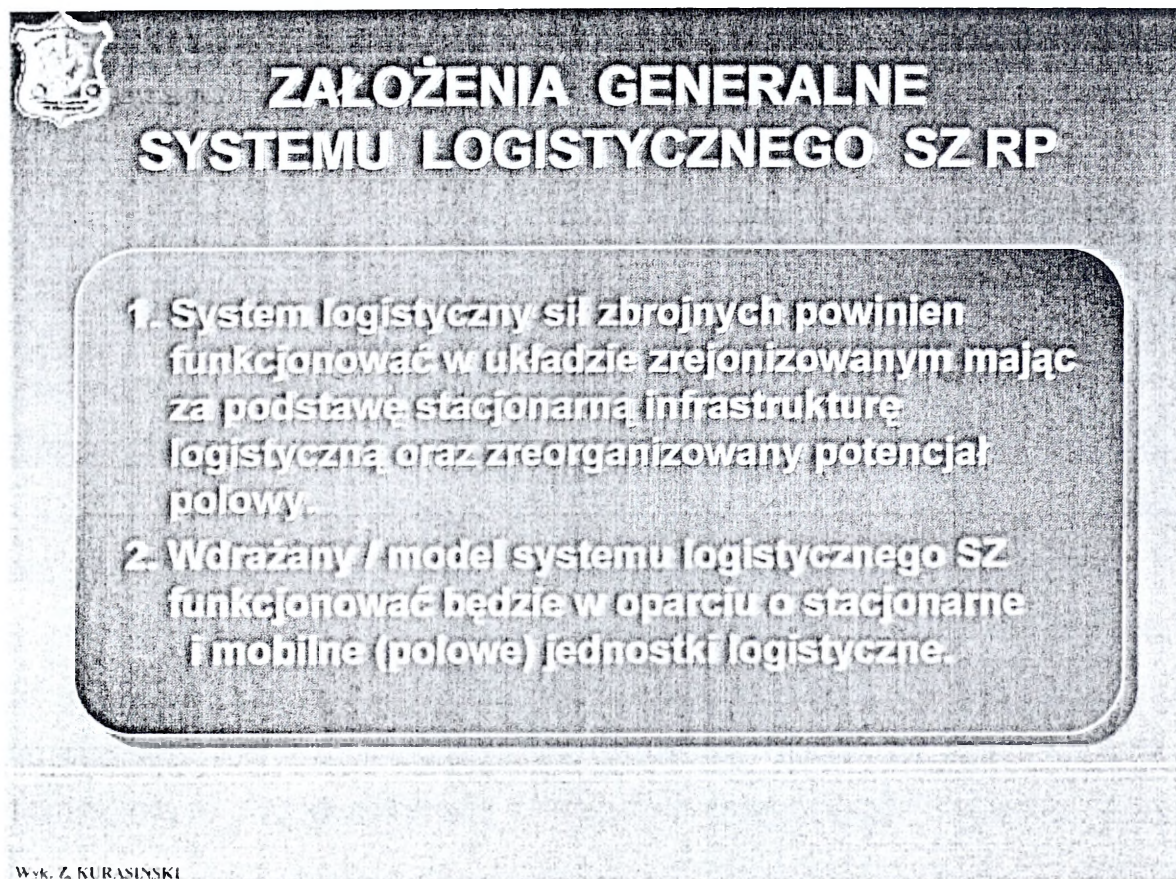
JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

22 z 143

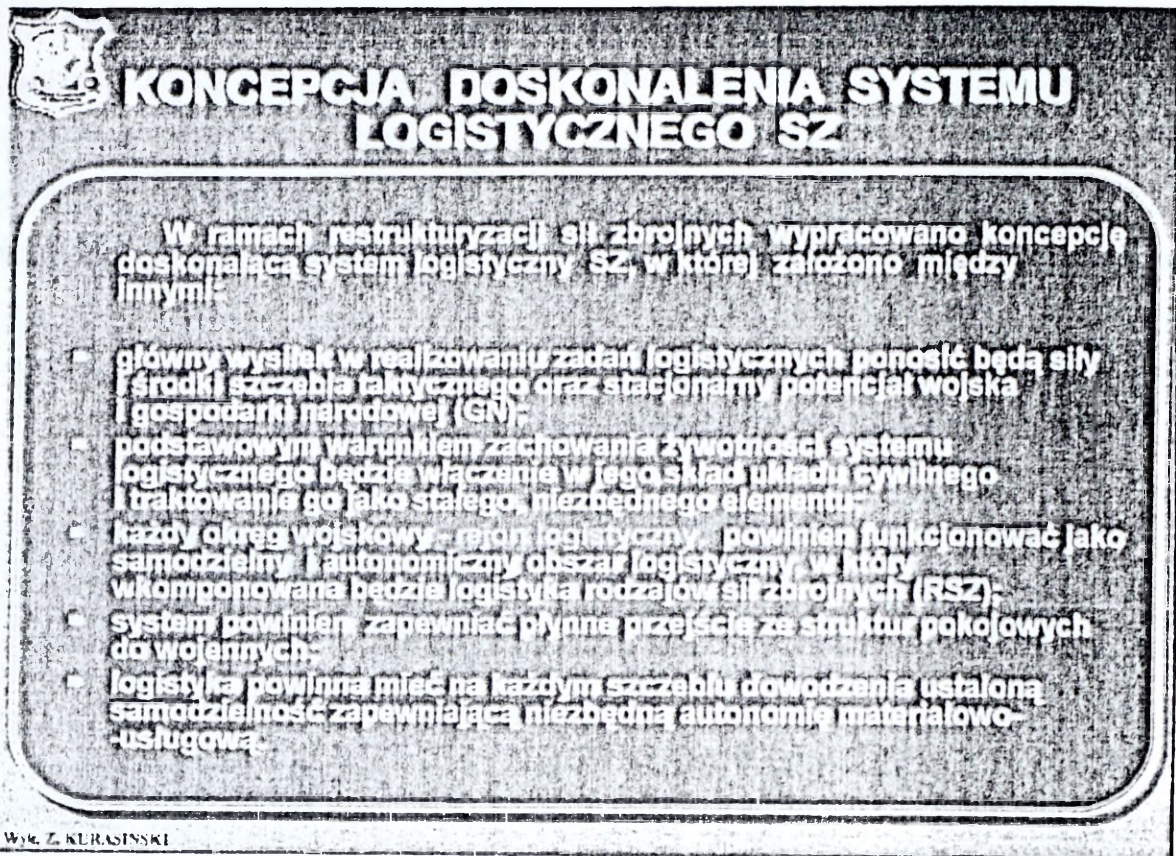
Przypomnę je w skrócie, bo myślę, że w końcowych efektach dzisiejszego seminarium pozostaną one w dalszym ciągu aktualne i wypracowane w efekcie jako zalecenia do dalszego doskonalenia systemu logistycznego.

1. System logistyczny sił zbrojnych powinien funkcjonować w układzie zrejonizowanym mając za podstawę stacjonarną infrastrukturę logistyczną oraz zreorganizowany potencjał polowy.
2. Wdrażany / model systemu logistycznego SZ funkcjonować będzie w oparciu o stacjonarne i mobilne (polowe) jednostki logistyczne.



W ramach restrukturyzacji sił zbrojnych wypracowano koncepcję doskonalącą system logistyczny SZ, w której założono między innymi:

1. Główny wysiłek w realizowaniu zadań logistycznych ponosić będą siły i środki szczebla taktycznego oraz stacjonarny potencjał wojska i gospodarki narodowej (GN).
2. Podstawowym warunkiem zachowania żywotności systemu logistycznego będzie włączenie w jego skład układu cywilnego i traktowanie go jako stałego, niezbędnego elementu.
3. Każdy okręg wojskowy – rejon logistyczny, powinien funkcjonować jako samodzielny i autonomiczny obszar logistyczny, w który wkomponowana będzie logistyka rodzajów sił zbrojnych (RSZ).



4. System powinien zapewniać płynne przejście ze struktur pokojowych do wojennych.
5. Logistyka powinna mieć na każdym szczeblu dowodzenia ustaloną samodzielność zapewniającą niezbędną autonomię materiałowo-usługową.

Dostosowanie struktur organizacyjnych jednostek logistycznych szczebla taktycznego do struktur organizacyjnych logistyki obowiązujących w armiach przodujących państw NATO przez:

1. Wprowadzenie bezpośredniego podporządkowania dowódcy:
 - w batalionie - dowództwo kompanii logistycznej (klog);
 - w brygadzie - dowództwo batalionu logistycznego (blog);
 - w dywizji - dowództwo pułku logistycznego (plog).
2. Podzielenie organów logistycznych na dwie zasadnicze części:
 - pierwszą o charakterze koncepcyjno-planistycznym, podporządkowaną szefowi sztabu jako komórka G4 (S4);
 - drugą o charakterze organizacyjno-wykonawczym, pracującą w składzie dowództw jednostek logistycznych (klog, blog, plog).

To były słuszne założenia i – jak potwierdziły to zresztą liczne badania, prowadzone najpierw w Katedrze Logistyki Wojsk Lądowych, a następnie w Instytucie Ekonomii i Logistyki AON – możliwe do zrealizowania w przeciągu kilku lat.

Niestety bardzo często zawracaliśmy z obranej drogi, że wspomnę tylko dzisiaj już historię, jaką stanowiło powołanie i sformowanie dwóch Rejonów Logistycznych Warszawa i Kraków – z czterech projektowanych. Po osiągnięciu przez nie gotowości do działania w lipcu 2000 r – w grudniu rozwiązano je zwalniając wielu doświadczonych oficerów-logistyków z zawodowej służby wojskowej. A dzisiaj – dzisiaj wracamy to tej idei projektując Rejonowe Bazy Logistyczne, które jak się zakłada będą realizowały dokładnie te same zadania, jakie przewidywano dla RLog.

Następny przykład – z wielkim trudem, zresztą zgodnie z przyjętymi założeniami, sformowano w batalionach kompanie i bataliony logistyczne w brygadach i znowu powtórzyliśmy stare błędy. Kiedy bataliony logistyczne osiągnęły gotowość do działania i wręczono im uroczyście sztandary, rozformowano je wracając tym samym do wcześniejszych rozwiązań funkcjonowania w oddziałach samodzielnych kompanii zaopatrzenia, remontowej i medycznej¹. Dzisiaj wracamy do tej idei formując z kilkunastu lub kilkudziesięciu jednostek pododdziały i oddziały logistyczne batalionów i brygad wykonujących zadania w operacjach prowadzonych poza obszarem kraju w układzie sojuszniczym i koalicyjnym.

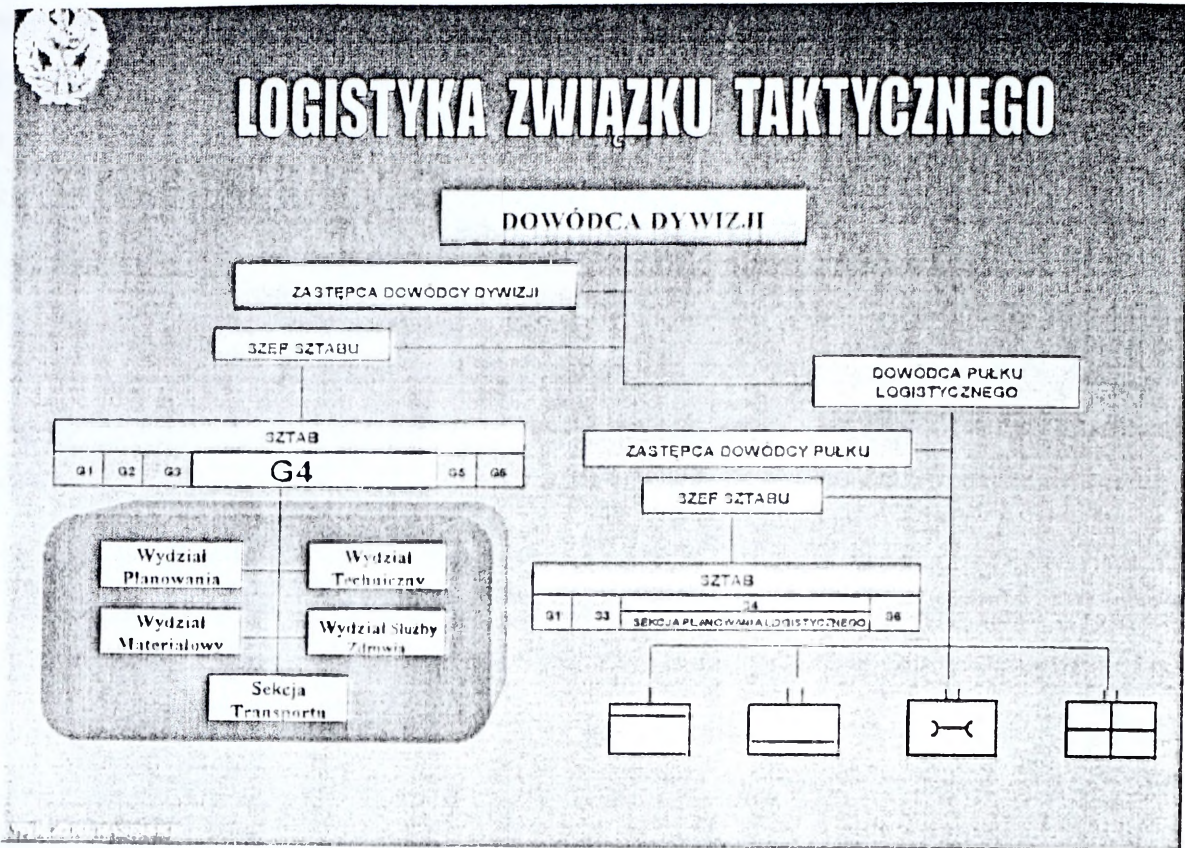
Tworzy to w konsekwencji uporczywie nasuwającą się tezę, że tworzymy logistykę wynikającą z życzeń przełożonych – nie mającą wiele wspólnego z potrzebami wojsk i wynikającą z realizowanych przez nią zadań.

A przecież od samego początku było wiadomo, że możliwość uczestniczenia jednostek SZ RP w operacjach prowadzonych siłami narodowymi i siłami sojuszniczymi, na obszarze kraju lub poza jego granicami, spowodowała zmianę dotychczasowych uwarunkowań organizacyjnych, operacyjno-taktycznych i logistycznych, rzutu-jących m.in. na proces dowodzenia wojskami w operacjach, w tym i kierowania ich wsparciem logistycznym.

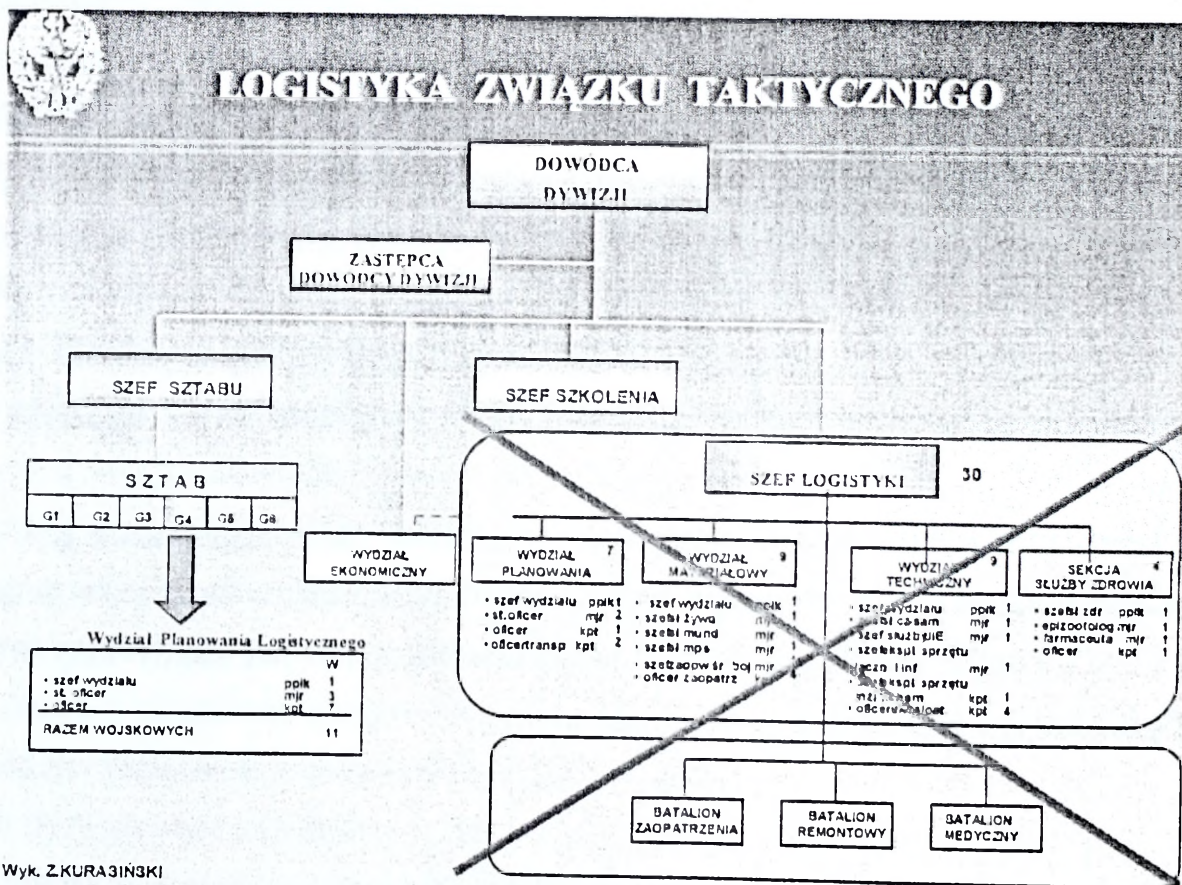
W tym zakresie w strukturach logistycznych musi zaistnieć jasność i klarowność podziału zadań i kompetencji pomiędzy logistyką planowania i logistyką wykonawczą.

Jeżeli planowanie jest domeną sztabu, a planowanie logistyczne jest częścią planowania logistycznego, to powinno być ono realizowane w sztabie, a pododdział logistyczny powinien podlegać bezpośrednio dowódcy, tak jak każdy inny w dowodzonej przez niego jednostce.

¹ Patrz: R. Preciszewski, *Honor beretu*, „Polska Zbrojna”, Nr 41(248)/2001.

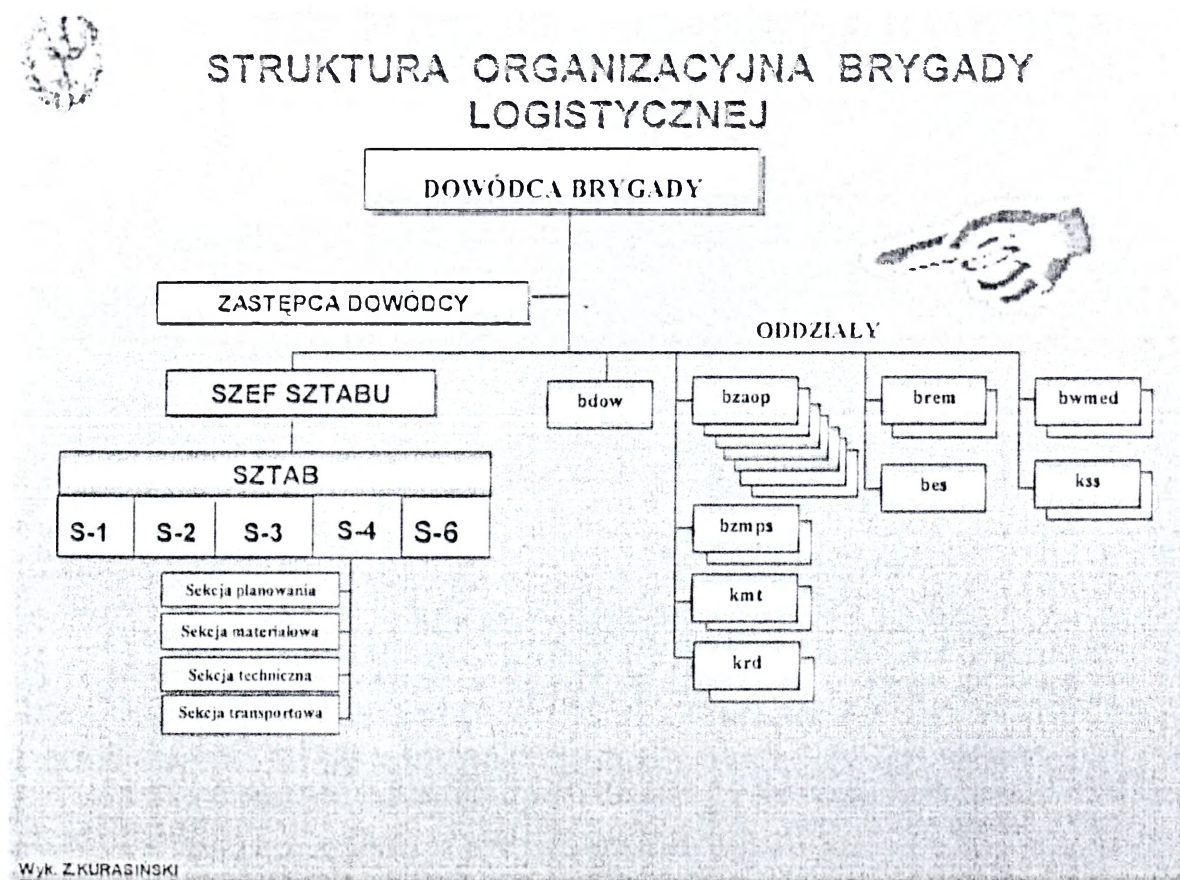


Tymczasem tkwimy dalej w niezrozumiałych strukturach jednoczesnego funkcjonowania niewydolnych wydziałów i sekcji G4/S4 i pionów szefa logistyki, dla których nie ma zadań w systemie dowodzenia wojskami.



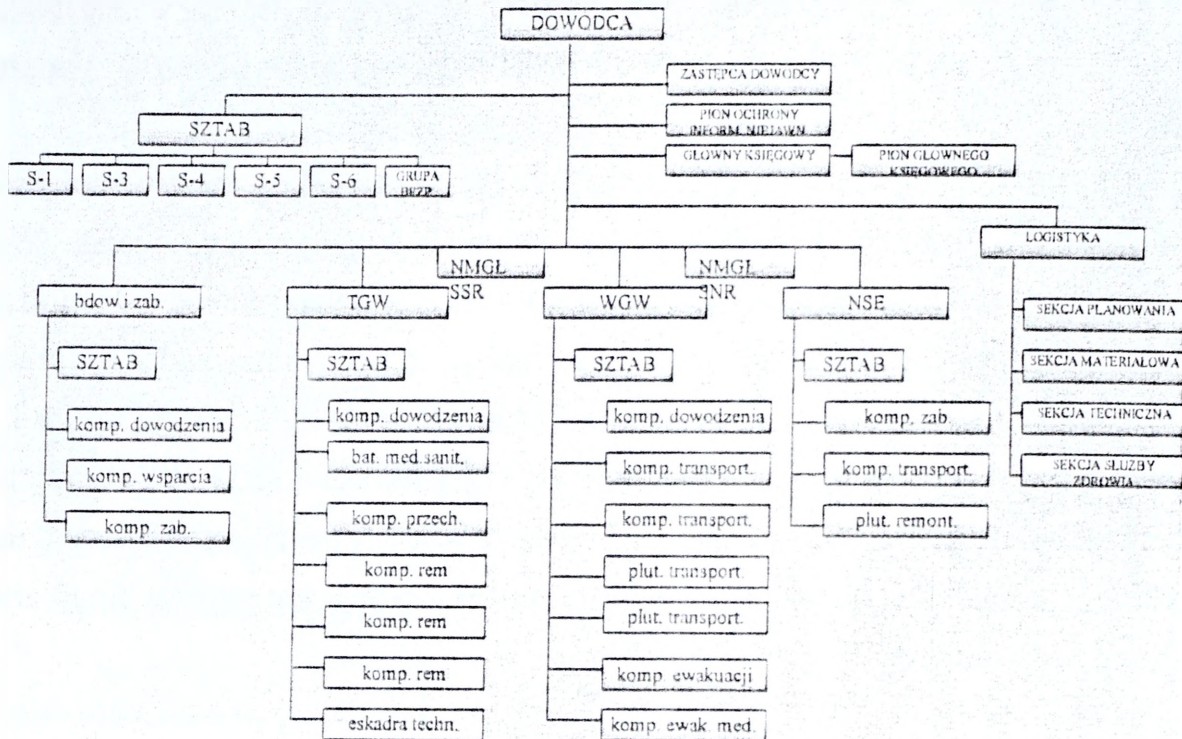
Podobnie od kilku już lat trwają perturbacje i zamieszanie wokół etatu brygady logistycznej, która kilkakrotnie zmieniała swoje podporządkowanie – od OW przez KZ i DWL po szczebel centralny. Otrzymywała i otrzymuje ona różne zadania od wsparcia logistycznego wojsk operacyjnych do wsparcia kontyngentów wydzielanych z SZ RP.

W mojej ocenie żadna ze struktur organizacyjnych BLog nie stwarza przesłanek do zapewnienia sprawnej realizacji zadań wsparcia logistycznego wojsk. Wykazuje znaczne ograniczenia sterowalności oddziałami i pododdziałami (ok. 20 jednostek), co znacznie ogranicza możliwości komplementarnego generowania zadań i opracowania pełnej dokumentacji rozkazodawczej przez sztab dla wszystkich oddziałów i pododdziałów brygady. Ponadto, dowodzenie taką dużą liczbą oddziałów i pododdziałów logistycznych, wykonujących zadania logistyczne na znacznym obszarze działania przy pomocy jednego tylko batalionu dowodzenia, wydaje się mało realne i trudne do zrealizowania. Oto przykłady takich struktur:

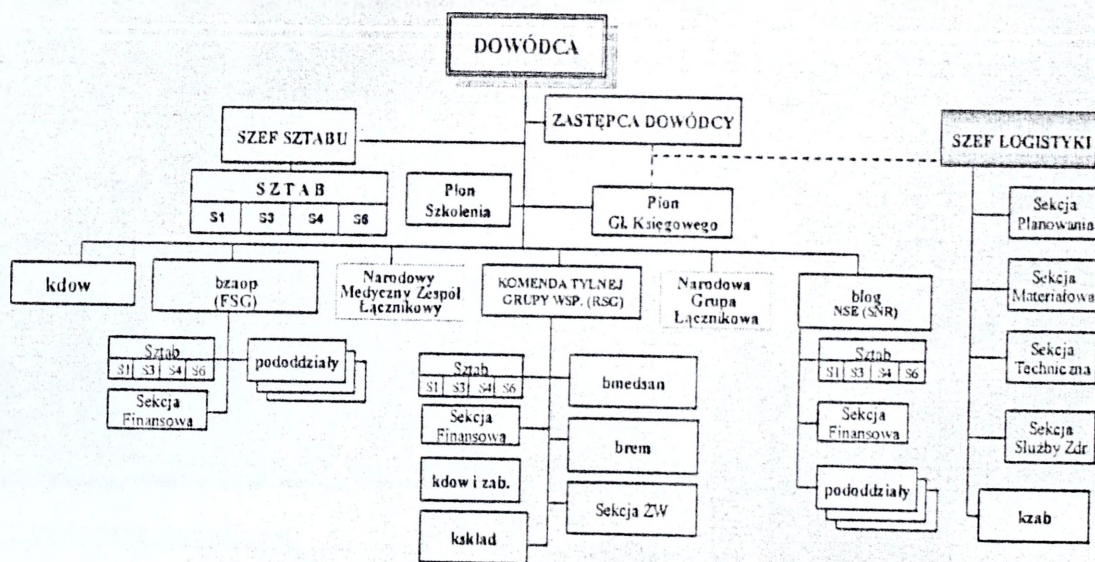




STRUKTURA ORGANIZACYJNA 10 BLog



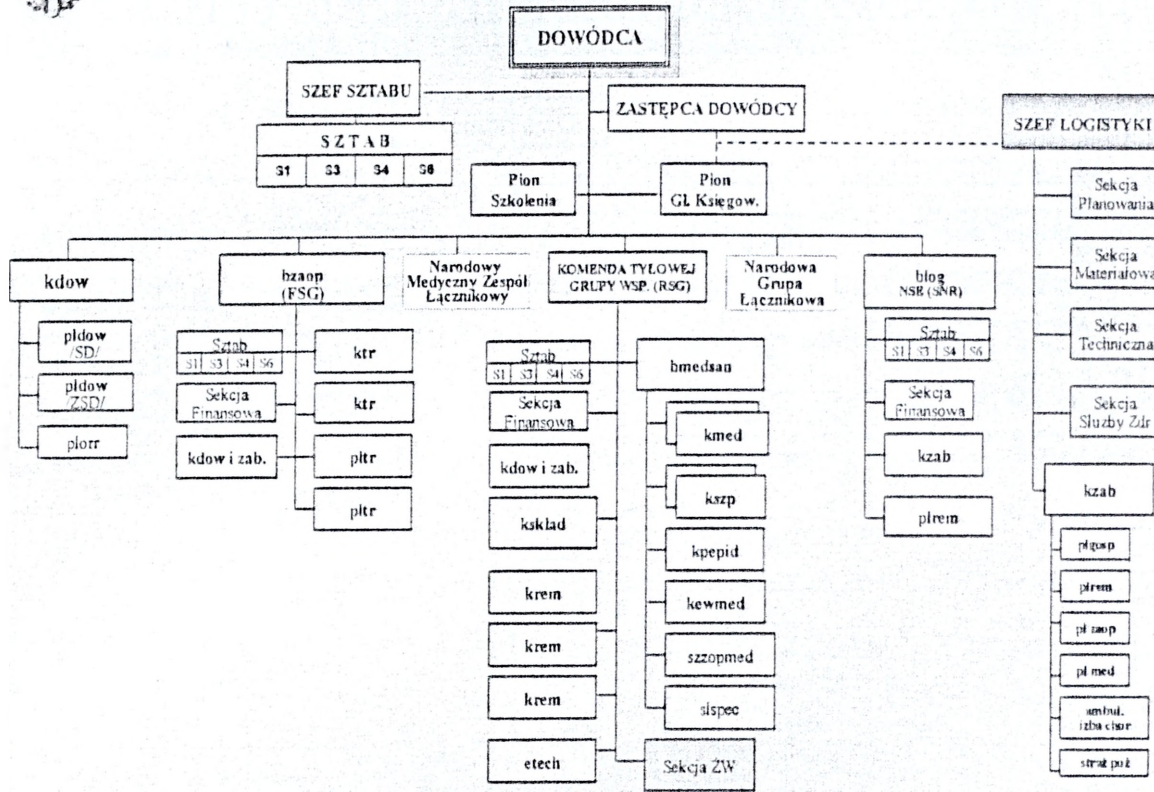
STRUKTURA ORGANIZACYJNA BRIGADY LOGISTYCZNEJ



Źródło: Opracowano na podstawie materiałów Sztabu Logistyki DWLąd i Dowództwa BLog.

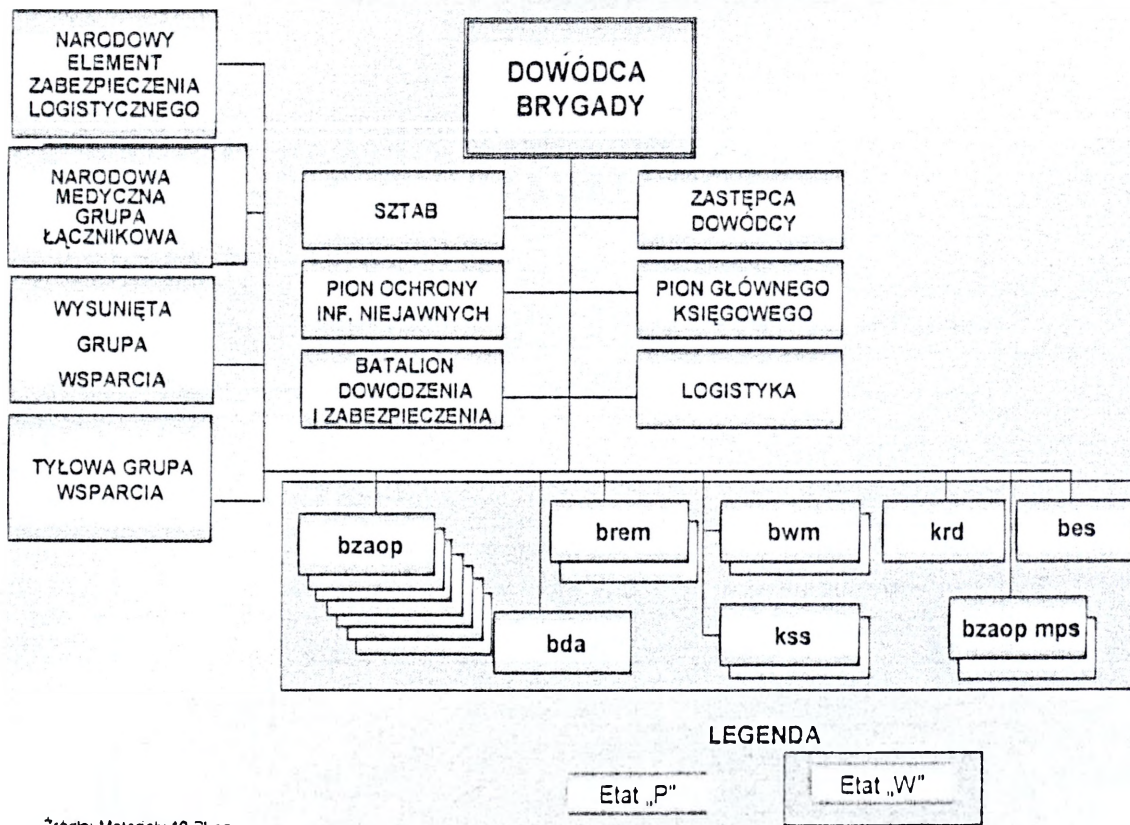


BRYGADA LOGISTYCZNA SIL REAGOWANIA

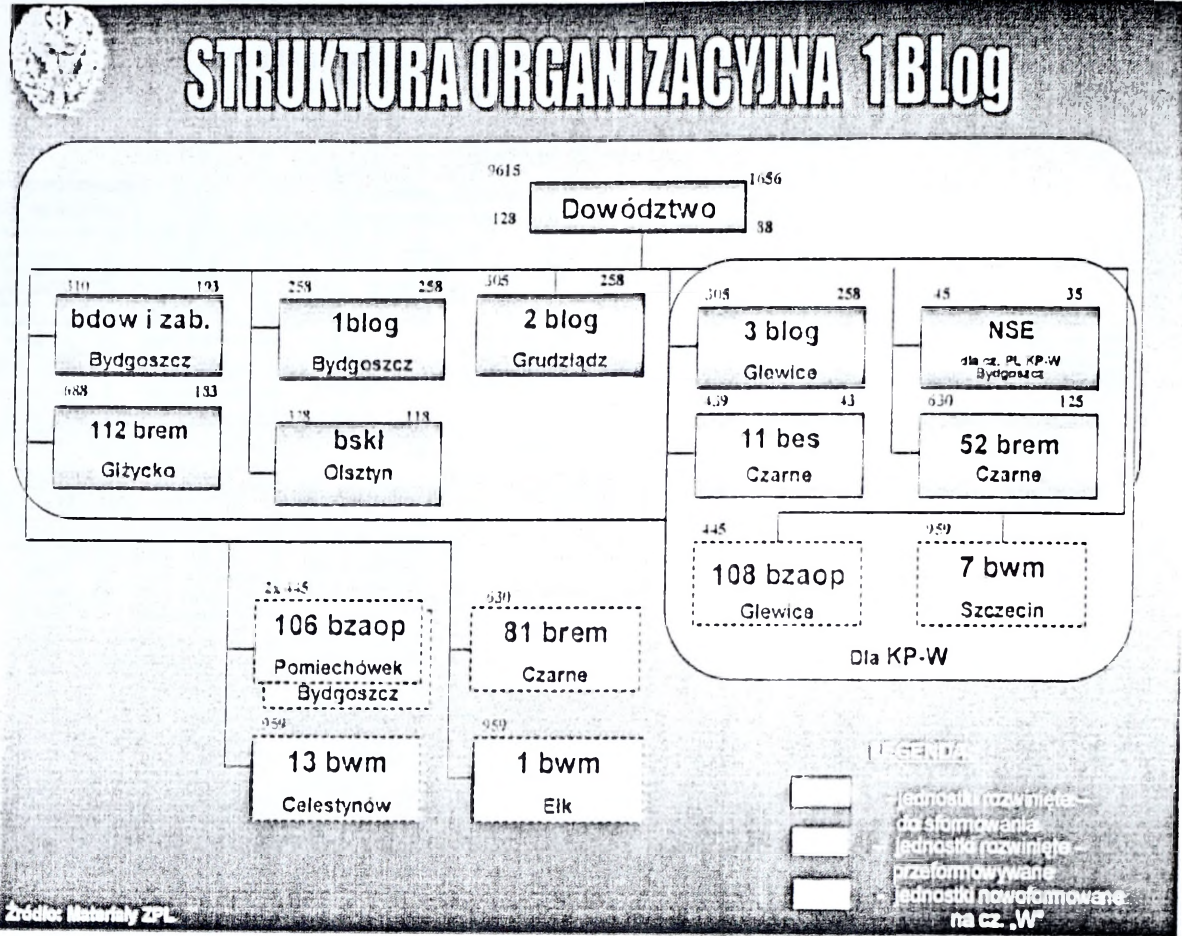


Źródło: Materiały Sztabu Logistyki DWL i Dowództwa BLog.

AKTUALNA STRUKTURA ORGANIZACYJNA 10 BLog



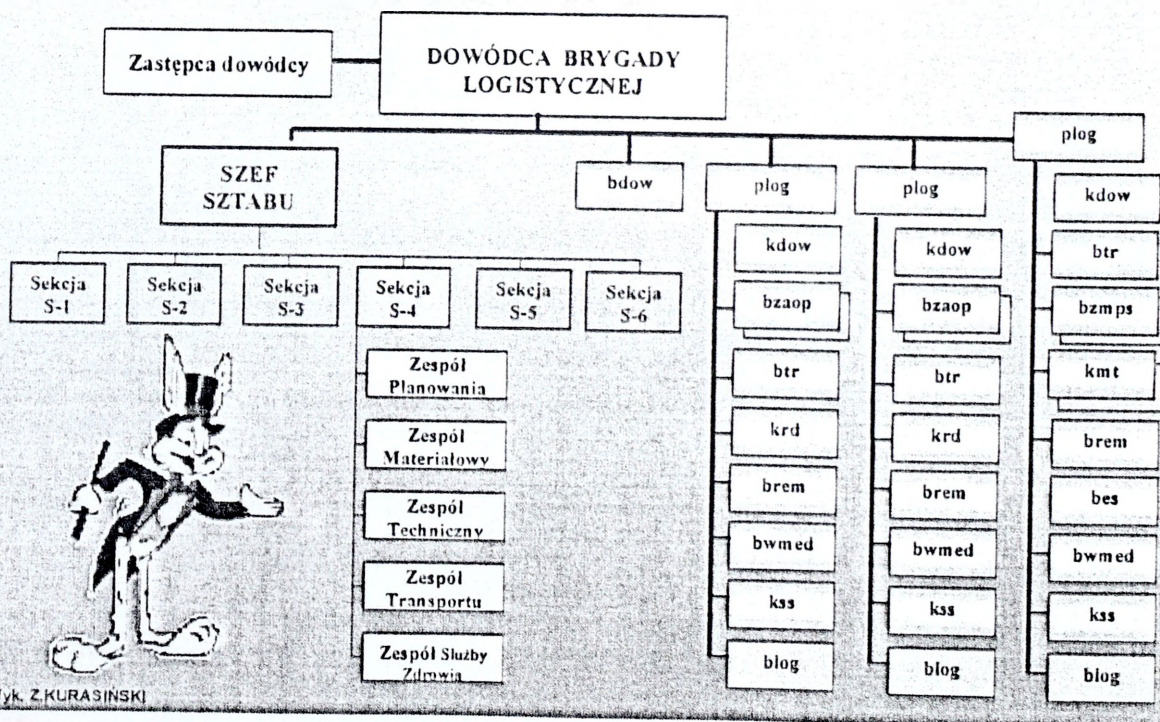
Źródło: Materiały 10 BLog



Dlatego też już od kilku lat w ćwiczeniach prowadzonych w AON podczas zajęć i ćwiczeń dowódczo-sztabowych preferujemy strukturę pułkową BLog, nie wynikającą z magii cyrkowego królika, ale wynikającą z prowadzonych badań.

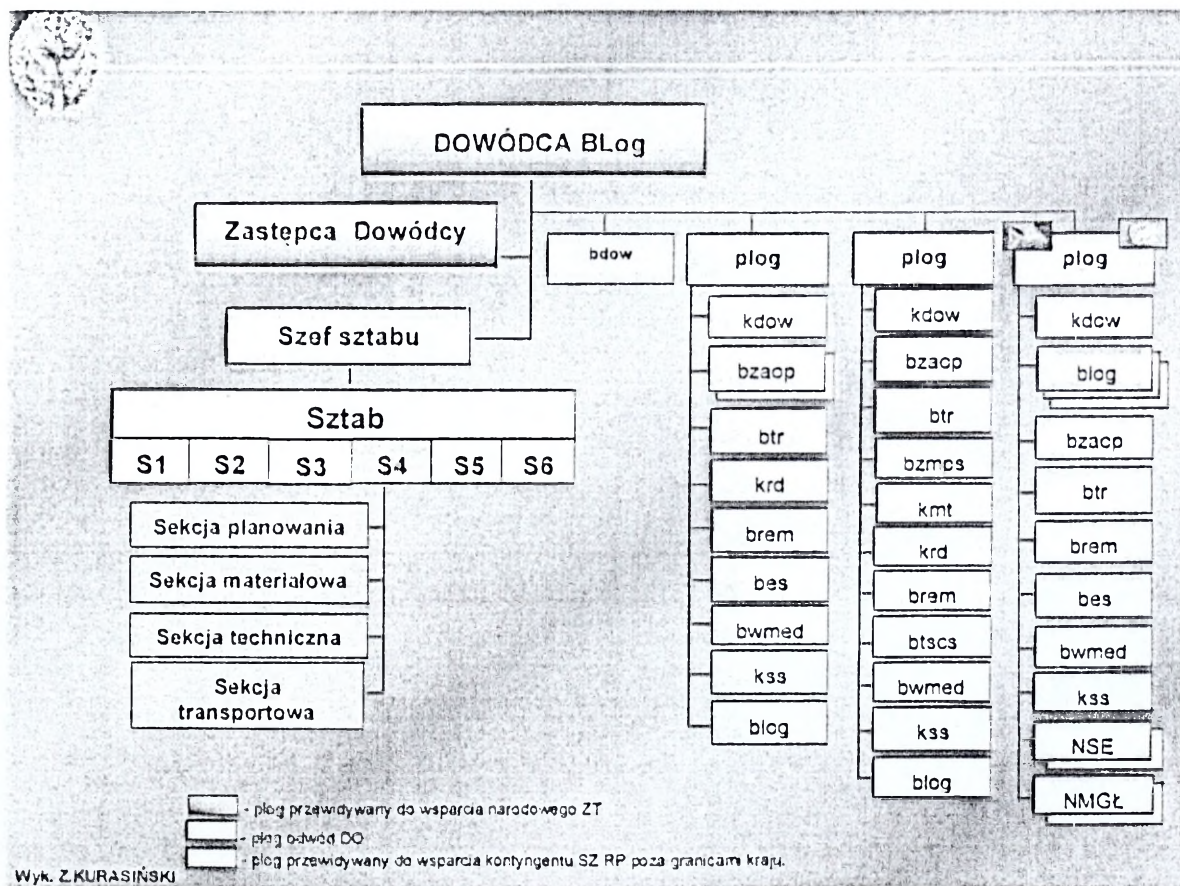


STRUKTURA ORGANIZACYJNA BRYGADY LOGISTYCZNEJ (wariant)



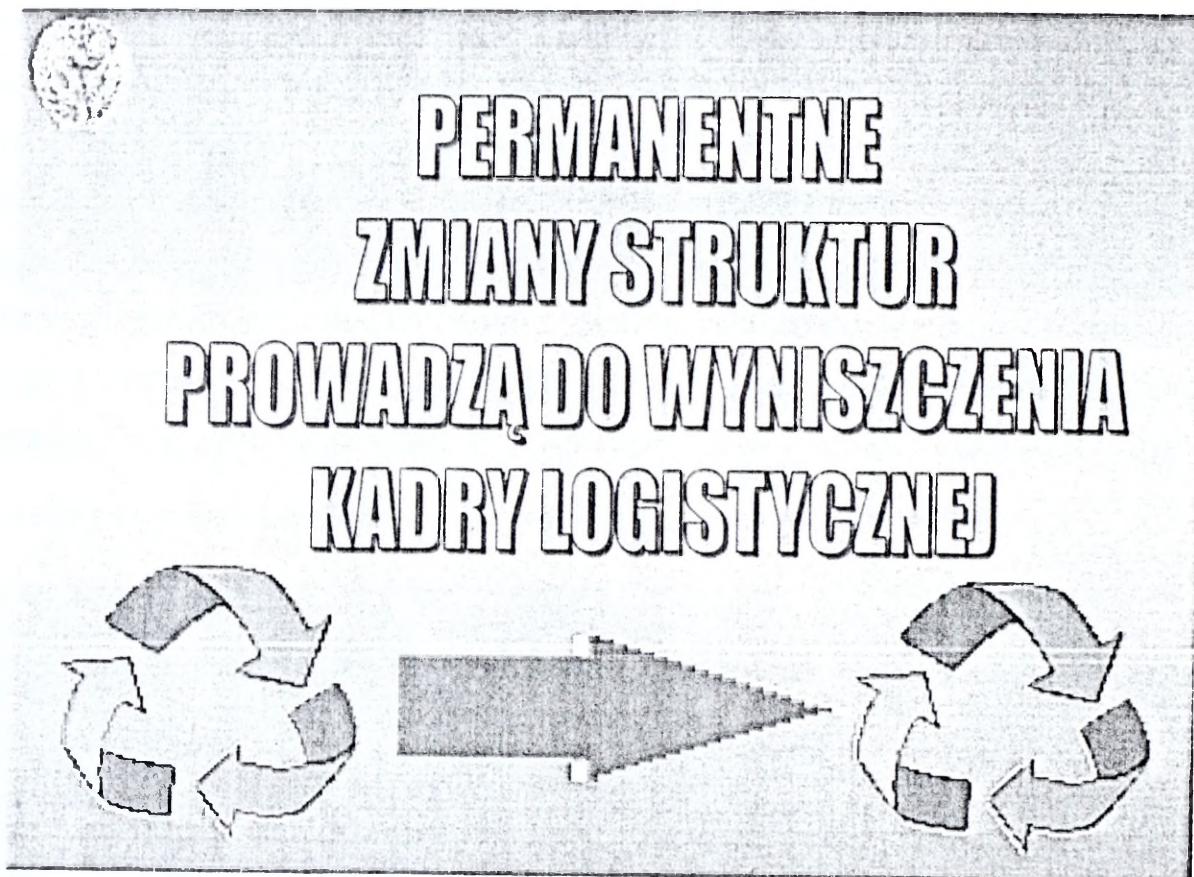
W strukturze tej dwa plog, o takiej samej konstrukcji, realizowały zadania bezpośredniego wsparcia logistycznego ZT, natomiast trzeci plog o strukturze mieszanej realizował zadania doraźne stanowiąc odwód dowódcy WL.


Zmieniające się uwarunkowania działania wojsk operacyjnych oraz tendencja tworzenia specjalistycznych jednostek logistycznych przygotowanych do wsparcia logistycznego operacji prowadzonych przez siły reagowania Sojuszu oraz jednostek wydzielonych do prowadzenia operacji pokojowych poza granicami RP spowodowały, że od bieżącego roku do ćwiczeń wdrożyliśmy nową strukturę pułkową BLog. W preferowanej strukturze organizacyjnej BLog zasadnicze zadania wsparcia logistycznego SZ realizowałyby dwa plog o podobnej strukturze organizacyjnej. Pierwszy z nich przeznaczony byłby do wsparcia narodowego ZT w sile dywizji, uczestniczącej w operacji prowadzonej na obszarze kraju. Drugi plog pozostawałby w odwodzie Dowództwa Operacyjnego. Swoimi jednostkami mógłby wspierać zarówno ZT, jak i realizować dodatkowe zadania wsparcia logistycznego, takie jak: rozśrodkowanie składnic ŚBiM, dowóz paliw do wojsk, czy transport sprzętu ciężkiego na duże odległości. Trzeci plog przeznaczony byłby do realizacji wsparcia logistycznego oddziałów i pododdziałów SZ wydzielanych do operacji sojuszniczych i pokojowych, prowadzonych poza granicami kraju. Taka bowiem organizacja stwarza również możliwości wspólnego szkolenia i rotacji kadr logistycznych na różnych stanowiskach służbowych w ramach brygady.



Może zatem warto od czasu do czasu zapytać o opinię środowiska akademickie, które mają przecież możliwość sprawdzenia doświadczalnie określonych struktur organizacyjnych, możliwości dowodzenia nimi i realizacji przez nie zadań, a nie prowadzić doświadczeń – jak to się powszechnie mówi – na żywych organizmach.

Ponadto, permanentne zmiany struktur logistycznych, zamieszanie, jakie wprowadzają wszelkie pośpiesznie prowadzone restrukturyzacje jednostek logistycznych, zmiany ich podporządkowania i dyslokacji (np. likwidacja etatów szefów służb logistycznych w jednostkach, a następnie ich przywrócenie, likwidacja bzaop w Krośnie, a następnie przeniesienie do Krosna bzaop z Żagania) prowadzą do wyniszczenia kadry logistycznej.





TEZA 3

Czy będzie lepiej?

Nie!!! Będzie coraz gorzej i to już
w krótkim czasie.

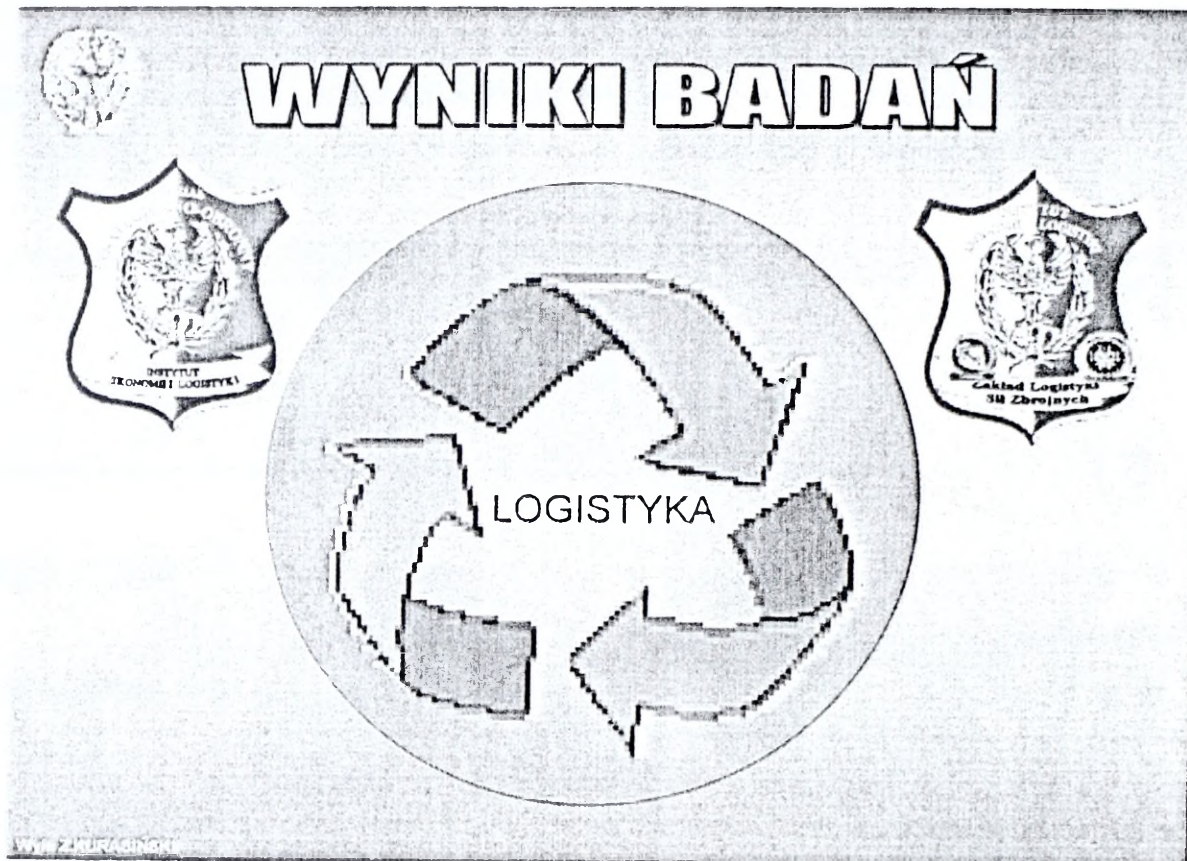
Wyk. Z.KURASINSKI

Można, w związku z tym, otwarcie postawić pytanie: *Co dalej z logistyką?
Co w bliższej i dalszej perspektywie czasu? Czy będzie lepiej?*

W mojej ocenie NIE!!! Będzie coraz gorzej i to możliwe, że w krótkim czasie.

Panie Ministrze, Panowie Oficerowie

Poruszone w moim wystąpieniu problemy oraz prowadzone w Zakładzie Logistyki Sił Zbrojnych Instytutu Ekonomii i Logistyki AON badania i dociekania jednoznacznie wskazują na to, że od dłuższego czasu kręcimy się w miejscu. Może nadszedł już czas, żebyśmy któreś z zaplanowanych przedsięwzięć dokładnie przygotowali, przeprowadzili symulację i doprowadzili do końca.



Logistyka nie znosi wizjonerów, szczególnie takich, którzy w krótkich odstępach czasu mają różne wizje jak powinna wyglądać logistyka SZ i głoszą coraz to nowe jej koncepcje.



LOGISTYKA NIE ZNOSI WIZJONERÓW

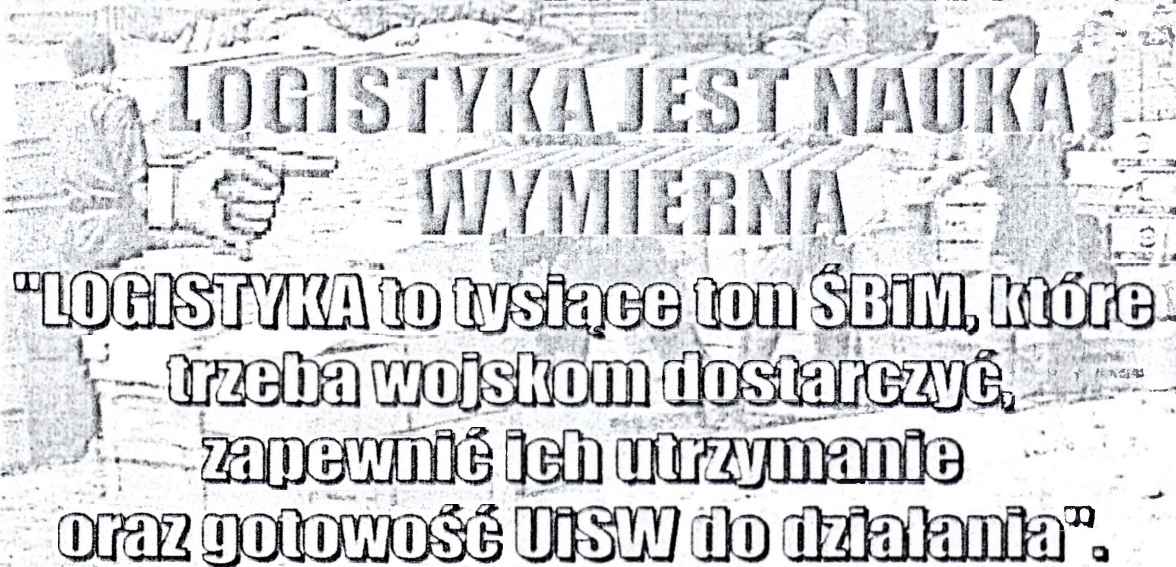


Wyk. ZKURASINSKI

Przecież logistyka jest nauką wymiarną, tutaj wszystko można zmierzyć, zważyć – Logistyka to nic innego jak tysiące ton środków bojowych i materiałowych, które trzeba wojskom dostarczyć, zapewnić ich utrzymanie oraz gotowość uzbrojenia i sprzętu wojskowego do działania.



LOGISTYKA NIE ZNOSI WIZJONERÓW



Wyk. ZKURASINSKI

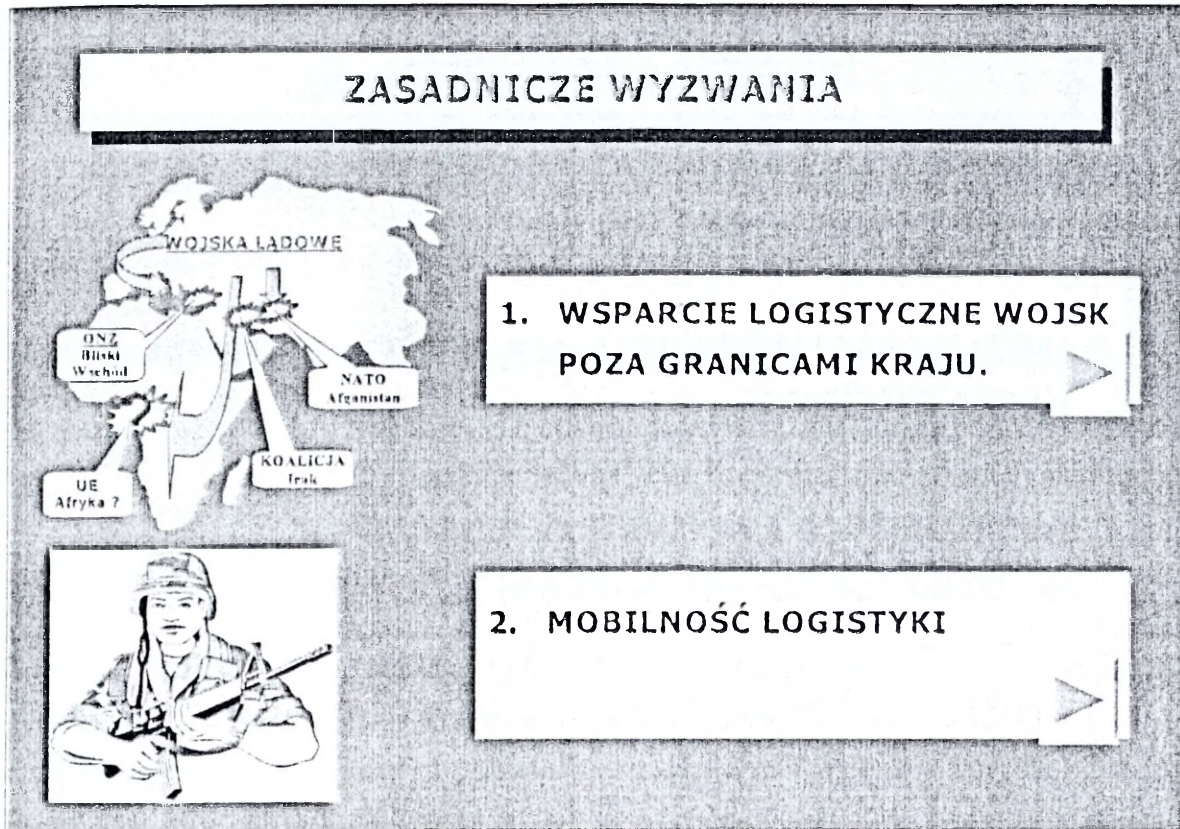
Panie Ministrze, Panowie Oficerowie dziękuje za uwagę.

II. WYZWANIA WOBEC LOGISTYKI SZ W XXI WIEKU – TENDENCJE ŚWIATOWE



Panie Ministrze, Panowie Oficerowie!

W swoim wystąpieniu pragnę przedstawić niektóre wyzwania stojące przed Logistyką Wojsk Lądowych w okresie najbliższych 20 lat.



Zasadniczym wyzwaniem, przed którym stoi Logistyka Wojsk Lądowych, to zabezpieczenie pełnego wsparcia logistycznego dla wojsk uczestniczących w operacjach i misjach poza granicami kraju. Zdobyte dotychczas doświadczenia oraz tendencje ogólnoświatowe wskazują, że ilość i zakres tego typu operacji będzie ulegał znacznemu zwiększeniu (SON, UE, ISAF, ONZ, itp.) i to w różnych warunkach klimatycznych.

1. WSPARCIE LOGISTYCZNE WOJSK POZA GRANICAMI KRAJU.

- REALIZACJA ZOBOWIĄZAŃ SOJUSZNICZYCH I MIĘDZYNARODOWYCH
- MOŻLIWOŚCI WSPARCIA W KAŻDYCH WARUNKACH KLIMATYCZNYCH
- SYSTEM ZAOPATRYWANIA JEDNOSTEK WYDZIELANYCH POZA GRANICE KRAJU
- KORZYSTANIE W ZAOPATRYWANIU WOJSK Z UDZIAŁU „STRONY TRZECIEJ”



Realizacja zabezpieczenia logistycznego wydzielanych PKW będzie powodować zatem konieczność przygotowania wojsk (stanów osobowych i UiSW) do działań w każdych warunkach klimatycznych.

Będzie również implikować potrzebę funkcjonowania systemu logistycznego, który zapewni ciągłość zaopatrzenia. Realizację wsparcia realizować będą odpowiednie struktury logistyczne, które winny być strukturami elastycznymi pozwalającymi na łatwe dostosowanie do zadań poszczególnych misji. Zatem struktury logistyczne wojsk operacyjnych powinny być modułowe.

Trendy światowe wskazują również na konieczność większego korzystania w zabezpieczeniu logistycznym PKW z tzw. „strony trzeciej”. Korzystanie z lokalnych kontraktorów dostaw zaopatrzenia i usług okazuje się znacznie bardziej ekonomiczne niż dostawy z kraju.

Stosowanie tej zasady przez nasze SZ wymaga dokonania zmian w przepisach krajowych.

2. MOBILNOŚĆ LOGISTYKI

- ZDOLNOŚĆ DO PRZERZUTU
- ZAPEWNIENIE CIĄGŁOŚCI WSPARCIA W ODDALENIU
- WYKORZYSTANIE MOŻLIWOŚCI HNS
- DĄŻENIE DO WZAJEMNOŚCI W ZAOPATRYWANIU
- DOSTOSOWANIE STRUKTUR DO ZADAŃ

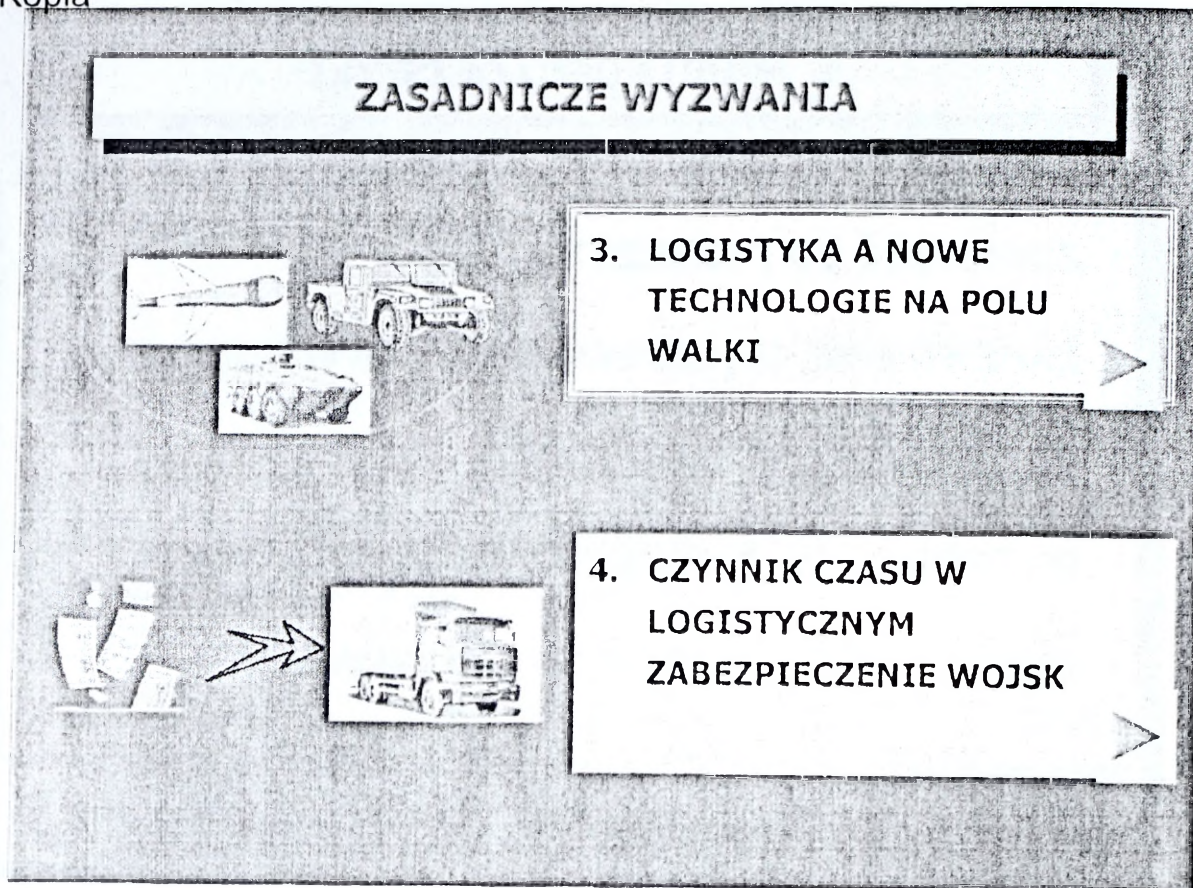
U

Wywiązanie się z podjętych zobowiązań sojuszniczych i międzynarodowych wymagać będzie w każdym przypadku funkcjonowania Logistyki mobilnej tj.:

- zdolnej do przerzutu na znaczne odległości i w różne obszary świata,
- urzutowanej stosownie do zadań i kat. got. boj.,
- zdolnej do współdziałania w środowisku międzynarodowym,
- gotowej do wykorzystywania HNS,
- zapewniającej ciągłość wsparcia narodowego w oddaleniu od bazy krajowej,

Ponadto powinna dążyć do coraz większej standaryzacji, unifikacji a także wzajemnej wymienialności.

Spełnienie powyższych wymogów skutkuje potrzebą zmian struktur mających na celu ich dostosowanie do przewidywanych zadań.



Nie mniej ważnym wyzwaniem będzie również zabezpieczenie logistyczne procesu wprowadzania nowych technologii na współczesne pole walki.

Także czynnik czasu i z nim związane aspekty zaczną odgrywać decydujące znaczenie w realizacji wsparcia logistycznego.

3. LOGISTYKA A NOWE TECHNOLOGIE NA POLU WALKI

- NOWE TECHNOLOGIE A WYPOSAŻENIE INDYWIDUALNE ŻOŁNIERZA
- WYSOKA SPECJALIZACJA
- WYSOKA MODUŁOWOŚĆ I PAKIETOWOŚĆ




Doświadczenia oraz dotychczasowe wnioski logistyczne wynikające z wprowadzania wysokich technologii na współczesnym i przyszłym polu walki wskazują, że LOGISTYKA winna być wysoce specjalizowana, dostępna w krótkim i najwłaściwszym czasie, gotowa do wsparcia modułowego i pakietowego.

Powyższe wymogi wymuszają i będą wymuszać kierunki niezbędnych zmian w systemach wsparcia logistycznego.

**4. CZYNNIK CZASU W LOGISTYCZNYM
ZABEZPIECZENIE WOJSK**

- TERMINOWOŚĆ ZAOPATRYWANIA
- ILOŚĆ, JAKOŚĆ I MIEJSCE ZAOPATRZENIA
- RACJONALNOŚĆ ZAOPATRYWANIA
- OGRANICZENIA W ZAOPATRYWANIU

OGRANICZENIA – MOŻE JUŻ DOŚĆ?



W zabezpieczeniu logistycznym decydującym czynnikiem będzie czas. Obowiązywać będzie zasada „just in time” – tzn. w samą porę.

Jeżeli założymy, że logistyka winna zapewniać:

- ilość dostaw,
- jakość zaopatrzenia i usług,
- miejsce dostaw,
- we właściwym czasie,

oznacza to, że w przyszłej logistyce czas będzie decydującym kryterium (czynnikiem) warunkującym należyte wsparcie wojsk.

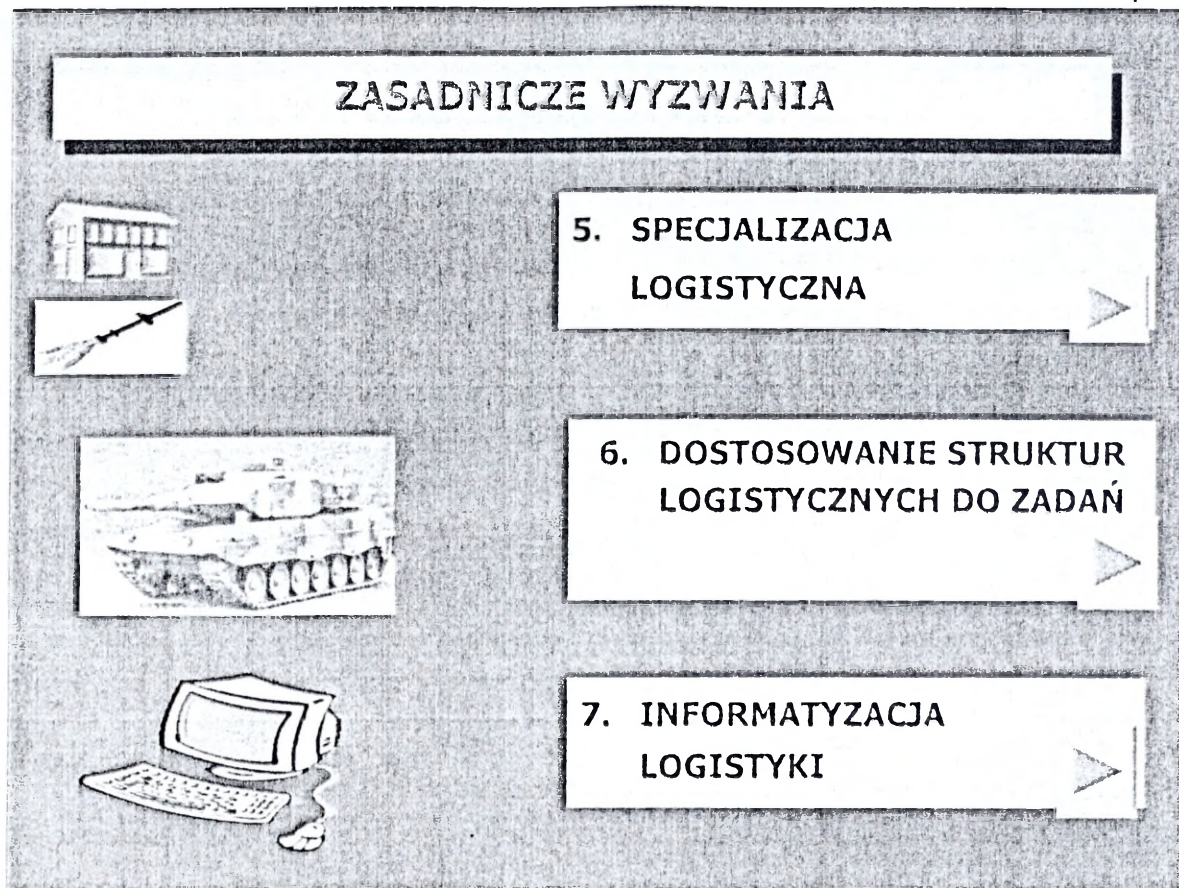
Obowiązywać będzie zasada:

Logistyka dostarcza tyle ile jest niezbędne tj. nie mniej i nie więcej.

Jeżeli logistyka ma być właśnie taka to na pewno musi kosztować. Do tej pory pod tzw. racjonalizację kosztów podciągano również limitowanie zasobów i środków – czyli wprowadzano ograniczenia.

Można zatem postawić pytanie:

Czy tak podchodzić do tego w przyszłości? Odpowiedź: Chyba nie.



Kolejnymi wyzwaniami będzie ponadto formuła coraz większej specjalizacji międzynarodowej w realizacji wsparcia logistycznego wojsk.

Uwzględniając przedstawione wcześniej wyzwania dużego znaczenia nabierze konieczność dokonania zmian w strukturach logistycznych, szczególnie związanych z ich dostosowaniem do przewidywanych zadań.

No i na koniec mego wystąpienia jedno z najważniejszych zadań i wyzwań stojące przed nami to informatyzacja logistyki.

5. SPECJALIZACJA LOGISTYCZNA**PAŃSTWO WIODĄCE – LEAD NATION****PAŃSTWO SPECJALIZUJĄCE SIĘ W ZAOPATRYWANIU****TWORZENIE JEDNOSTEK WIELONARODOWYCH**

Co raz większego znaczenia nabiera w prowadzonych operacjach międzynarodowych specjalizacja w dziedzinie zabezpieczenia logistycznego. W tym obszarze występują państwa wiodące (LN) oraz państwa specjalizujące. Ponadto dla racjonalizacji procesów zaopatrywania tworzone są zintegrowane wielonarodowe pododdziały logistyczne tj. MILU.

Przykładowo jako LN w operacji ALTHEA EUFOR występuje Finlandia. Jako przykład państw specjalizujących się mogą posłużyć:

NIEMCY – szpitale polowe,

FRANCJA – zaopatrywanie w paliwa,

CZECHY – ochrona przeciwchemiczna.

Warto zatem zastanowić się czy w związku z coraz liczniejszym udziałem polskich jednostek w operacjach i misjach poza granicami kraju nie wskazane byłoby podjęcie się przez Polskę roli państwa specjalizującego się w którymś z obszarów logistyki.

6. DOSTOSOWANIE STRUKTUR LOGISTYCZNYCH DO ZADAŃ

- **UTWORZENIE ZINTEGROWANEJ LOGISTYKI WYKONAWCZEJ SZCZEBLA CENTRALNEGO**
- **MIEJSCE I ROLA OW**
- **ROZDZIELENIE FUNKCJI OPERACYJNO-SZKOLENIOWYCH OD GOSPODARCZO-USŁUGOWYCH**
- **UZAWODOWIENIE LOGISTYKI JEDNOSTEK OPERACYJN.**
- **ZMIANY SYSTEMOWE W PROCESACH ZARZĄDZANIA ZASOBAMI LOGISTYCZNYMI**

U

Logistyka sił zbrojnych w tym i Wojsk Lądowych wymaga gruntownych reform. Zasadniczym punktem zmian winno być (ujęte w planie na lata 2005-2010) utworzenie na szczeblu SZ jednej zintegrowanej logistyki wykonawczej. Pozwoli to ograniczyć struktury oraz zapewni bardziej racjonalne i elastyczne wykorzystywanie posiadanych zasobów logistycznych. Ponadto, jednoznacznie należy określić miejsce i rolę Okręgów Wojskowych w tworzonym systemie logistycznym.

Ważnym zadaniem będzie rozdzielenie funkcji operacyjno-szkoleniowych od gospodarczo-usługowych. Wymaga to jednak zmian systemowych, które polegać będą na tym, że w MSD wszystkie potrzeby logistyczne zabezpieczane winny być przez logistykę stacjonarną np. WOG-i, których pilotażowe wdrożenie przewidywane jest na 2006 r.

Z rozdzieleniem funkcji logistyki operacyjnej od stacjonarnej wiąże się konieczność pełnego uzawodowienia logistyki jednostek operacyjnych. Natomiast w zakresie logistyki stacjonarnej powinniśmy dążyć do maksymalnego jej „ucywilnienia”.

Wraz ze zmianami struktur winny postępować zmiany systemowe w procesach zarządzania zasobami logistycznymi oraz dostosowania norm i urzutowania zapasów odpowiednio do wymagań związanych z osiąganiem przez jednostki gotowości do działania.

7. INFORMATYZACJA LOGISTYKI

**WZROST ZNACZENIA INFORMACJI NA POLU WALKI
WYMUSZA POTRZEBĘ INFORMATYZACJI LOGISTYKI**

NOWOCZESNE SIECI INFORMATYCZNE ZAPEWNIĄ:

- UTWORZENIE CENTRÓW DOWODZENIA LOGISTYKĄ
- ŚLEDZENIE LOGISTYCZNYCH ŁAŃCUCHÓW
ZAOPATRYWANIA
- WYBIÓRCZOŚĆ STRUMIENI ZAOPATRYWANIA
- WYBÓR PIORYTETÓW W ZAOPATRYWANIU



Jednak chyba największym wyzwaniem będzie konieczność informatyzacji Logistyki.

Logistyka musi się otworzyć. Należy jak najszybciej powołać do życia zintegrowaną i z informatyzowaną logistykę sił zbrojnych i kompleksowo włączać ją w struktury systemowe logistyki NATO.

Pojawienie się nowoczesnych zintegrowanych systemów informatycznych, które są ciągłym wyzwaniem dla współczesnych armii, wiąże się z opracowaniem nowej teorii walki określanej mianem „sieciorcentrycznych działań bojowych” (Network Centric Warfare – NCW). Technologie NCW w najbliższych latach zdominują współczesne techniki informatyczne i znajdą zastosowanie w systemie dowodzenia wojskami, przede wszystkim zaś w logistyce wojskowej. Będą one wykorzystywane w procesach dowodzenia do zarządzania procesami logistycznymi.

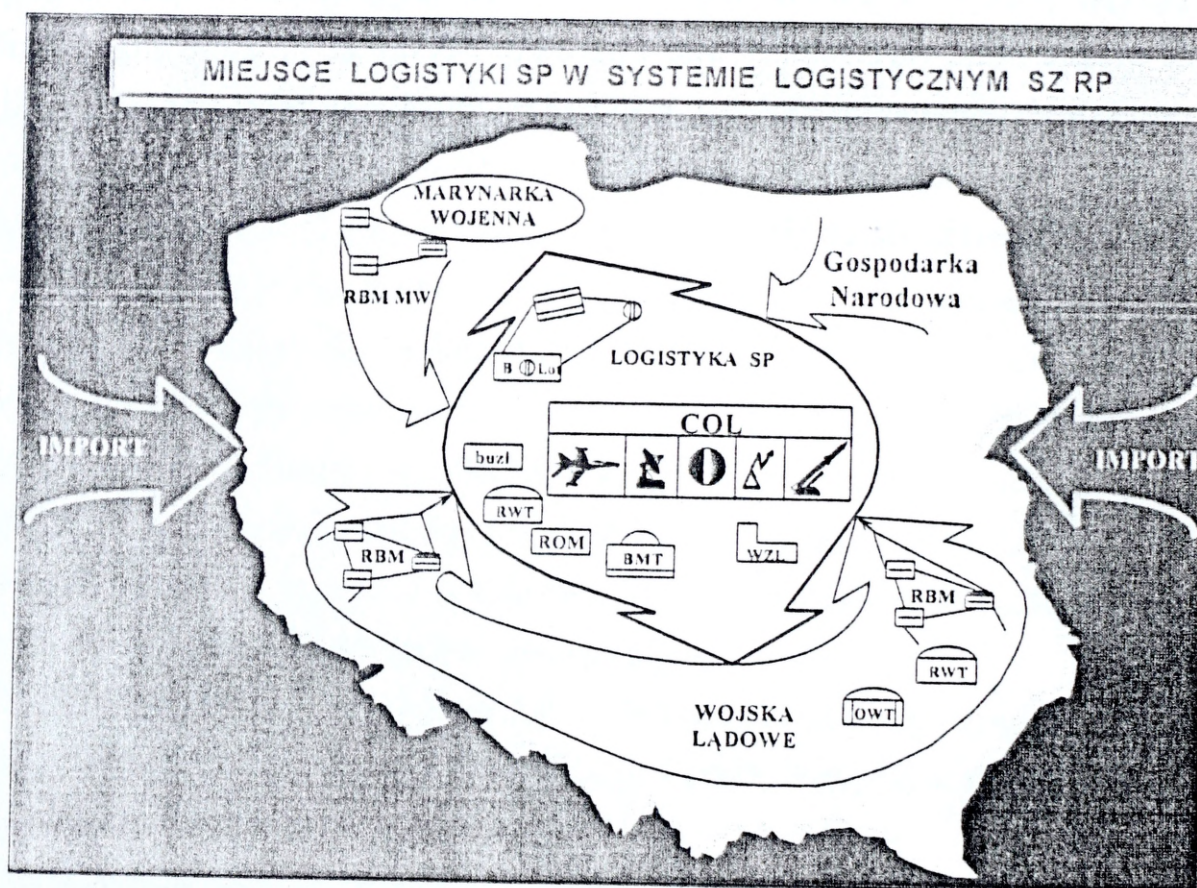
Dzięki połączeniom sieciowym NCW utworzone zostaną wirtualne centra dowodzenia i wsparcia logistycznego, które będą tworzyły bezpośredni obraz pola walki i śledziły łańcuch dostaw logistycznych.

Użytkownicy sieci tj. dowódcy i służby logistyczne będą miały aktualną, rzeczywistą informację o sytuacji na polu walki. Takie rozwiązanie umożliwi bieżące planowanie oraz prognozowanie zużycia środków materiałowych i bojowych. Tym samym pozwoli na zarządzanie łańcuchem dostaw logistycznych w czasie rzeczywistym.

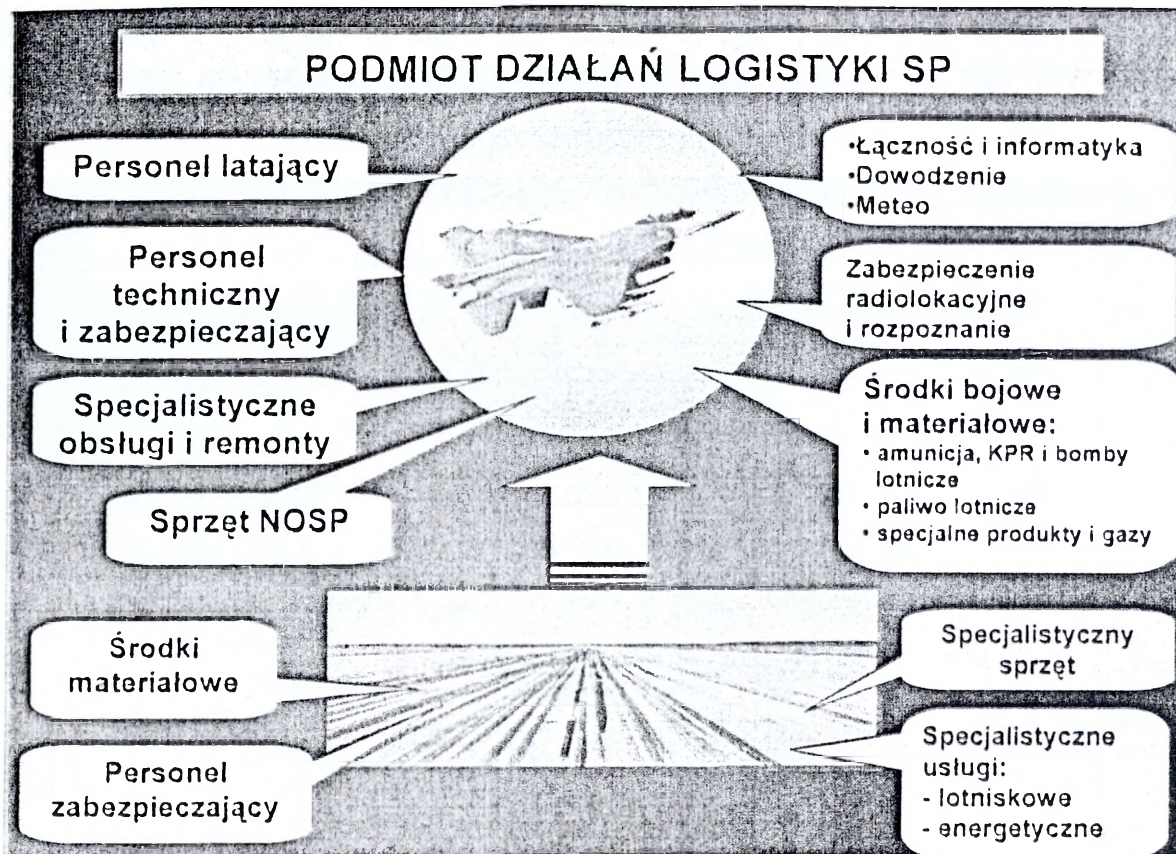


Na tym pragnę zakończyć moja krótką prezentację. Jestem świadom, że przedstawione przeze mnie wyzwania to nie wszystko. Myślę, że niektóre zagadnienia poszerzą moi koledzy z innych RSZ, a całość będzie dobrym wstępem do ogólnej dyskusji.

Panie Ministrze dziękuje za uwagę.

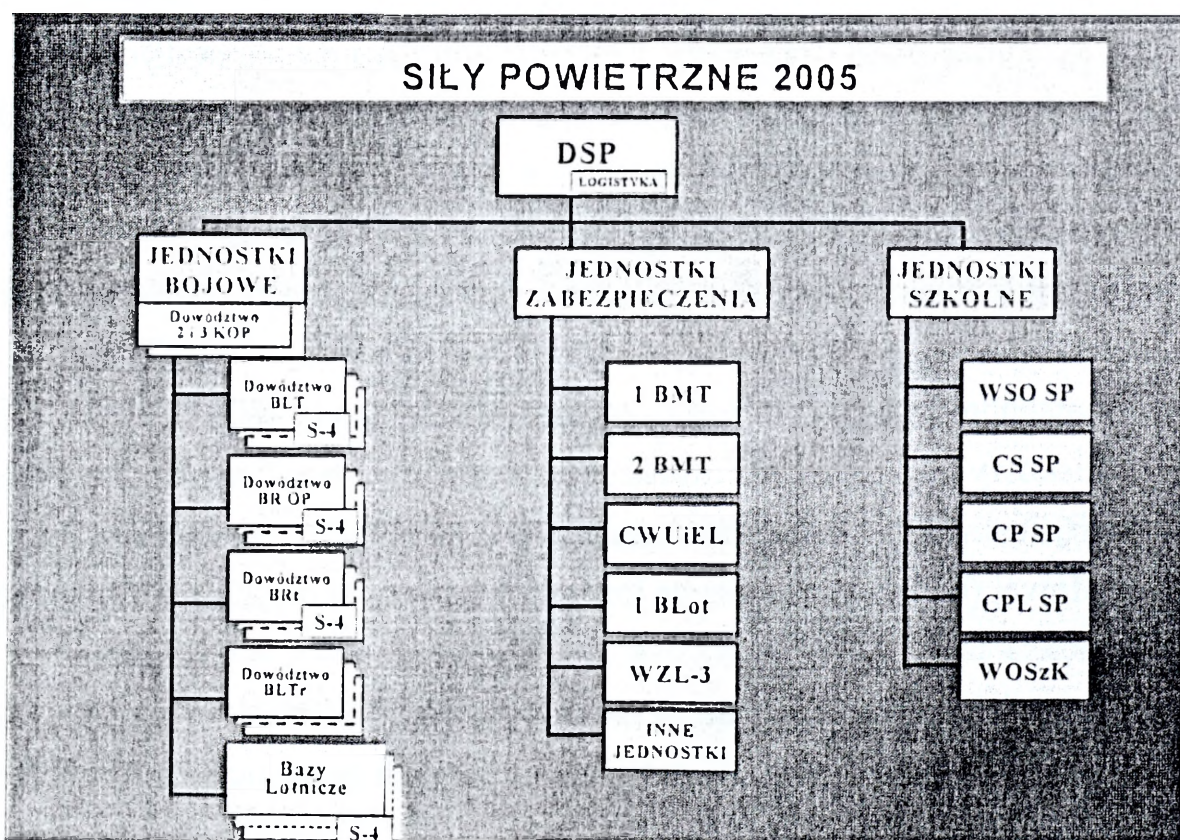


Wzajemne powiązania systemowe.



Samolot jako system.

1. Podstawowa zależność – bez elementów zabezpieczenia logistycznego i łączności nie można go wykorzystać nawet jako „taksówki”!
2. Czy lata jeden czy sto – wszystkie podsystemy muszą funkcjonować.
3. Spełnienie wymogów bezpieczeństwa a sprawność funkcjonowania podsystemów.



W wyniku systematycznego zmniejszania, przez kolejne ekipy rządzące, środków finansowych na obronność, kierownictwo MON rozpoczęło wprowadzanie działań oszczędnościowych, które mają przy założonych – stałych prognozach finansowania, doprowadzić do rzeczywistego zmniejszenia kosztów funkcjonowania wojska i umożliwić szybszą modernizację techniczną. Działania te sprowadzają się głównie do wyzbywania się przez MON zbędnej dla jednostek wojskowych infrastruktury np.: lotnisk, koszar, placów ćwiczeń, poligonów, ponadto przestarzałego uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

Ww. zjawiska skutkowały wieloma zmianami w systemie logistycznym SZ RP. Do najważniejszych należy zaliczyć transformację dobrze funkcjonujących służb technicznych, kwatermistrzowskich oraz zdrowia, w permanentnie zmieniane służby logistyczne.

W ramach restrukturyzacji podsystemu technicznego WLOP rozformowano wiele jednostek logistycznych, w tym głównie mobilne tj.: 10 Brygadę Materiałowego Zabezpieczenia (BMZ), cztery korpuśne i dywizyjne ruchome warsztaty naprawy samochodów (RWNS), pięć korpuśnych i dywizyjnych polowych warsztatów lotniczych (PWL) oraz dwa korpuśne warsztaty techniczne. Przeformowano korpuśne warsztaty techniczne w Rejonowe Warsztaty Techniczne (RWT). Przyjęto z wojskowych przedsiębiorstw remontowo produkcyjnych (WPRP) i przekształcono w gospodarstwo pomocnicze wojskowe zakłady lotnicze (WZL) nr 3.

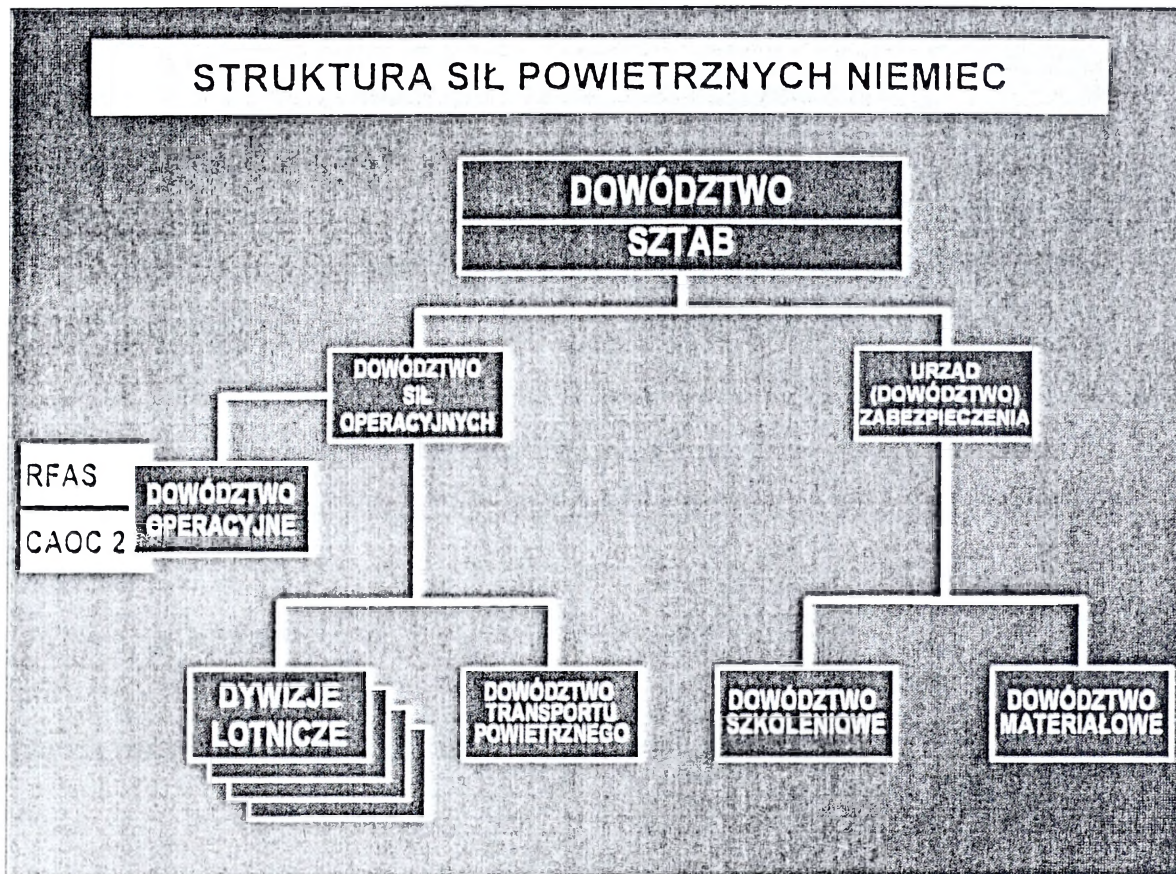
W ramach restrukturyzacji podsystemu materiałowego WLOP rozformowano: cztery składnice sprzętu lotniczo-technicznego (SSLT), dwie składnice MPS. Przekazano jedną składnicę MPS oraz jedną składnicę amunicji do rejonowych baz materiałowych (RBM) WLąd. Ponadto, przeformowano dwie składnice techniczne i warsztaty techniczne w dwie bazy materiałowo-techniczne (BMT).

W ramach restrukturyzacji podsystemu medycznego WLOP przekazano w centralne podporządkowanie wszystkie jednostki służby zdrowia tj.: SzWL, WIML oraz trzy WSPLek.

W ramach restrukturyzacji podsystemu infrastruktury WLOP przeformowano Zarząd Lotniskowy w Szefostwo Infrastruktury oraz dwa bataliony budowy lotnisk w dwa bataliony usuwania zniszczeń lotniskowych. Ponadto, przekazano poza resort obrony narodowej (ON) znaczną liczbę kompleksów lotniskowych i koszarowych oraz grunty i lasy.

Przedstawiona struktura odzwierciedla tendencje zmian w strukturach logistycznych państw NATO poprzez wyodrębnienie dwóch zasadniczych pionów: operacyjnego i zabezpieczenia.

Na następnych slajdach przedstawię Panom rozwiązania przyjęte w typowych państwach NATO, np. Niemczech i Holandii.



Sily Powietrzne Niemiec (German Air Force – GAF) składają się z dwóch zasadniczych pionów:

- operacyjnego,
- zabezpieczenia.

Pion operacyjny tworzy Dowództwo Sił Operacyjnych z jednostkami lotnictwa bojowego i transportowego natomiast pion zabezpieczający tworzy Dowództwo (Urząd) Zabezpieczenia z podległym pionem szkolenia i materiałowym.

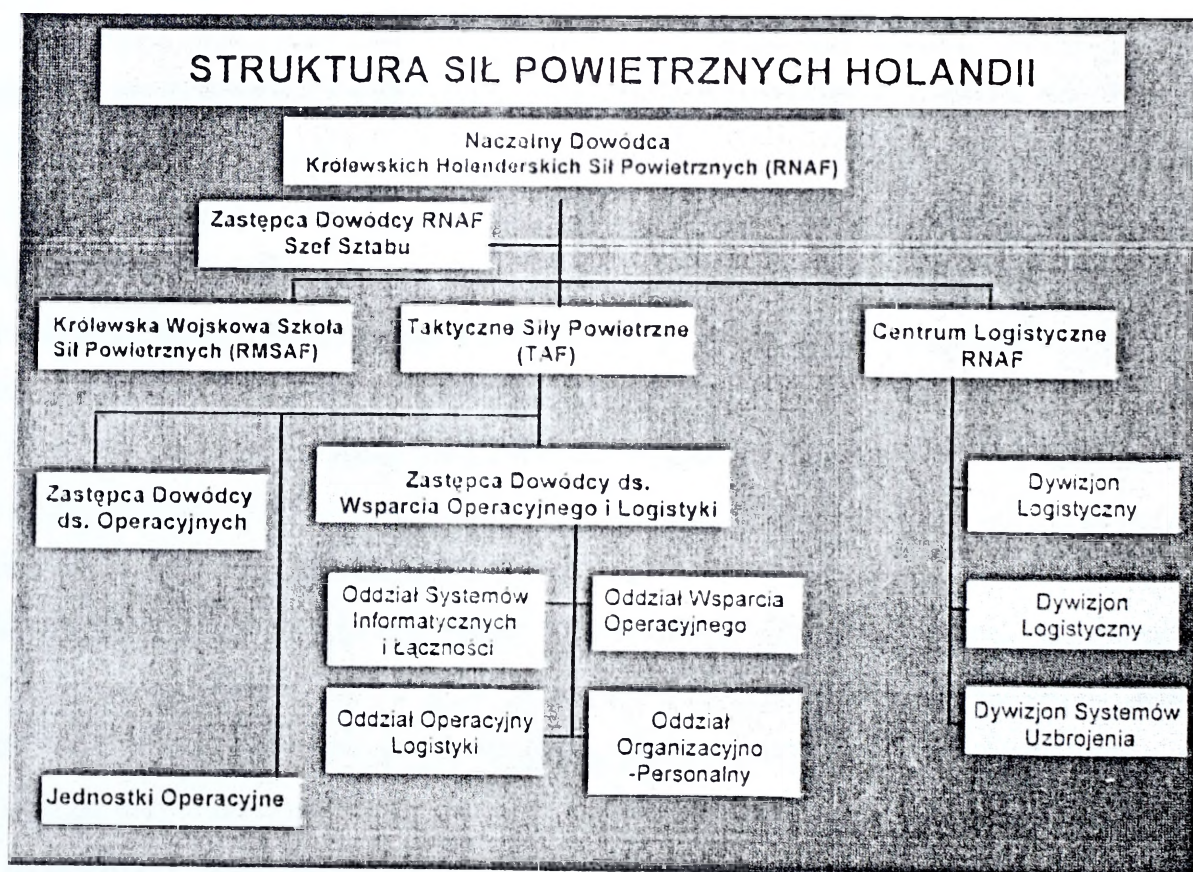
Dowództwo Szkoleniowe /GAF Training Command/ sprawuje funkcje administracyjne oraz kieruje i zarządza obszarem spraw szkoleniowych z następującymi zadaniami:

- wykonywanie wspólnych zadań szkoleniowych dla całości Sił Powietrznych Niemiec,
- sprawowanie nadzoru ogólnego i specjalistycznego nad szkoleniem wojskowym realizowanym w Siłach Powietrznych,

- zapewnienie niezbędnych warunków do utrzymania w gotowości do użycia stanów osobowych a także realizacji ćwiczeń i treningów z zakresu kierowania i zarządzania jednostkami szkoleniowymi i wchodzącą w ich skład infrastrukturą.

Do głównych zadań Dowództwa Materialowego /GAF Materiel Command/ należy:

- zarządzanie logistyką Sił Powietrznych Niemiec,
- zapewnienie doskonalenia wyspecjalizowanych w logistyce Sił Powietrznych kadr kierowniczych,
- prowadzenie ćwiczeń i treningów w zakresie kierowania i zarządzania oraz sprawnego działania w obszarach związanych z zabezpieczeniem logistycznym,
- sprawowanie funkcji administracyjnych i funkcjonalne zarządzanie logistyką Sił Powietrznych,
- pełnienie funkcji sprzęgających logistyczne obszary, które nie są w podporządkowaniu Sił Powietrznych.



Królewskie Holenderskie Siły Powietrzne (Royal Netherlands Air Force – RNAF) są częścią składową sił zbrojnych Królestwa Holandii. W skład RNAF wchodzi:

- Sztab RNAF,
- Taktyczne Siły Powietrzne (Tactical Air Force - TAF),
- Centrum Logistyczne RNAF,
- Królewska Wojskowa Szkoła Sił Powietrznych (Royal Military School of the Air Force – RMSAF).

Do głównych zadań **Sztabu RNAF** należy kreowanie polityki Sił Powietrznych oraz stawianie zadań dowódcom wyższych szczebli organizacyjnych a następnie ich koordynacja, nadzór nad realizacją oraz rozliczanie.

Do głównych zadań **TAF** należy utrzymywanie zdolności do operacyjnego działania jednostek operacyjnych oraz ich wsparcia w operacjach.

Do głównych zadań **Królewskiej Wojskowej Szkoły Sił Powietrznych** należy prowadzenie szkolenia personelu dla potrzeb RNAF.

Do głównych zadań **Centrum Logistycznego RNAF** należą dwa obszary zadaniowe:

- Realizacja zabezpieczenia materiałowego dla całych RNAF.
- Realizacja zabezpieczenia technicznego dla specjalistycznego UiSW będącego na wyposażeniu RNAF.

Pod Centrum podporządkowane są następujące jednostki logistyczne:

- Dwa dywizjony logistyczne.
- Dywizjon systemów uzbrojenia.

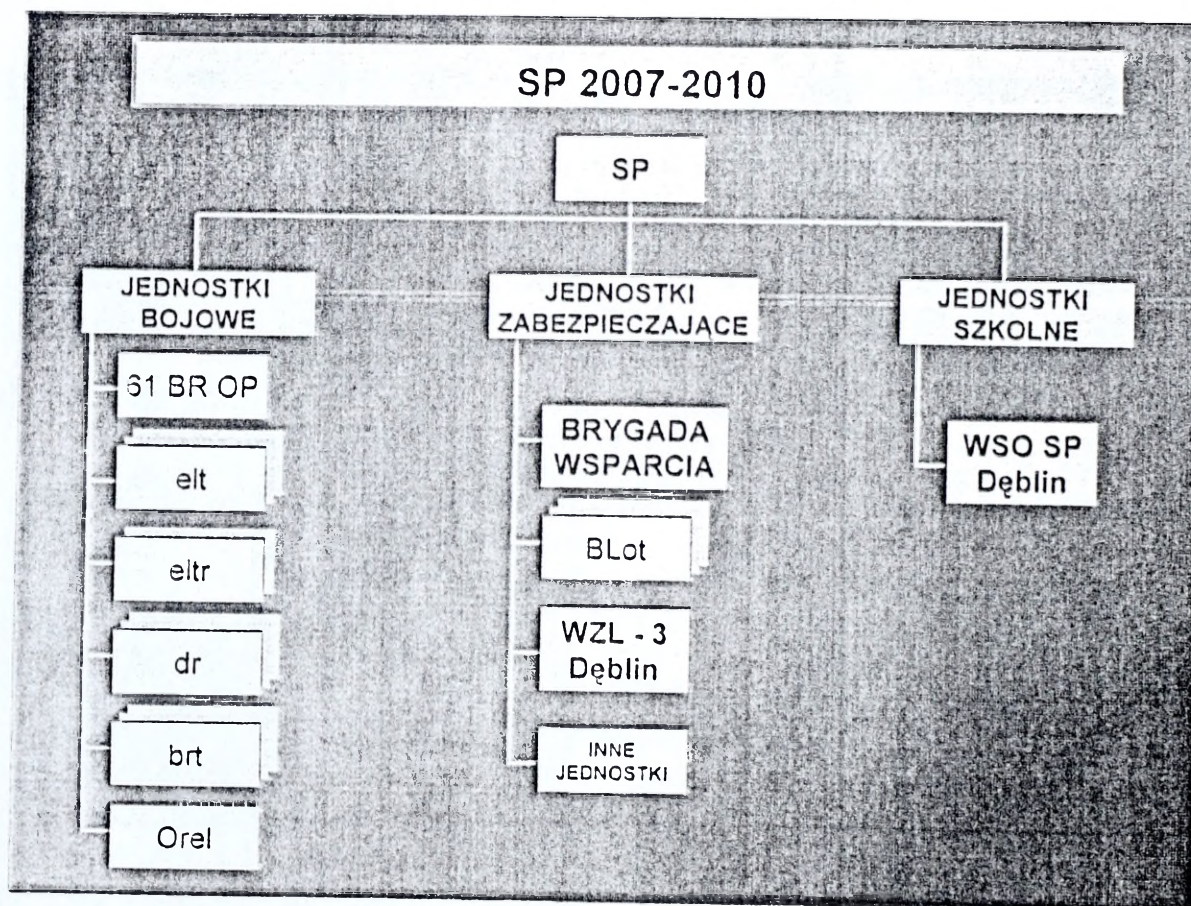
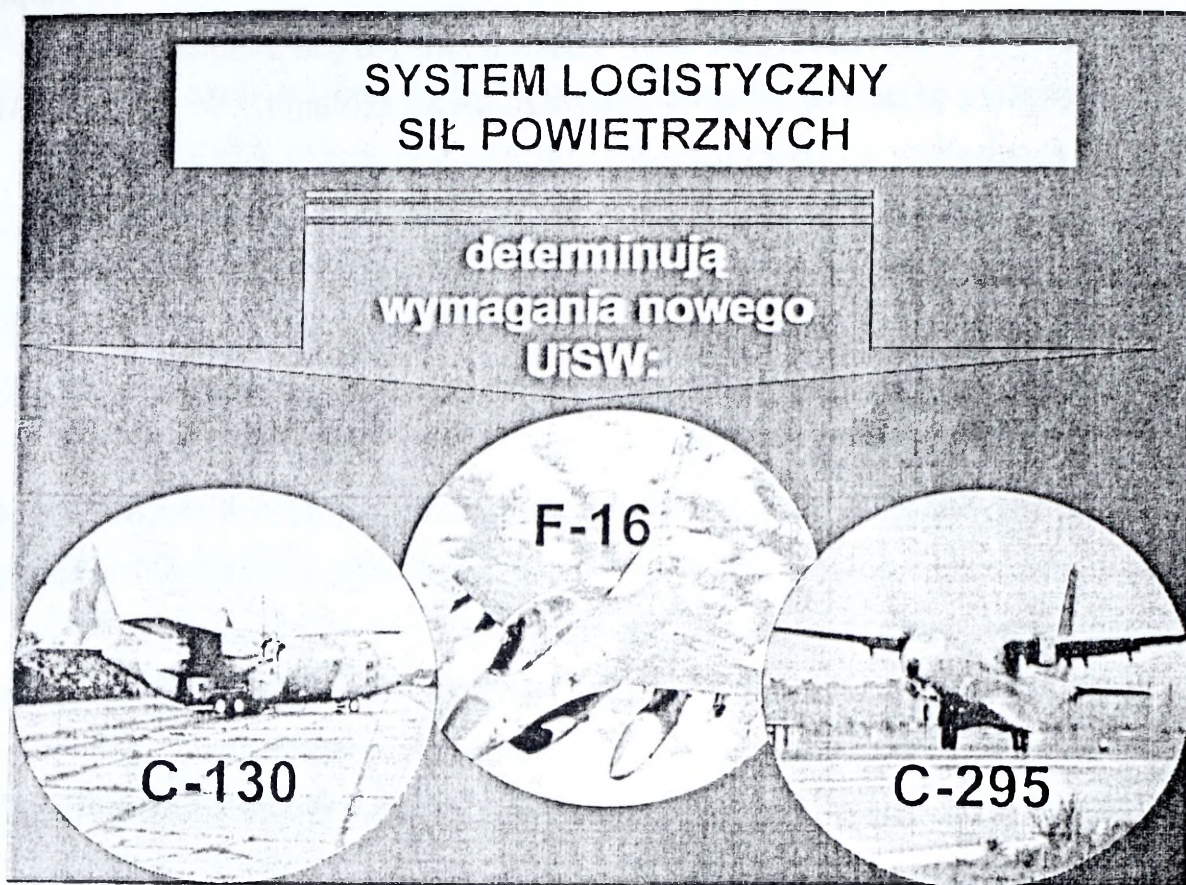
Ponadto, w składzie TAF występują Bazy Lotnicze, w których zasadniczymi elementami są:

- Eskadry lotnicze,
- Eskadry wsparcia,
- Eskadry logistyczne,
- Eskadra SAR.

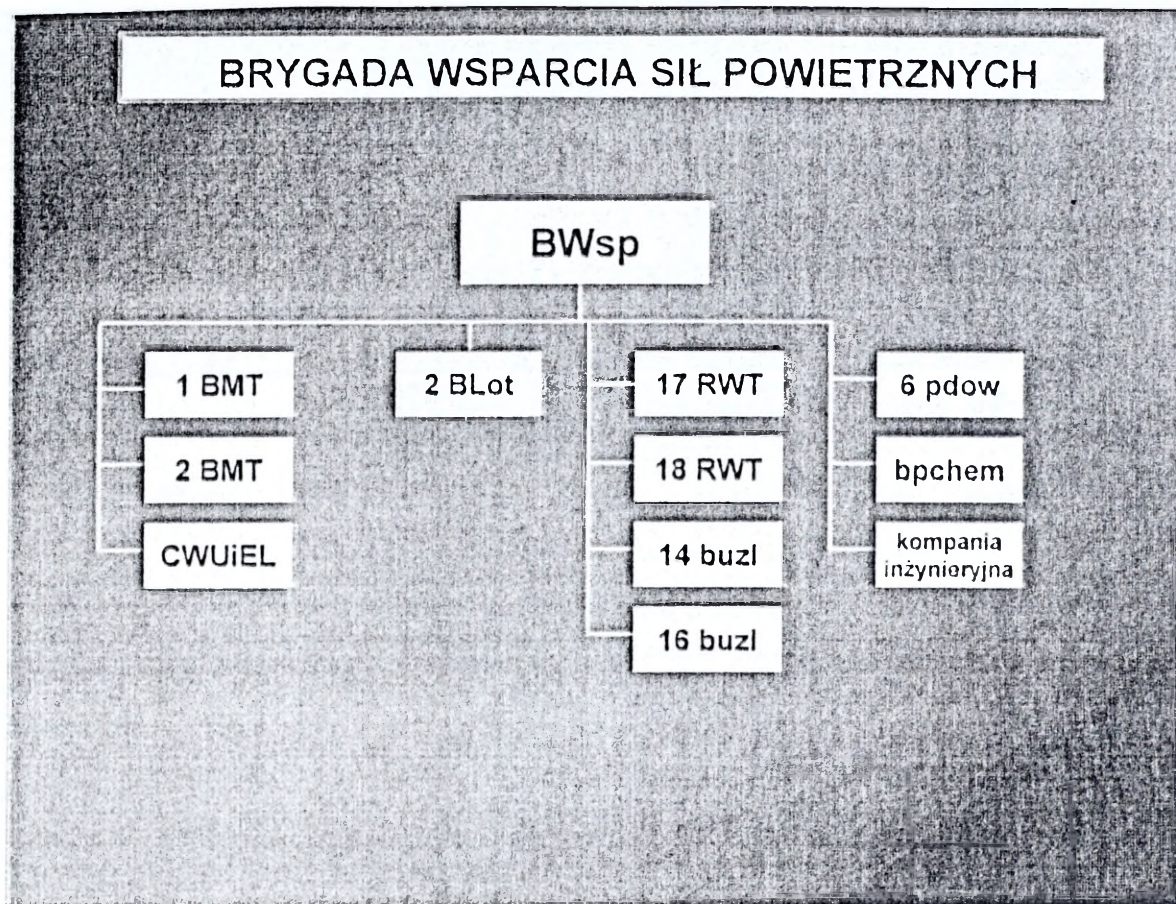
Nowy sprzęt:

- 5 x C-130 HERKULES,
- 48 x F-16,
- 8 x C-295 CASA,

wymaga nowych rozwiązań systemowych.



Struktura w tej konfiguracji upraszcza system – w brygadzie wsparcia skupiono jednostki poprzednio bezpośrednio podległe.

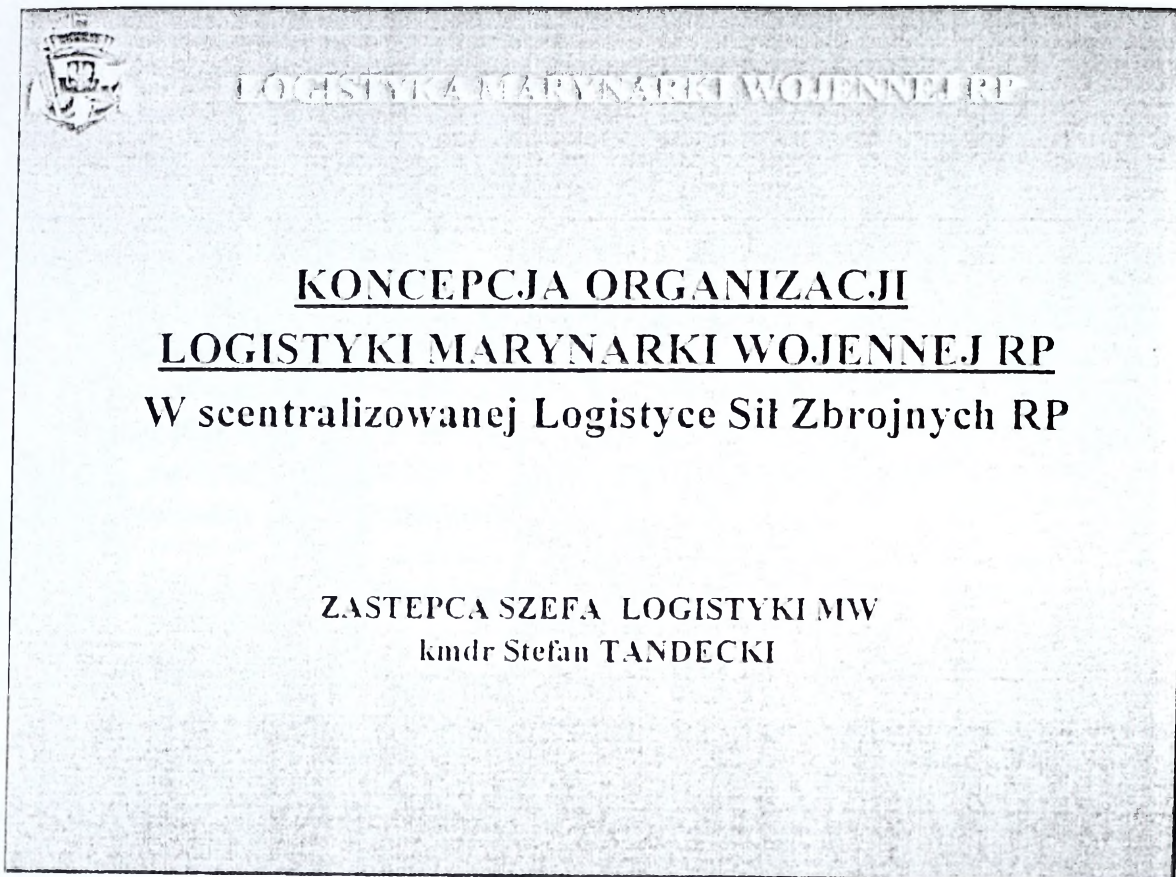


Wydzielanie sił przeznaczonych do NATO zgodnie z DPQ oraz Sił Odpowiedzi NATO z Sił Powietrznych w postaci niewielkich modułów, wymaga specyficznego sposobu zabezpieczenia tych sił.

Jedynym, rozsądnym rozwiązaniem wydaje się być utworzenie Brygady Wsparcia Sił Powietrznych – o strukturze jak na slajdzie – która swoim potencjałem mogłaby m.in. zabezpieczyć ww. siły.

Cele utworzenia Brygady Wsparcia:

1. Zabezpieczenie logistyczne sił działających poza granicami kraju – sił wysokiej gotowości.
2. Kumulacja rozdrobnionego potencjału logistycznego w jednym organie.
3. Poprawa w kierowaniu jednostkami logistycznymi (obecnie w KOP i jbp).
4. Poprawa struktury etatowej w grupie stanowisk logistycznych w kierownictwie brygady.
5. Możliwość lepszego prognozowania drogi rozwoju kadr logistycznych – stanowiska główne, pośrednie i zabezpieczające.

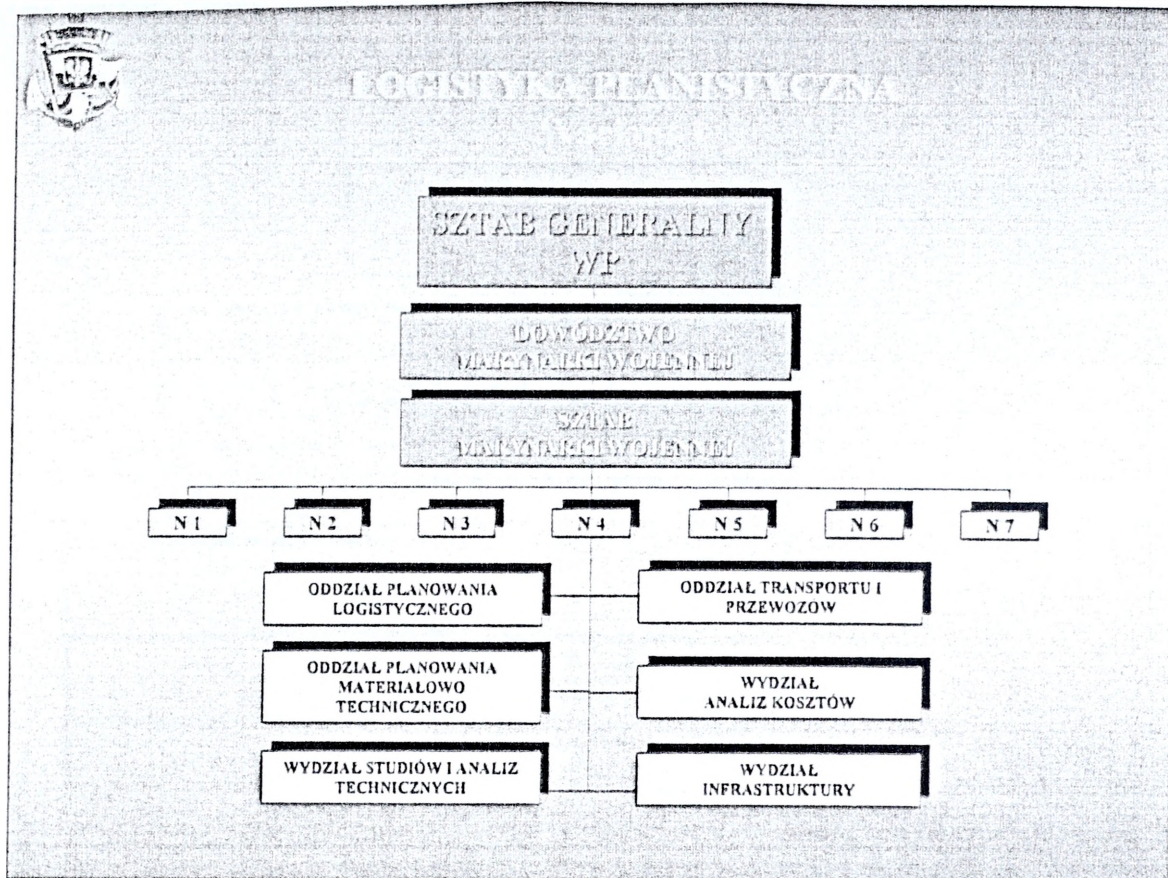


Chciałbym przedstawić projekt koncepcji organizacji Logistyki MW RP opracowany przez Zespół oficerów powołany rozkazem Dowódcy MW RP.

Moje wystąpienie nie zawiera opisu aktualnego funkcjonowania systemu logistycznego Marynarki Wojennej, ani celów przekształceń logistyki Marynarki Wojennej, ponieważ są one zbieżne z przedstawionymi w koncepcji SG WP. Ograniczę się do wskazania potrzeb Marynarki Wojennej, jakie należy uwzględnić przy budowaniu nowych, połączonych struktur. Konieczność ich wprowadzenia została stwierdzona przez ww. Zespół z Logistyki MW. Rezultatem jego pracy są następujące propozycje rozwiązań:

W ramach Logistyki Planistycznej

Zdaniem Logistyki MW funkcjonowanie w Dowództwie MW RP Zarządu Logistyki G4 w proponowanej przez SG WP strukturze, nie zapewni właściwego i sprawnego funkcjonowania zabezpieczenia logistycznego Marynarki Wojennej RP, a w tym śledzenia stanu technicznego okrętów, zużycia resursów, podejmowania bieżących decyzji eksploatacyjnych oraz gospodarowania zasobami na szczeblu Marynarki Wojennej RP. Dlatego proponuje się powiększenie zakresu zadań komórki logistycznej Dowództwa Marynarki Wojennej jak na prezentowanym slajdzie oraz utworzenie komórki logistycznej w COM.



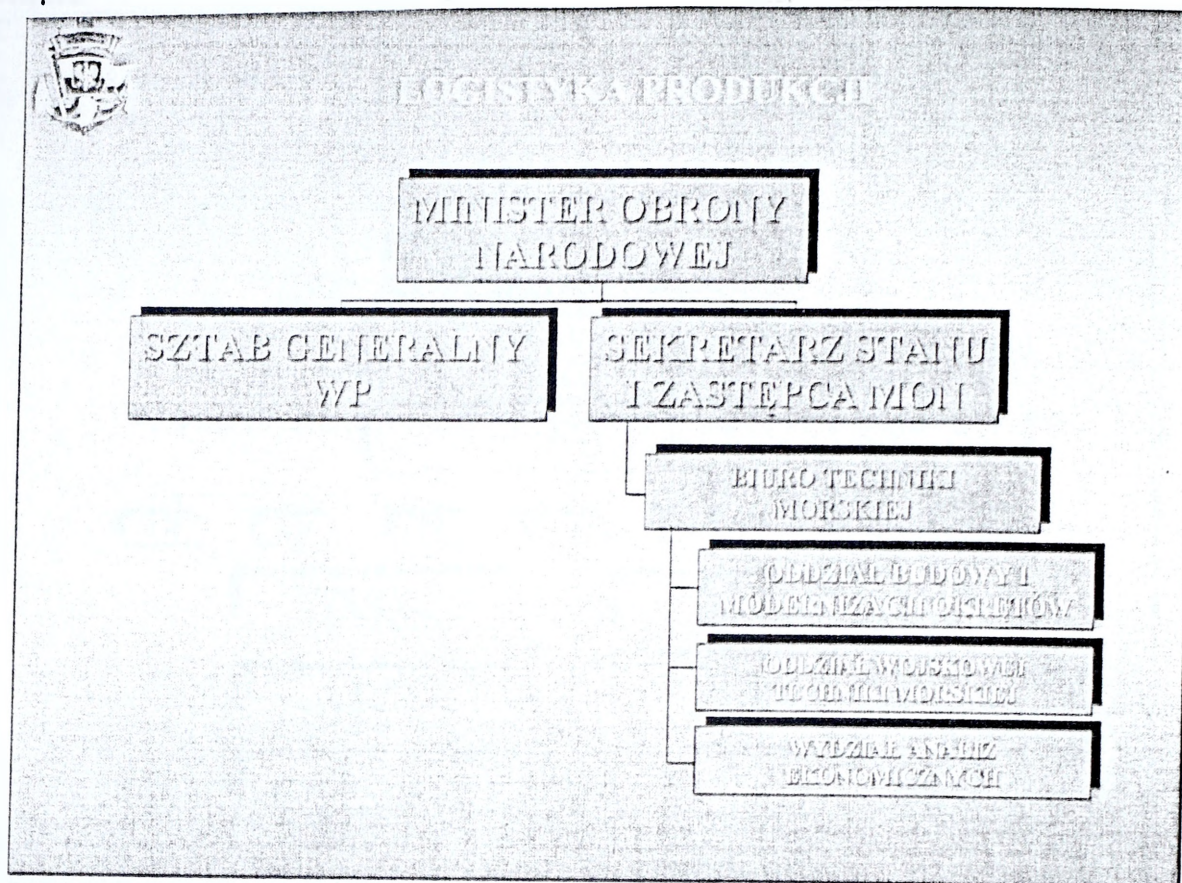
Nowa struktura G4 (lub może N4 co jednoznacznie identyfikowałoby komórkę w strukturze logistycznej Resortu Obrony Narodowej) powinna właśnie zabezpieczyć takie bieżące kierowanie procesami eksploatacji na szczeblu DMW.

W tym celu oraz dla pełnienia funkcji administracyjnych nieetatowej (ale formalnie umocowanej) struktury Komitetu Technicznego Marynarki Wojennej RP w Zarządzie Logistyki Sztabu MW G4 (N4) proponuje się utworzyć **Wydział Studiów i Analiz Technicznych**.

Celami jego działania byłoby:

- umożliwienie wypełniania przez Dowódcę Marynarki Wojennej RP funkcji gestora sprzętu morskiego;
- wypracowywanie wspólnego stanowiska na temat planu eksploatacji sprzętu Marynarki Wojennej, opiniowanie planów zakupu zasadniczego sprzętu;
- opiniowanie projektów okrętów oraz systemów okrętowych.

W jego skład wchodziłoby szefowie komórek materiałowych i technicznych logistyki MW, Inspektoratu Logistyki, szefowie komórek „morskich” pionu Sekretarza Stanu, Sztabu Marynarki Wojennej (szefowie G-2, G-3, G-4, G5 i G-6) oraz dowódcy Związków Taktycznych Marynarki Wojennej.



W ramach Logistyki Produkcji

Logistyka MW proponuje dwa warianty umieszczenia logistyki produkcji z zakresu techniki morskiej w strukturze MON.

Wariant 1 - Prace badawczo-rozwojowe z zakresu techniki morskiej, projektowania, nadzoru budowy i modernizacji okrętów oraz systemów okrętowych w pionie Sekretarza Stanu i Zastępcy Ministra realizowałoby **Biuro Techniki Morskiej**. W jego skład wchodziłyby:

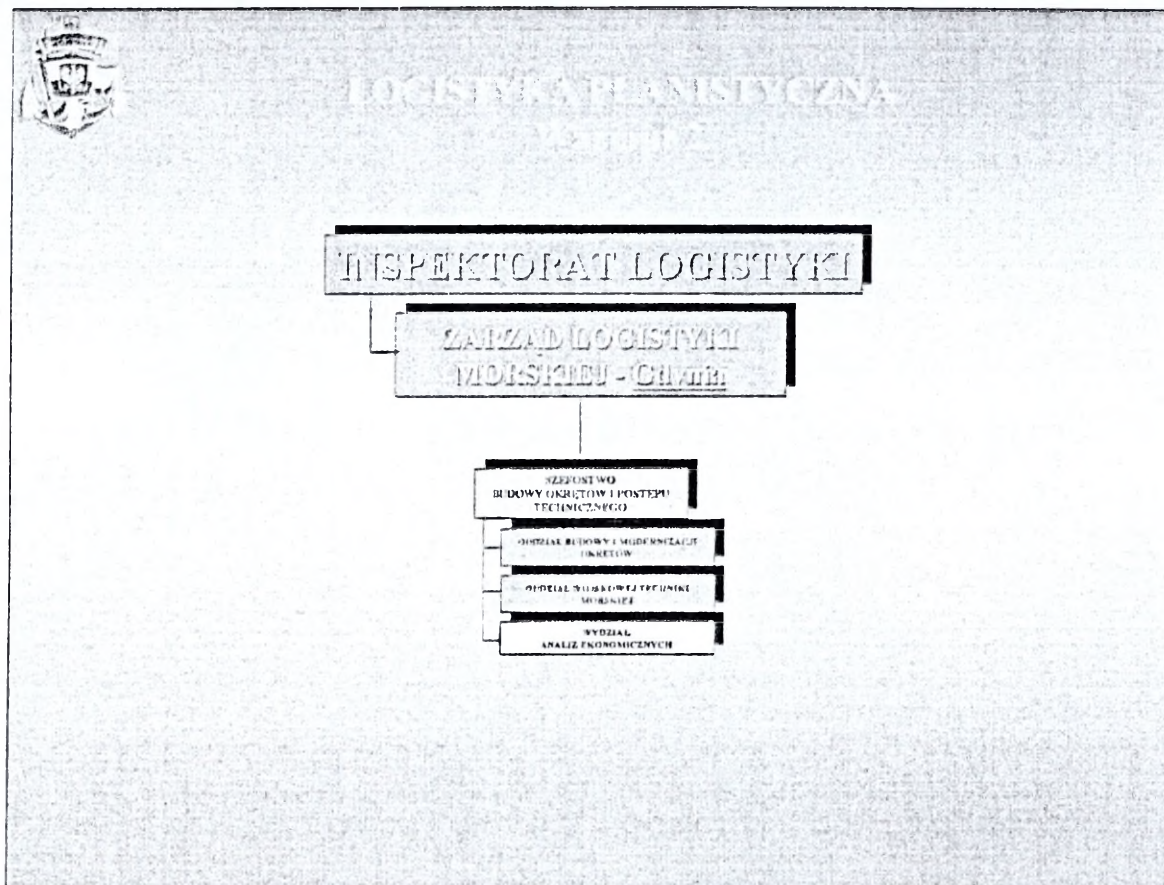
- Oddział Budowy i Modernizacji Okrętów;
- Oddział Wojskowej Techniki Morskiej;
- Wydział Analiz Ekonomicznych.

Ze względu na zgromadzenie potencjału badawczego, projektowego i produkcyjnego kraju na Wybrzeżu, Biuro zdaniem Zespołu powinno być zlokalizowane w Gdyni.

Komórki Biura będą zdolne do:

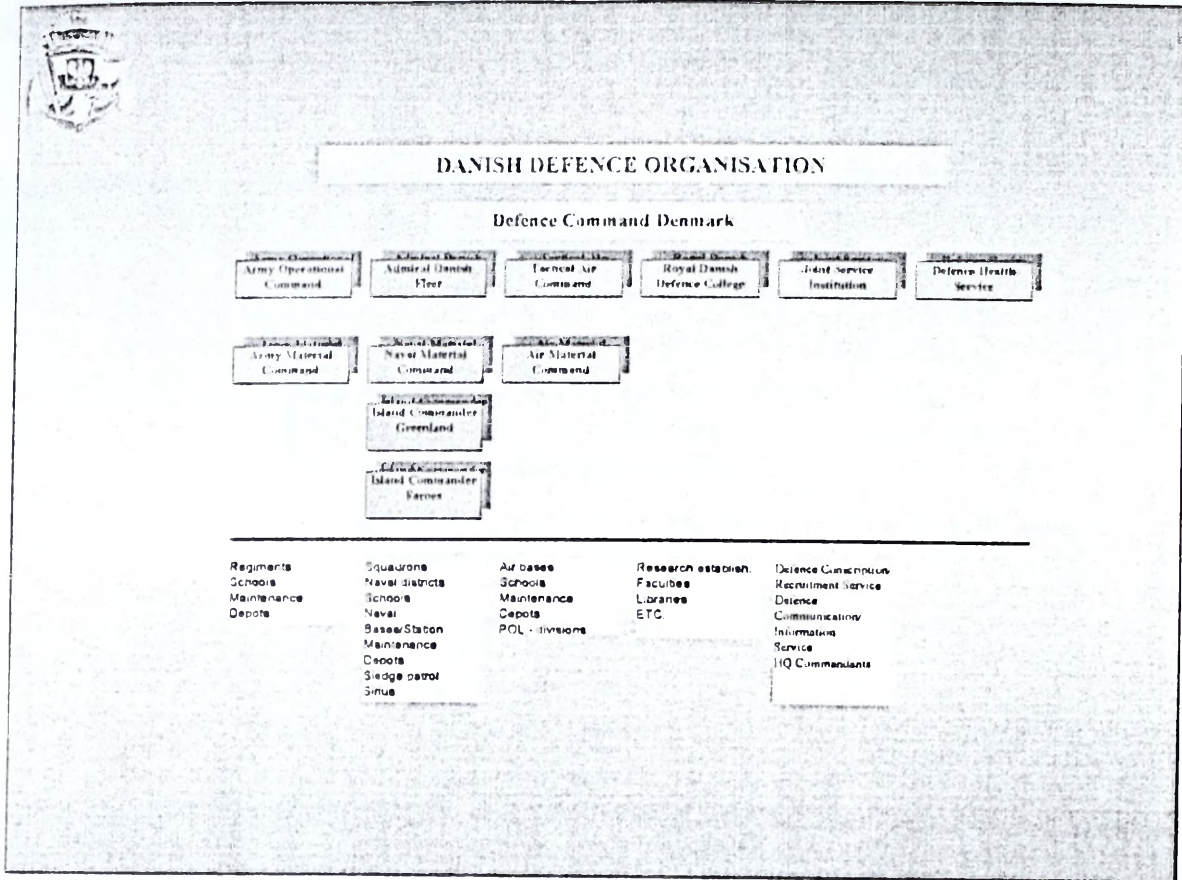
- prowadzenia studiów przedprojektowych okrętów i morskich systemów okrętowych;
- wykonywania projektów koncepcyjnych okrętów;
- kierowania w imieniu Ministra Obrony Narodowej procesem wyłonienia głównego wykonawcy okrętu;
- prowadzenia nadzoru nad projektowaniem, budową i odbiorami okrętów;

- nadzoru nad realizacją prac B+R w zakresie wojskowej techniki morskiej oraz budowy okrętów.



W wariantcie 2 Biuro zastąpiłoby Szefostwo Budowy Okrętów i Postępu Technicznego z funkcjonującymi w jego ramach tymi samymi komórkami organizacyjnymi jak w wariantcie 1, realizujące te same zadania. W systemie logistycznym MW Szefostwo umiejscowione byłoby w Zarządzie Logistyki Morskiej z siedzibą w Gdyni.

Skład etatowy Biura/Szefostwa w obu wariantach, powinien być dostosowywany do aktualnie prowadzonych prac studyjnych i projektowych, a w składzie Biura/Szefostwa Minister Obrony Narodowej mianowałaby odpowiedzialnych za realizację projektowania i budowy poszczególnych okrętów na zasadach analogicznych jak funkcjonuje to w innych Marynarkach Wojennych „Project manager”.



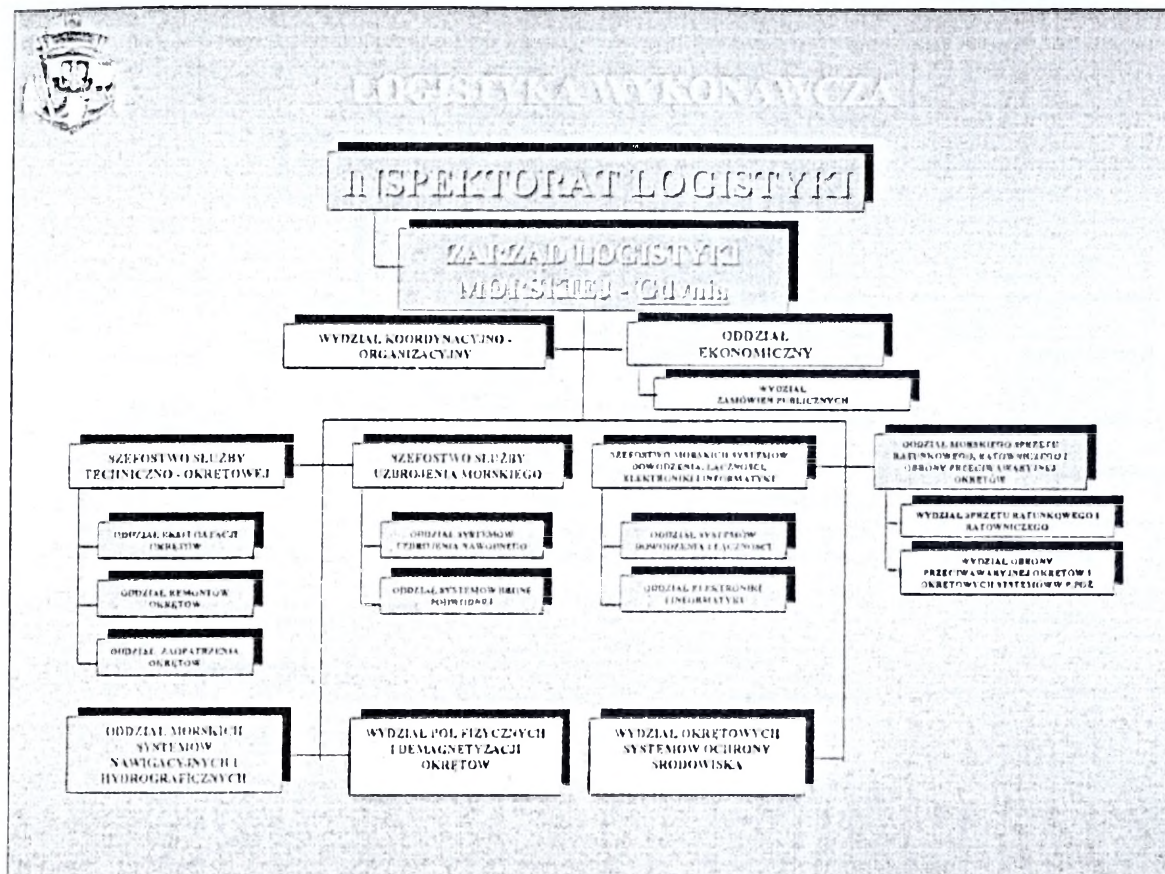
W ramach Logistyki Wykonawczej

Zespół Logistyki MW pracujący nad „Koncepcją ...” dążył do przedstawienia propozycji takich rozwiązań, w których w Systemie Logistycznym SZ RP w sposób jednoznaczny wydzielone byłyby komórki specyficzne dla Marynarki Wojennej bez burzenia koncepcji zintegrowanej logistyki na szczeblu centralnym.

Charakter zadań wykonywanych jedynie na rzecz sił Marynarki Wojennej oraz rodzaj UiSW będącego na wyposażeniu jednostek pływających wymuszają konieczność rozgraniczenia profilu zadań na morski i ogólny. Rozwiązania takie stosują z powodzeniem państwa europejskie.

Przykładem takiego rozwiązania może być struktura organizacyjna Ministerstwa Obrony Królestwa Danii.

W Danii Dowództwo Materialowe Marynarki Wojennej, funkcjonuje na szczeblu operacyjnym, obejmując swoim zasięgiem również terytoria zamorskie Danii, realizuje zadania przy wykorzystaniu regionalnych organów logistyki wykonawczej. Jej zasadniczymi elementami charakterystycznymi dla marynarki wojennej są okręgi morskie, w skład których wchodzi magazyny zaopatrzenia, składy paliw oraz warsztaty techniczne. Integralną ich częścią są dwie bazy morskie (Frederiskshaven i Korsór) oraz baza Kopenhaga. Jako elementy logistyki szczebla taktycznego bazy są zasadniczym ogniwem realizującym zabezpieczenie typowo morskie Duńskiej Marynarki Wojennej (obsługa techniczna naprawy, zaopatrzenie techniczne).



Zarówno doświadczenia z funkcjonowania Logistyki MW RP jak i przykłady rozwiązań przyjętych i z powodzeniem realizowanych w krajach skandynawskich pozwoliłyby sformułować zespołowi Logistyki MW następujące propozycje rozwiązań w zakresie logistyki wykonawczej.

W Inspektoracie Logistyki (IL) w miejsce sugerowanego w „Koncepcji ...” Zarządu Sł. Inż. Morsk. utworzyć **Zarząd Logistyki Morskiej**, który skupiałby wszystkie komórki umożliwiające realizację przez IL funkcji zadania Centralnego Organu Logistycznego dla okrętów, pomocniczych jednostek pływających i sprzętu morskiego. Zarząd stanowiłby odpowiednik duńskiego dowództwa materiałowego Marynarki Wojennej. Proponuje się, aby w składzie tego zarządu znalazły się:

Szefostwo Służby Techniczno Okretowej (spełniające funkcje COL dla okrętu jako „platformy” dla systemów uzbrojenia):

Szefostwo Służby Uzbrojenia Morskiego;

Szefostwo Morskich Systemów Dowodzenia, Łączności, Elektroniki i Informatyki;

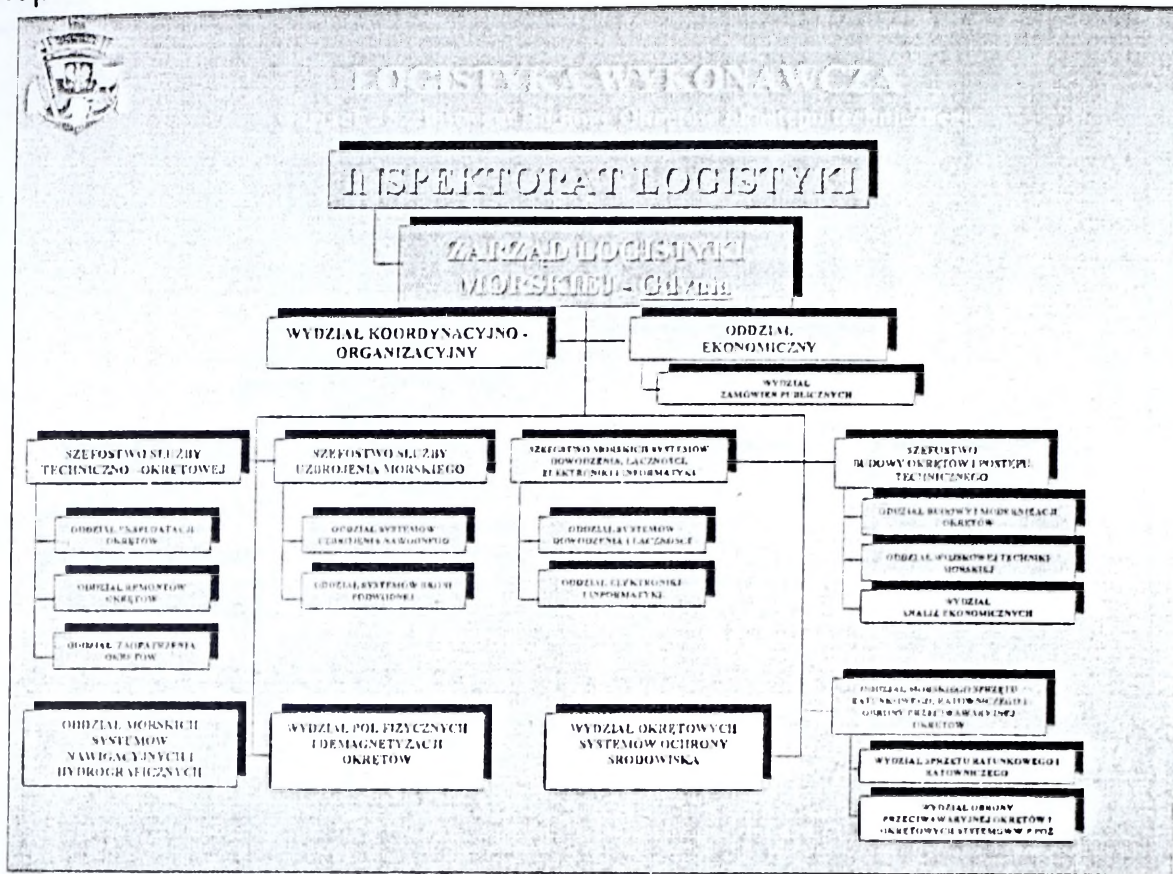
Oddział Morskiego Sprzętu Ratunkowego, Ratowniczego i Obrony Przeciwarwinyjnej Okretu;

Oddział Morskich Systemów Nawigacyjnych i Hydrograficznych;

Wydział Pól Fizycznych i Demagnetyzacji Okrętów;

Wydział Okrętowych Systemów Ochrony Środowiska;

Oddział Koordynacyjny.



oraz wariantowo:

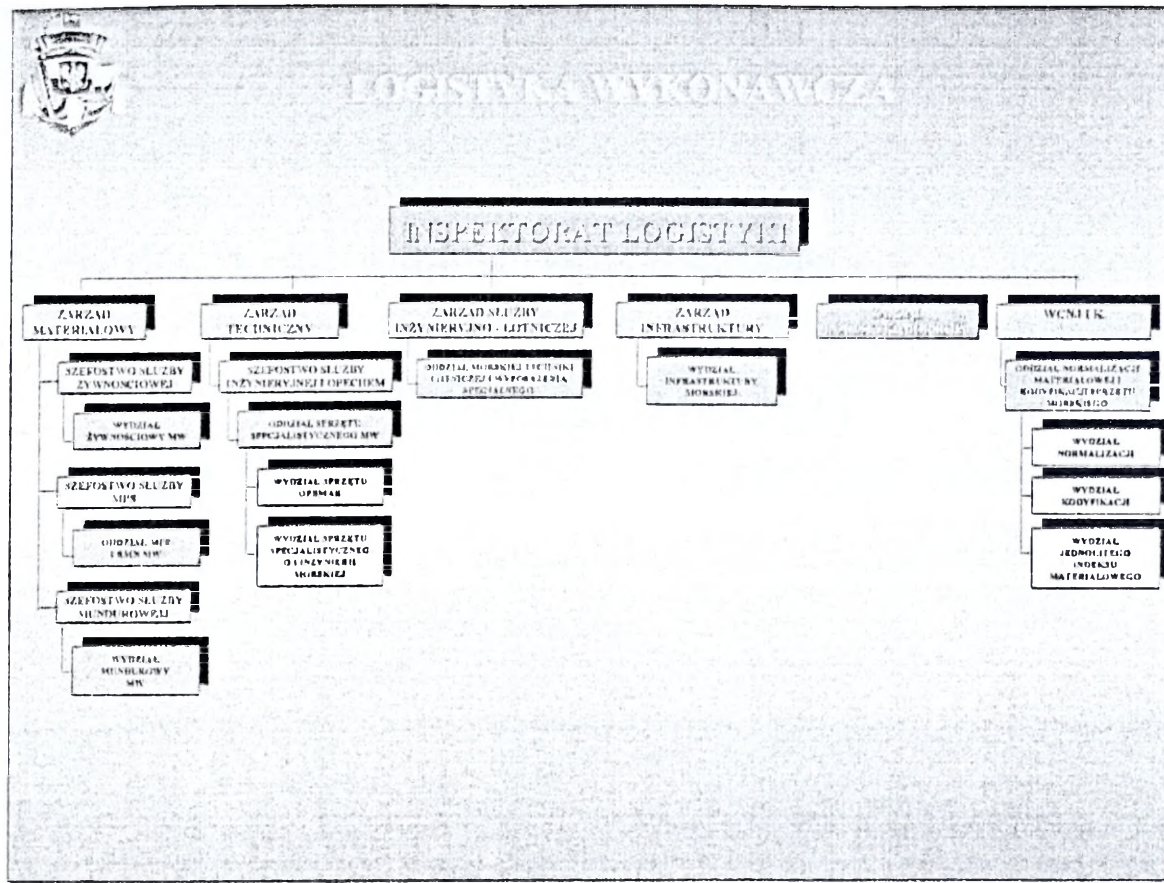
Szefostwo Budowy Okrętów i Postępu technicznego w składzie:

- Oddział Budowy i Modernizacji Okrętów;
- Oddział Wojskowej Techniki Morskiej;
- Wydział Analiz Ekonomicznych.

Równocześnie dla realizacji zadań nie związanych bezpośrednio z Technika Morska ale niezbędnych do sprawnego jej funkcjonowania zdaniem Logistyki MW należy:

W Zarządzie Materialowym Inspektoratu Logistyki przewidzieć w Szefostwach odpowiednio:

- w Szefostwie Służby MPS - Oddział MPS Marynarki Wojennej;
- w Szefostwie Służby Mundurowej - Wydział Mundurowy MW;
- w Szefostwie Służby Żywnościowej - Wydział Żywnościowy MW.



W Zarządzie Technicznym Inspektoratu należy w Szefostwie Służby Inżynierskiej i OPChem przewidzieć funkcjonowanie Oddziału Sprzętu Specjalistycznego MW, w którego składzie funkcjonowałyby:

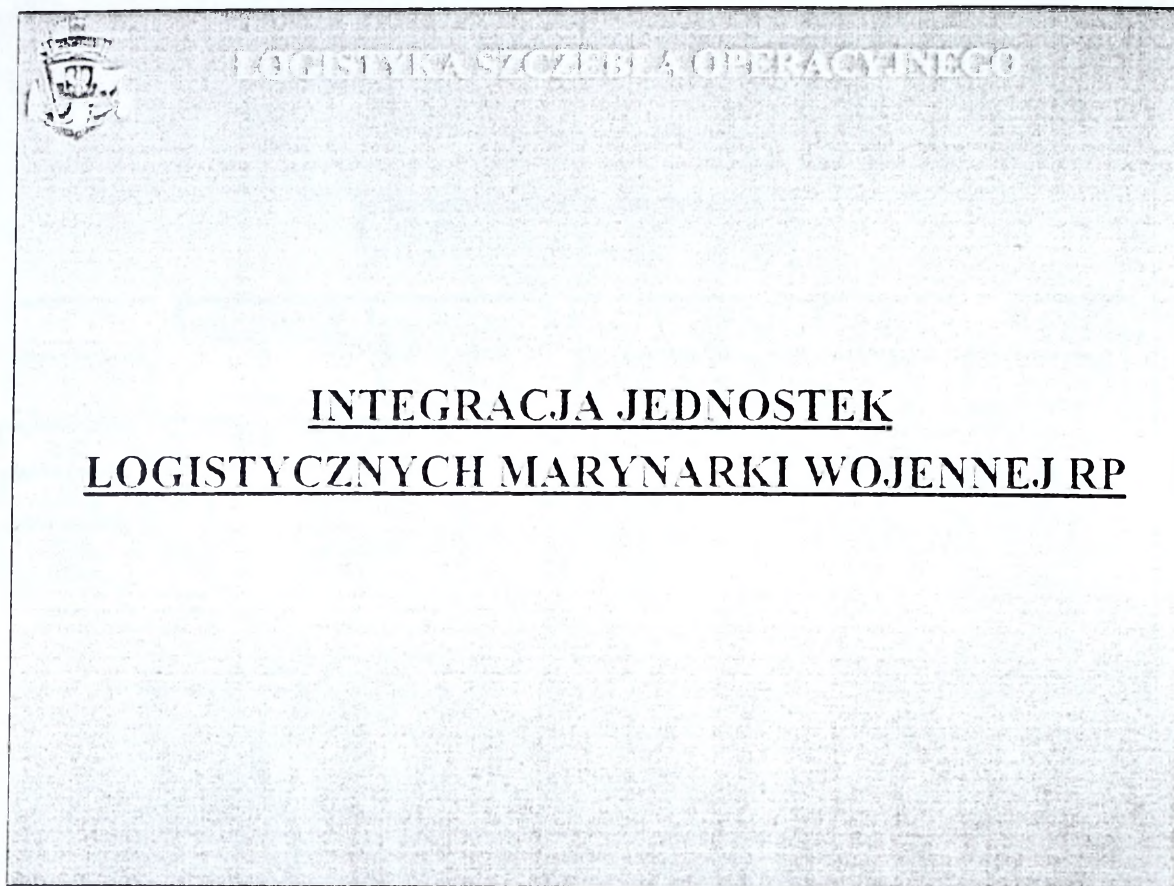
- Wydział Sprzętu OPBMAR;
- Wydział Sprzętu Specjalistycznego i Inżynierii Morskiej.

W Zarządzie Służby Inż. Lotniczej (sugerowana nazwa Zarząd Służby Techniki Lotniczej) utworzyć Oddział Morskiej Techniki Lotniczej i Wyposażenia Specjalnego, w którego kompetencji znajdowałyby się:

- morskie statki powietrzne;
- lotnicze systemy wykrywania, śledzenia i zwalczania okrętów (podwodnych i nawodnych);
- systemy lotniczego rozpoznania morskiego;
- systemy lotniczego ratownictwa morskiego;
- systemy i sprzęt lotniczego wyposażenia okrętów.

W Wojskowym Centrum Normalizacji, Jakości i Kodyfikacji utworzyć Oddział Normalizacji Materiałowej i Kodyfikacji Sprzętu Morskiego. Normalizacja Operacyjna realizowana byłaby w oparciu o struktury Dowództwa Marynarki Wojennej tj. Wydział (Oddział) Normalizacji.

W Zarządzie Infrastruktury utworzyć Wydział Infrastruktury Morskiej



Jako podstawowy cel integracji jednostek logistycznych szczebla operacyjnego Zespół Logistyki MW przyjął:

- lepsze wykorzystanie ograniczonych zasobów osobowych jednostek logistycznych;
- odciążenie struktur etatowych Logistyki MW przez sędowanie części zadań wykonawczych;
- stworzenie warunków do lepszego wykorzystania elementów infrastruktury MW i ewentualnego wygospodarowania mienia (nieruchomego i ruchomego) do Agencji Mienia Wojskowego;
- ujednoczenie i usprawnienie obiegu dokumentów materiałowych;
- stworzenie podstaw do przekazania w podporządkowanie struktur ogólnie logistycznych tych elementów systemu logistycznego MW, które nie wymagają oddzielnego traktowania.

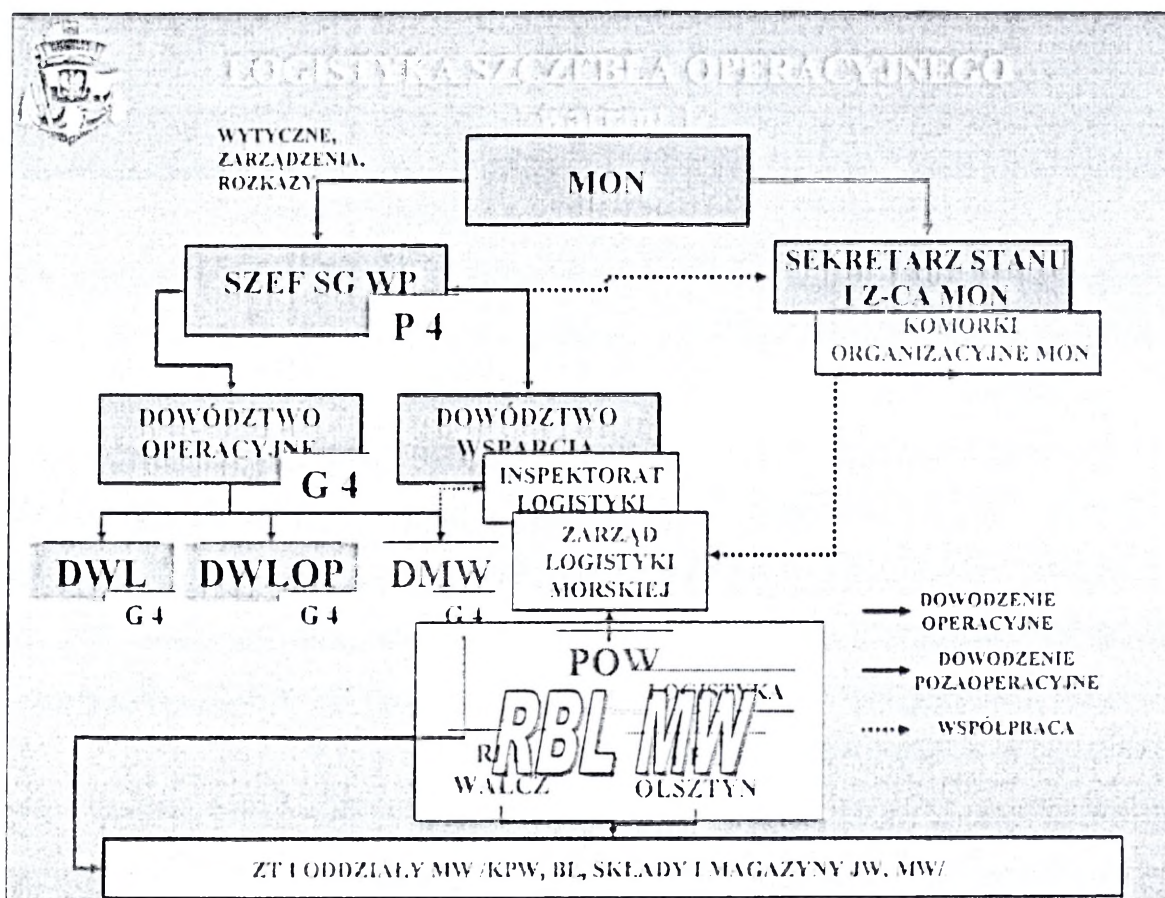
Realizacja ww. zamiarów jest możliwa pod warunkiem:

- utworzenia tylko jednej RBL dla całej MW – większa ilość powodowałaby niepotrzebne dublowanie zadań;
- wyeliminowania okręgu wojskowego jako zbędnego ogniw logistyki wykonawczej i ograniczenia jego roli do wsparcia bieżącej działalności RBL;
- ograniczenia zakresu terytorialnego działania RBL do pasa wybrzeża oraz sąsiedztwa baz lotnictwa morskiego.

Analizując koncepcję zespół stwierdził ponadto, że proponowana przez MON do powołania na szczeblu taktycznym RBL w odróżnieniu do Inspektoratu Logistyki (Wojskowych Oddziałów Gospodarczych), nie będzie dysponować środkami finansowymi. Ich przydzielaniem na rzecz Bazy zajmie się Inspektorat jako dysponent II stopnia. Niejasną kwestią pozostaje również realizacja procesu przejmowania od Agencji Mienia Wojskowego zakupionych środków materiałowych. Zdaniem zespołu skutkować będzie to zakłóceniami systemie zapotrzebowań na środki materiałowe i ich obiegu.

W ramach Logistyki Szczebla Operacyjnego

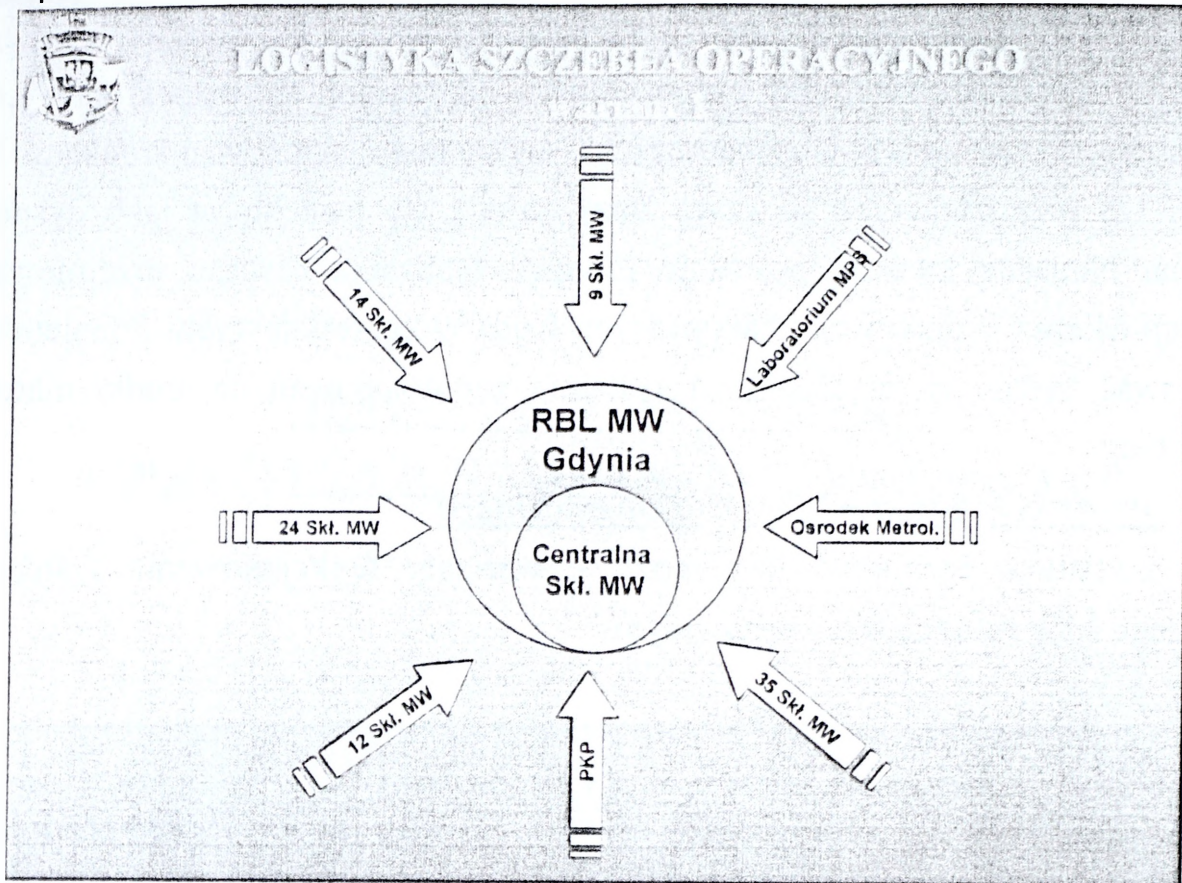
Logistyka proponuje dwa możliwe warianty funkcjonowania systemu logistycznego MW na szczeblu operacyjnym:



Wariant 1

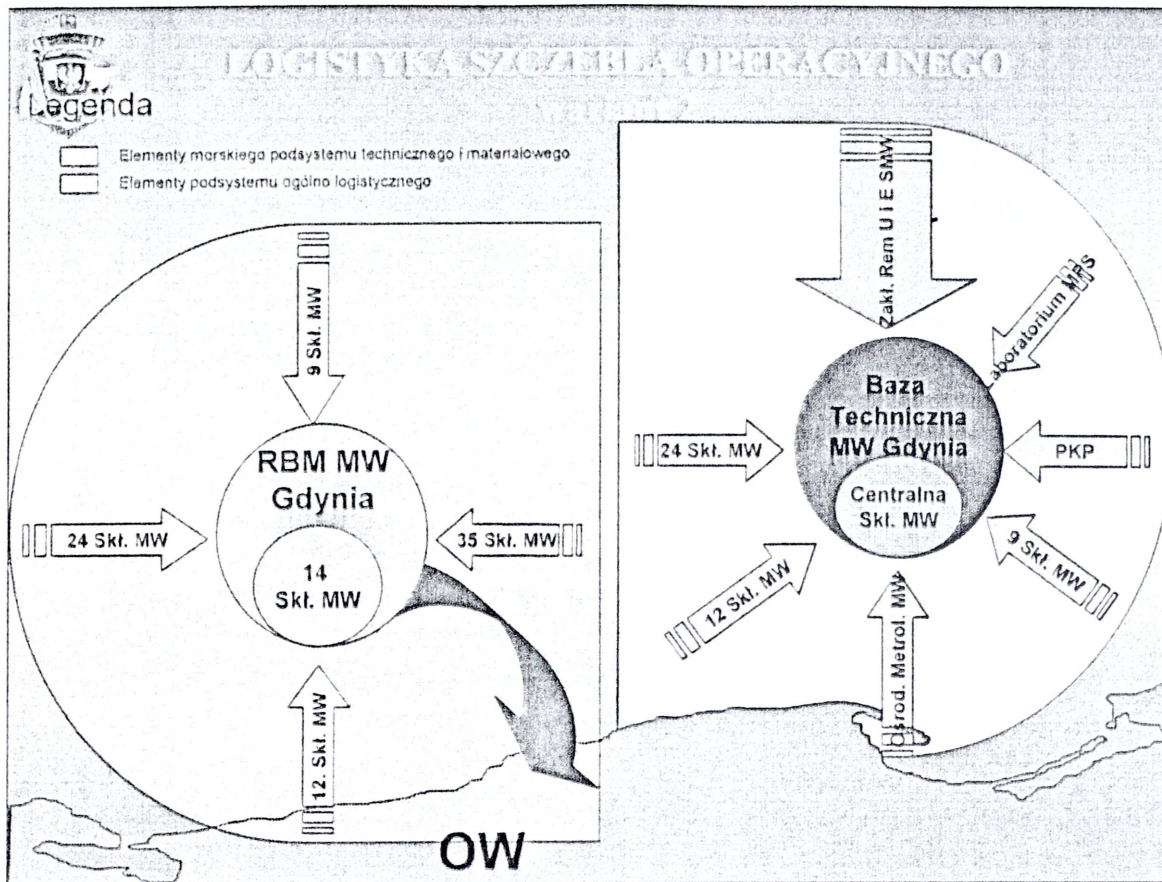
Przesłana do opiniowania „Koncepcja ...” przewiduje utworzenie na terytorium Polski 6-8 Rejonowych Baz Logistycznych skupiających wszystkie jednostki logistyczne znajdujące się na danym obszarze.

Zdaniem Logistyki MW idea ta mogłaby być zastosowana również dla jednostek logistycznych szczebla operacyjnego MW.



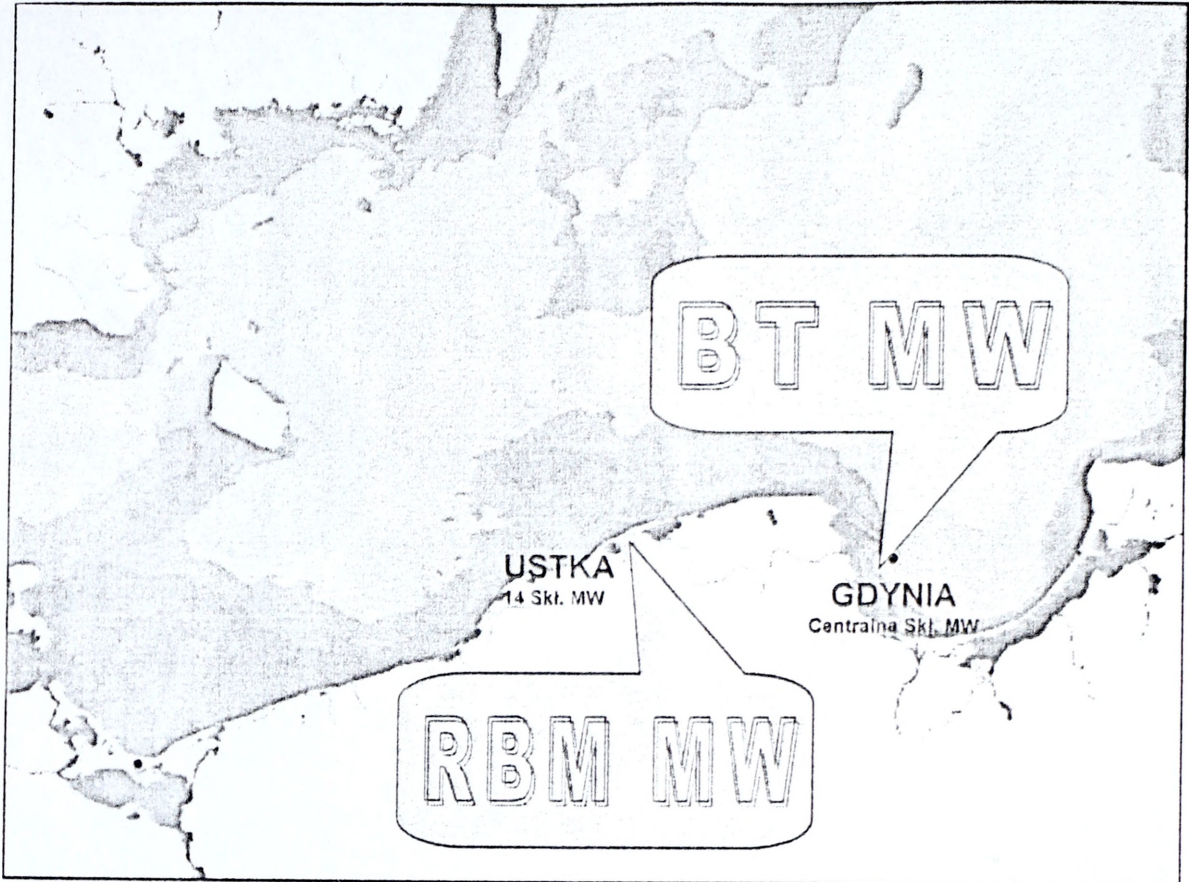
Przeprowadzona wstępnie analiza pokazuje, że na bazie istniejących w dniu 01.01. 2004 r. składnic Marynarki Wojennej możliwe jest sformowanie Rejonowej Bazy Logistycznej Marynarki Wojennej o strukturze organizacyjnej podobnej do RBM w Wojskach Lądowych z elementami typowo morskimi. Obecna struktura etatowa jednostek logistycznych MW liczy 220 stanowisk żołnierzy zawodowych, 93 stanowiska żołnierzy służby czynnej oraz 142 stanowiska pracowników wojska.

Rzeczywiste potrzeby etatowe mogłyby być określone po ustaleniu pełnego zakresu zadań realizowanych przez RBL MW oraz jakie jednostki sąsiadujące terytorialnie z bazami MW obsługiwałyby MW.



W wariantcie tym zespół proponuje wyodrębnienie z obecnej struktury jednostek logistycznych Marynarki Wojennej elementów podsystemu technicznego i materiałowego związanego z utrzymaniem morskich systemów uzbrojenia (torpedowego, minowego, raketowego..) i utworzenie w oparciu o Centralną Składnicę MW i Bazę Techniczną - **Bazy Technicznej Marynarki Wojennej** (z ewentualnym włączeniem do niej Zakładu Remontu Uzbrojenia i Elektroniki SMW), a pozostałe elementy składnic Marynarki Wojennej połączyć w **Rejonową Bazę Materiałową MW**, która funkcjonowałaby w oparciu o 14 Składnicę MW z rejonowymi oddziałami (składami i bateriami).

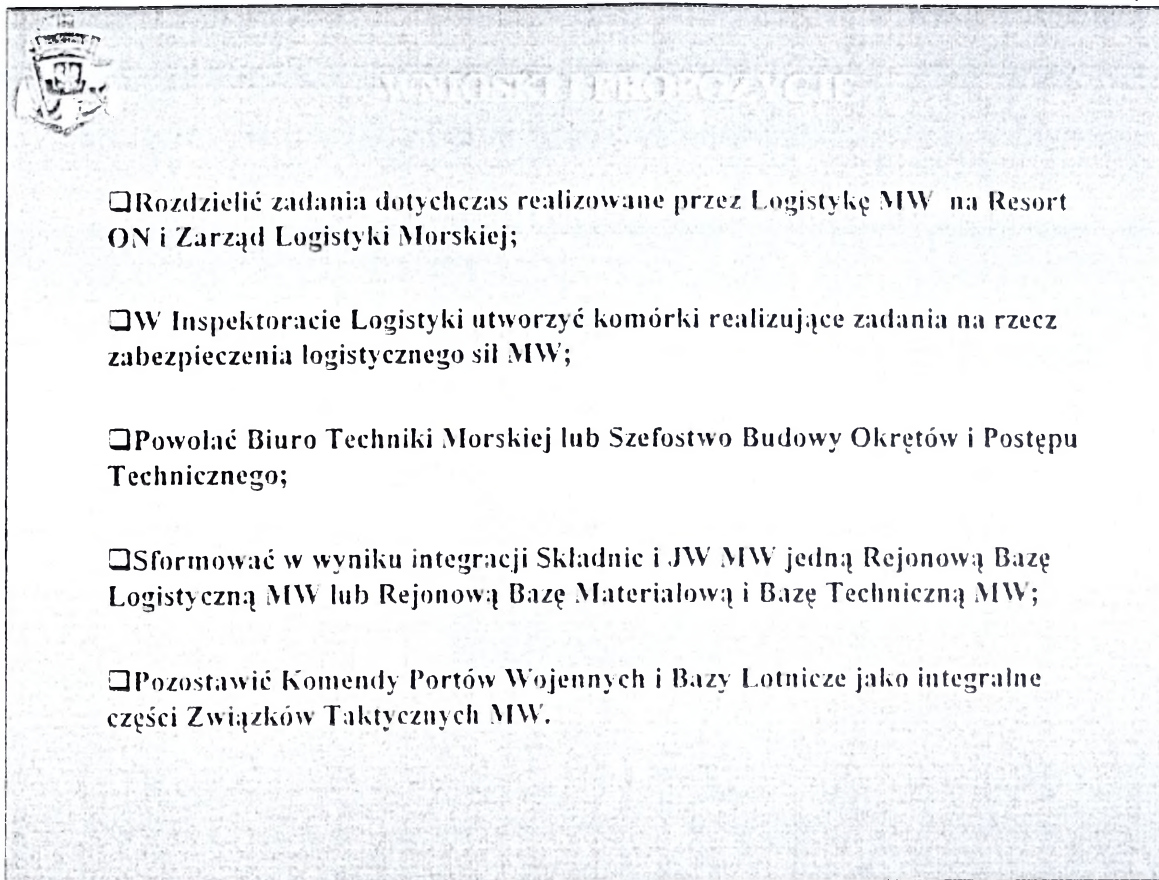
Takie rozwiązanie pozwoliłoby oddzielić dziedzinowo zabezpieczenie logistyczne typowo morskie związane z techniką morską i uzbrojeniem morskim od ogólnologistycznego. W przyszłości stworzyłoby to warunki do płynnego przekazania RBM MW w podporządkowanie Okręgowi Wojskowemu. Baza Techniczna podlegałaby na szczeblu taktycznym Dowódcy Flotylli. Natomiast bezpośredni nadzór merytoryczny realizowany byłby przez organy wykonawcze Dowództwa Marynarki Wojennej.



Ich umiejscowienie zaprezentowano na slajdzie.

Szczegółowy zakres działania jednostki logistycznej szczebla operacyjnego, w tym przypisanie zadań opracowano by po akceptacji jednego z proponowanych wariantów.

W celu uniknięcia zakłóceń w funkcjonowaniu zabezpieczenia logistycznego sił MW związanych z integracją jednostek, Logistyka MW proponuje, aby proces integracji zrealizować etapami łącząc jednostki o pokrewnych branżach i zbliżone terytorialnie.



Zdaniem Logistyki MW istnieje konieczność bardziej efektywnego wykorzystania jej zasobów logistycznych, a tym samym uwzględnienia proponowanych zmian w funkcjonowaniu systemu zabezpieczenia logistycznego, w tym zabezpieczenia sił MW RP. W tym celu należy:

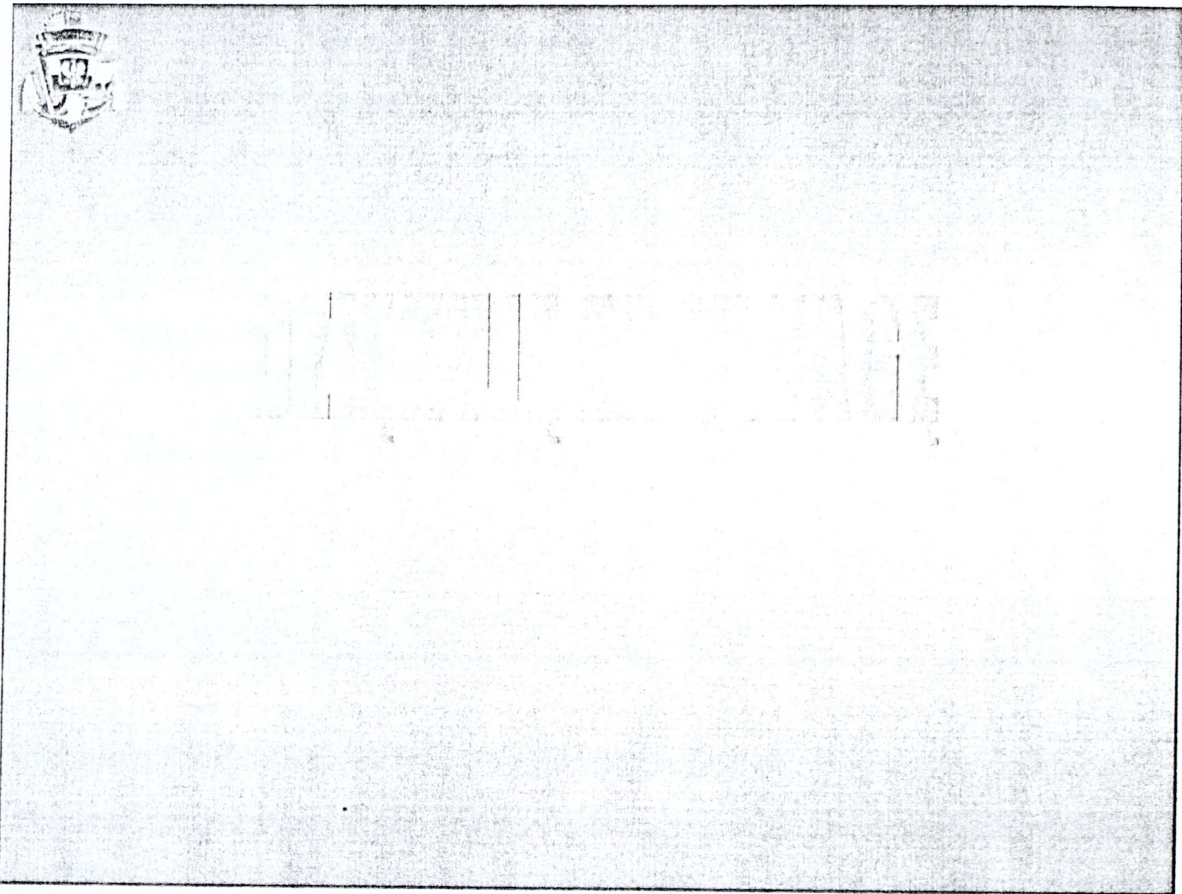
- Zadania dotychczas realizowane przez Logistykę MW zostaną przejęte przez struktury logistyki Resortu Obrony Narodowej, a dla techniki morskiej przez Zarząd Logistyki Morskiej Inspektoratu Logistyki z siedzibą w Gdyni.
- W innych zarządach Inspektoratu Logistyki należy utworzyć komórki organizacyjne realizujące zadania zabezpieczenia logistycznego Marynarki Wojennej niezwiązane bezpośrednio z techniką morską.
- W ramach logistyki produkcji w strukturze pionu Sekretarza Stanu – I Zastępcy MON lub w Zarządzie Logistyki Morskiej powołać odpowiednio Biuro Techniki Morskiej lub Szefostwo Budowy Okrętów i Postępu Technicznego, które realizować będzie zadania związane z projektowaniem i wdrażaniem techniki morskiej w Marynarce Wojennej RP.
- Na szczeblu operacyjnym zostaną sformowane w wyniku połączenia istniejących Składnic MW i jednostek logistycznych MW jedną Rejonową Bazę Logistyczną MW lub Rejonową Bazę Materialową i Bazę Techniczną MW.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

- Komendy Portów Wojennych i Bazy Lotnicze pozostaną integralną częścią związków taktycznych Marynarki Wojennej stanowiąc podstawowy element logistyki wykonawczej bezpośrednio zabezpieczającej siły morskie.



Dziękując za uwagę chciałbym zaznaczyć, iż w przypadku akceptacji naszych zamiarów, prace nad organizacją Logistyki sił MW RP będą kontynuowane dla wypracowania jak najbardziej realnych i efektywnych kierunków jej zmian i dostosowania do współczesnych potrzeb.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

70 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

III. WYZWANIA WOBEC LOGISTYKI SZ W XXI WIEKU – TENDENCJE ŚWIATOWE

SZTAB GENERALNY WOJSKA POLSKIEGO
GENERALNY ZARZĄD LOGISTYKI – P4



KIERUNKI ROZWOJU LOGISTYKI W SZ RP

płk Dariusz ŁUKOWSKI

WARSZAWA

31.03.2005 r.

Szanowni Panowie, w ramach mojego wystąpienia określę zasadnicze kierunki rozwoju logistyki w SZ RP.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

ZAGADNIENIA

1. OBSZARY ZMIAN
2. CEL ZMIAN
3. OBSZARY FUNKCJONALNE LOGISTYKI
4. PROGNOZOWANA STRUKTURA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO
5. ZAPEWNIENIE WSPARCIA DLA SIŁ EKSPEDYCYJNYCH
6. OCZEKIWANE EFEKTY
7. WNIOSKI

2/15

Swoje krótkie wystąpienie przeprowadzę według przedstawionego układu.

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

72 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

SEKRETARZ
GENERALNY
Jaap de Hoop Scheffer



"... Dzisiaj potrzebujemy sił lekkich, mobilnych i zdolnych do podjęcia szerokiego spektrum misji Sojuszu: sił zdolnych do szybkiego przerzutu na duże odległości - zdolnych do realizacji zadań w rejonie przeznaczenia tak długo jak trzeba. Stawia to przed logistyką wyzwania znacznie większe niż kiedykolwiek w przeszłości..."

"... Ale wśród tych wszystkich inicjatyw transformacyjnych nie wszystkie elementy ulegają zmianie. Zdolność do przerzutu i zapewnienia ciągłości wsparcia pozostaje nadal fundamentem efektywności Sojuszu. Waszym zadaniem jest zapewnienie, iż transformacja logistyczna postępuje zgodnie z tym kierunkiem i zapewnia możliwość dostarczenia waszych wojsk w niezbędnym czasie i do wskazanego miejsca oraz, że operacyjne tempo ich działań będzie odpowiednio utrzymywane. ..."

"... Dlatego też musimy się przyjrzeć poważnie zagadnieniu zdolności do przerzutu oraz dostępności sił. Jeśli tego nie zrobimy, wkrótce osiągniemy punkt, w którym nasze polityczne zamiary wybiegać będą poza militarne zdolności... Dlatego chcę aby państwa poważnie podeszły do problemu reform. Oznacza to określone wydatki pozwalające nam szybko przetrzucić odpowiednie siły tam, gdzie są naprawdę potrzebne. ... Proszę Was o wzięcie pod uwagę mojej osobistej opinii mówiącej, że tylko zdolność do przerzutu plus dostępność sił oznacza ich wiarygodność ..."

Wypowiedź z 28 kwietnia 2004r. podczas otwarcia wiosennej sesji SNLC

3/15

Chciałbym zacząć od cytatów wypowiedzi kierowanych pod adresem środowiska logistycznego NATO przez sekretarza generalnego NATO. Pozwoliłem sobie wybrać kilka z nich, ale proszę szczególną uwagę zwrócić na cytat w ostatnim wierszu, który powinien stanowić myśl przewodnią naszej dzisiejszej dyskusji: „...*tylko zdolność do przerzutu plus dostępność sił oznacza ich wiarygodność ...*”

OBSZARY ZMIAN

1. STRUKTURY I ZADANIA
2. INTEGRACJA - DZIAŁANIA POŁĄCZONE
3. MODUŁOWE JEDNOSTKI
4. INTEROPERACYJNOŚĆ
5. INFORMATYZACJA
6. PRAWO
7. WSPARCIE Z SEKTORA CYWILNEGO
8. FUNKCJONOWANIE W ŚRODOWISKU WIELONARODOWYM

4/15

Przedstawiam wybrane obszary, które powinny stanowić drogowskaz dla doskonalenia systemu logistycznego SZ RP.

Związek tych obszarów z rezultatami oceny aktualnie funkcjonujących rozwiązań zaprezentowanymi w pierwszej części seminarium jest oczywisty.

Nasza dyskusja potwierdza potrzebę zmian strukturalno-organizacyjnych i prawnych, w celu dostosowania jednostek logistycznych do działań połączonych w środowisku wielonarodowym.

Sposób formowania sił (doraźnie tworzone grupy zadaniowe i strukturze wewnętrznej i wielkości adekwatnej do osiągnięcia zakładanych celów operacji) determinuje potrzebę budowania struktur modułowych.

Efektywność realizowanych zadań uzależniona jest od wyposażenia w odpowiedni sprzęt oraz zapewnienie narzędzi wspomagających proces planowania, monitorowania oraz wypracowania decyzji na wszystkich szczeblach organizacyjnych wojsk z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjnych.

CEL ZMIAN

1. UPORZĄDKOWANIE I UPROSZCZENIE STRUKTUR DOWODZENIA I ZARZĄDZANIA LOGISTYKĄ Z WYKORZYSTANIEM SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH DO WSPOMAGANIA ZARZĄDZANIA POTENCJAŁEM LOGISTYCZNYM
2. RACJONALIZACJA WYKORZYSTANIA POTENCJAŁU LOGISTYCZNEGO POPRZECZ ZINTEGROWANIE I ZREJONIZOWANIE ELEMENTÓW SYSTEMU LOGISTYCZNEGO W TYM ODCIĄŻANIE DOWÓDCÓW OD REALIZACJI ZADAŃ ZABEZPIECZAJĄCYCH
3. ROZDZIELENIE FUNKCJI ORGANIZATORA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO ORAZ CENTRALNEGO ORGANU LOGISTYCZNEGO
4. ZWIĘKSZENIE EFEKTYWNOŚCI REALIZACJI ZADAŃ WSPARCIA LOGISTYCZNEGO
5. STWORZENIE WARUNKÓW ZAPEWNIAJĄCYCH WYKONANIE ZADAŃ OBRONNYCH PRZEZ CYWILNY SEKTOR GOSPODARKI
6. DOSTOSOWANIE ZDOLNOŚCI JEDNOSTEK LOGISTYCZNYCH DO POTRZEB ZABEZPIECZENIA WYDZIELANYCH SIŁ

5/15

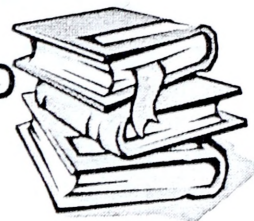
W efekcie można sformułować zasadnicze cele przekształceń w systemie logistycznym.

Zasadnicze z nich to:

- uporządkowanie struktur dowodzenia i zarządzania logistyką, o których już dzisiaj wspomniałem;
- integracja i rejonizacja zadań logistycznych (czyli zabezpieczanie wojsk w układzie terytorialnym niezależnie od ich rodzaju i przynależności państwowej – HNS), w tym odciążenie dowódców od zadań zabezpieczających;
- wprowadzenie w życie zasady rozdzielenia funkcji planistycznych od wykonawczych;
- zwiększenie efektywności realizacji zadań poprzez koncentrację sił i środków oraz lepszy ich monitoring;
- odtworzenie systemu umożliwiającego realizację zadań PMG;
- dostosowanie potencjału i zdolności jednostek logistycznych do potrzeb zabezpieczenia logistycznego wydzielanych sił.

OBSZARY FUNKCJONALNE LOGISTYKI

1. ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO
2. ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO
3. ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO
4. TRANSPORTU I RUCHU WOJSK
5. INFRASTRUKTURY WOJSKOWEJ



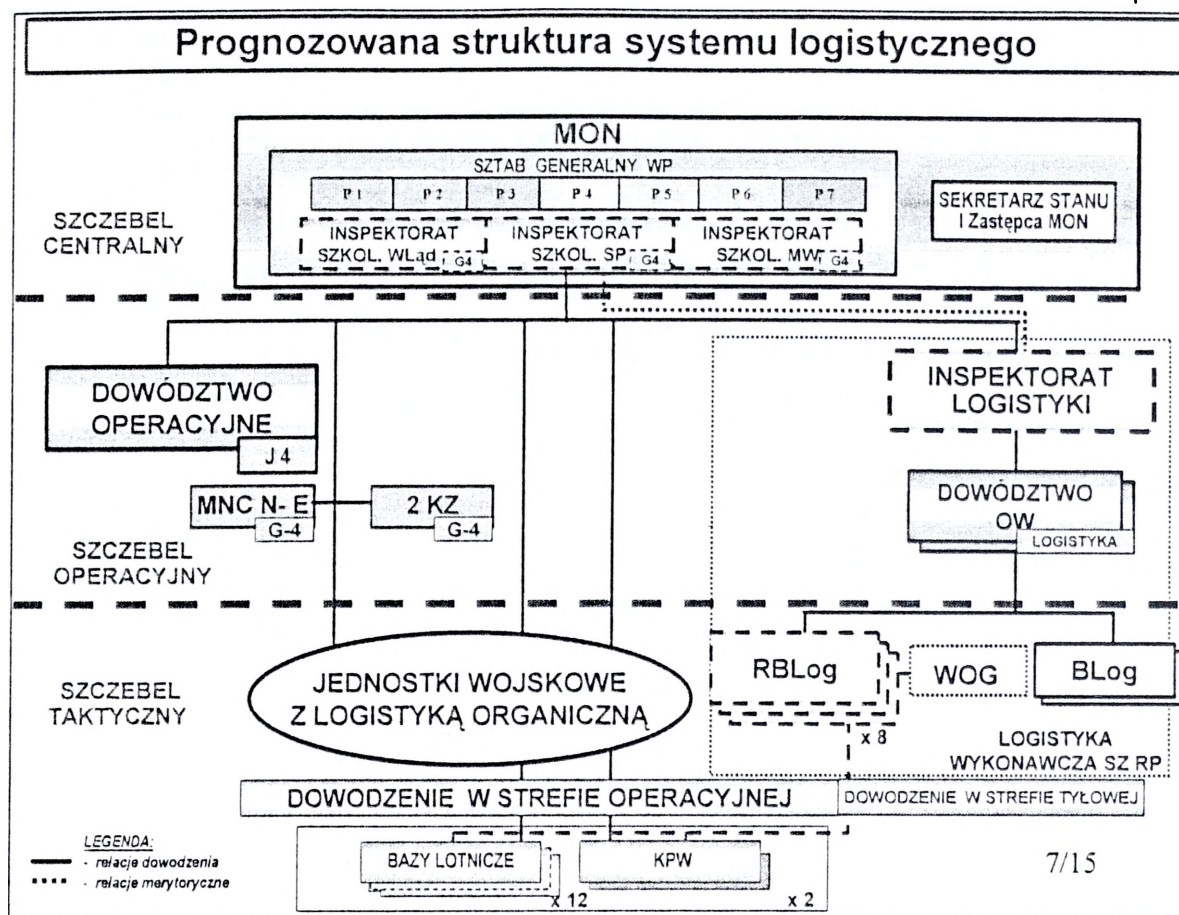
6/15

Zgodnie z doktryną zadania logistyczne podzielone są na pięć zasadniczych obszarów. Pokrywają się one z założeniami doktryn logistycznych NATO, ale w aktualnym systemie logistycznym SZ RP nie mają one swojego odzwierciedlenia w realizacji zadań logistycznych na wszystkich szczeblach organizacyjnych wojsk.

Kluczem do utworzenia właściwie funkcjonującego i efektywnego systemu logistycznego jest podział zadań w każdym z wyżej wymienionych obszarów na poszczególne szczeble organizacyjne wojsk z uwzględnieniem następujących zasadniczych funkcji:

- planistycznych;
- organizacyjnych;
- szkoleniowych;
- wykonawczych.

Zadania te powinny się zająć, ale nie dublować pomiędzy poszczególnymi szczeblami organizacyjnymi SZ RP. Ich realizacja powinna być wspierana nowoczesnymi rozwiązaniami organizacyjnymi, kompetencyjnymi, proceduralnymi oraz teleinformatycznymi tworzącymi warunki do bardziej efektywnego kierowania i zarządzania systemem logistycznym.



Zmiany w logistyce powinny być ukierunkowane na utworzenie Centralnego Organu Logistycznego - Inspektoratu Logistyki, który byłby ulokowany na tym samym poziomie co Dowództwo Operacyjne.

Po połączeniu rejonowych elementów wykonawczych logistyki WŁad., SP i MW ostatecznie zostałby utworzony zrejonizowany system zabezpieczenia logistycznego i obsługi wojsk w danym obszarze. W rejony te powinny wpisać się pozostałe struktury terytorialne (Rejony Lecznicze, WOG, Wojskowe Komendy Transportu, itp.)

Na szczeblu taktycznym utrzymana byłaby logistyka planistyczna oraz pionierzy logistyki wykonawczej.

**POWODZENIE W OSIĄGNIĘCIU
ZAKŁADANYCH CELÓW
LOGISTYCZNYCH UZALEŻNIONE
OD KIERUNKU ROZWOJU
JEDNOSTEK OPERACYJNYCH**

**SIŁY ZBROJNE TO UKŁAD
NACZYŃ POŁĄCZONYCH –
WZAJEMNYCH RELACJI
I ZALEŻNOŚCI.**

8/15

Powodzenie w osiągnięciu zakładanych celów uzależnione jest od wielu czynników.

SZ to jeden organizm, korzystający z tego samego limitu środków finansowych, stąd wybór kierunków działania musi być efektem szczegółowych analiz, kompromisów oraz kolektywnie wypracowanych priorytetów.

Logistyka jako system nadążny musi być dostosowana do wyposażenia, sposobu działania oraz kategorii gotowości bojowej zabezpieczanych wojsk. Jeśli do użycia poza obszarem kraju będzie się przewidywać jednostki typu ciężkiego, to dostosowanie do tego celu logistyki będzie wymagało poniesienie ogromnych, prawdopodobnie trudnych do zaakceptowania kosztów.

**Zapewnienie wsparcia logistycznego dla sił ekspedycyjnych
/operacje lądowe i połączone/**

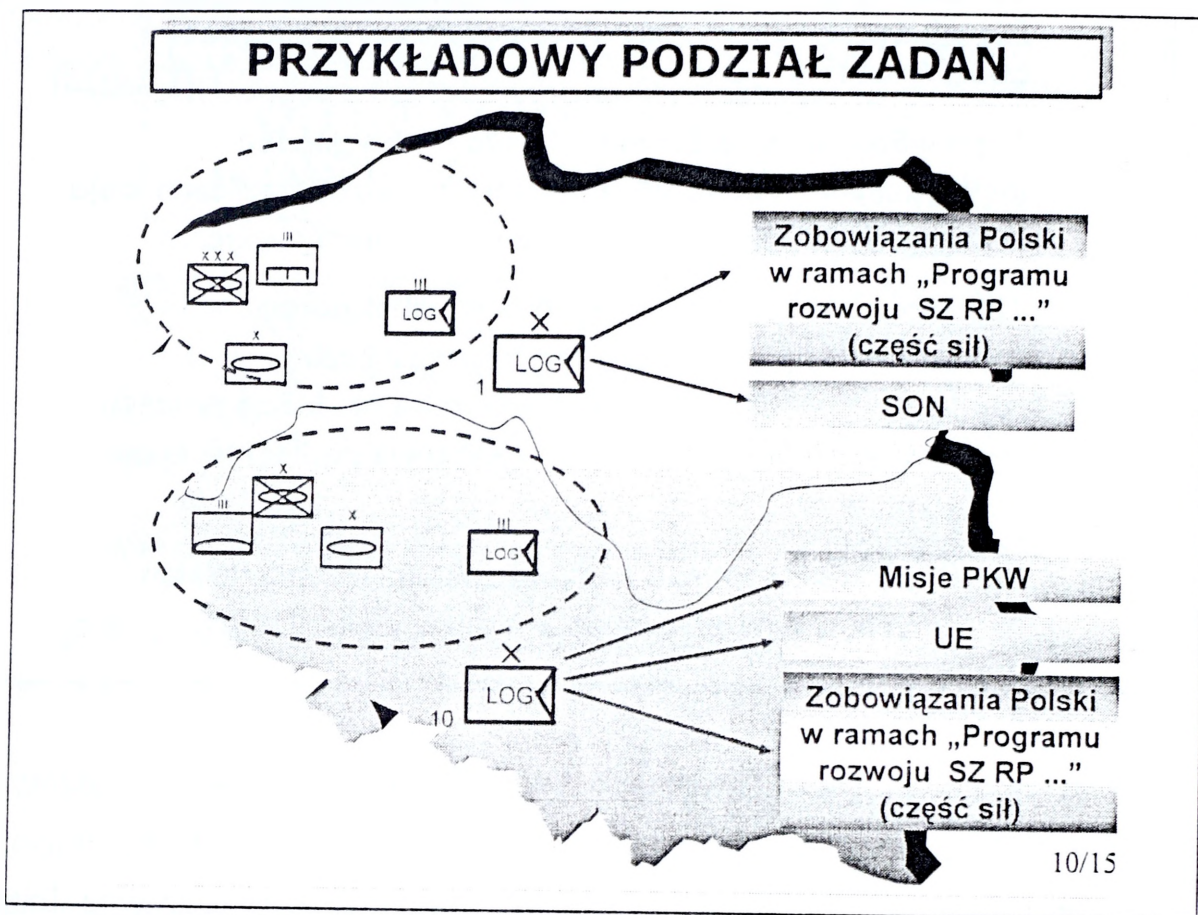
- 1. Wprowadzenie zmian w strukturach organizacyjnych 1 i 10 BLog oraz organicznych jednostek logistycznych szczebla taktycznego przewidywanych do użycia poza obszarem kraju.**
- 2. Wprowadzenie struktur modułowych w brygadach logistycznych, mogących funkcjonować poza granicami kraju w różnych warunkach geograficznych i klimatycznych .**
- 3. Utworzenia jednakowych i przejrzystych struktur wszystkich brygad logistycznych wraz z liczbą pododdziałów pozwalającą na właściwą realizację procesu dowodzenia i kierowania oraz jednakową podległością pod dowódców brygad.**
- 4. Docelowo użycie brygad na rzecz zabezpieczenia działań połączonych, w tym utworzenie brakujących zdolności. 9/15**

Proces zmian już trwa. Utworzono dwie brygady logistyczne z zadaniem zabezpieczenia wydzielanych sił. Doświadczenia zgromadzone w prowadzonych przez SZ operacjach poza granicami omówione przeze mnie wcześniej stanowią dobrą przesłankę do modyfikacji ich struktur i zadań. W brygadach należałoby wprowadzić struktury modułowe, pozwalające na właściwe przyporządkowanie pododdziałów zabezpieczenia logistycznego do wydzielanych sił, do realizacji zadań poza granicami kraju oraz na obszarze kraju oraz funkcjonowania w warunkach logistyki wielonarodowej.

Bataliony logistyczne i kompanie logistyczne w brygadach logistycznych powinny posiadać takie struktury, które pozwolą im na funkcjonowanie jako moduł poza granicami kraju w różnych warunkach geograficznych i klimatycznych. Poza zasadniczymi pododdziałami powinny one także posiadać etatowe pododdziały: dowodzenia i zabezpieczenia, ochrony i obrony, osłony konwojów i przeładunkowe.

Utworzenie jednakowych i przejrzystych struktur wszystkich brygad logistycznych wraz z odpowiednią liczbą pododdziałów, która pozwoli na właściwą realizację procesu dowodzenia i kierowania oraz jednakową podległością pod poszczególnych dowódców brygad.

Stosownie do wybranego wariantu struktur brygad logistycznych - należałoby dokonać stosownych do realizowanych zadań zabezpieczenia logistycznego korekt w obecnym rozdziale zadań dla 1 i 10 BLog.



W rozważaniach przewiduje się wariant utrzymania dwóch brygad logistycznych oraz dodatkowo sformowanie dwóch pułków logistycznych czasu „W” podległych pod POW i SOW, wraz z podziałem zadań na poszczególne jednostki.

**Zapewnienie wsparcia logistycznego dla sił ekspedycyjnych
/siły morskie/**

1. Zapewnienie zdolności do wsparcia jednostek pływających w ramach zespołów okrętów oraz na rzecz działań wojsk lądowych z morza – budowa uniwersalnego okrętu, logistycznego

2. Utworzenie mobilnych, brzegowych jednostek logistycznych, do realizacji zadań wsparcia poza obszarem kraju na rzecz zespołów okrętów.

3. Tworzenie mobilnych portowych jednostek przeładunkowych.

11/15

Podobny sposób myślenia dotyczy również komponentu morskiego. Doświadczenia w tym zakresie są skromniejsze niż w przypadku wojsk lądowych, ale już dzisiaj pewne kierunki koniecznych zmian są oczywiste.

Działania w zespołach okrętów z dala od portów z pełną infrastrukturą wymusza rozwijanie elementów logistyki brzegowej, które muszą być tworzone od podstaw.

Zbudowanie uniwersalnego transportowca – okrętu logistycznego pozwoliłoby na zabezpieczenie logistyczne grup okrętów, transport komponentu lądowego, czy też wsparcie logistyczne sił lądowych z morza.

Zapewnienie wsparcia logistycznego dla sił ekspedycyjnych
/siły powietrzne/

1. Zapewnienie mobilnych zdolności do zabezpieczenia logistycznego eskadr poza obszarem kraju.
2. Tworzenie mobilnych modułów do budowy i utrzymania nawierzchni lotniskowych.
3. Zapewnienie zdolności do tankowania w powietrzu.

12/15

Najmniej doświadczeń w zakresie zabezpieczenia logistycznego poza obszarem kraju mają siły powietrzne.

Wdrożenie samolotu wielozadaniowe determinuje osiągnięcie zdolności do jego zabezpieczenia w oparciu o lotniska sojusznicze, jak też w oparciu o bazy sił powietrznych tworzone w rejonach o znikomej infrastrukturze lotniskowej. Jest to zadanie kosztowne, ale może być realizowane w wybranych obszarach zadaniowych poprzez specjalizację.

OCZEKIWANE EFEKTY

- WZROST SPRAWNOŚCI I SKUTECZNOŚCI REALIZACJI ZADAŃ LOGISTYCZNYCH NA RZECZ SZ RP W CZASIE POKOJU, KRYZYSU I WOJNY
- RACJONALIZACJA STRUKTUR LOGISTYKI NA POSZCZEGÓLNYCH SZCZEBŁACH ORGANIZACYJNYCH SZ RP ORAZ KOMPETENCJI ORGANÓW PLANISTYCZNYCH I WYKONAWCZYCH
- POPRAWA ZDOLNOŚCI DO WSPÓŁDZIAŁANIA W UKŁADZIE WIELONARODOWYM ORAZ ZDOLNOŚCI DO ZAPEWNIENIA WSPARCIA SOJUSZNICZYM SIŁOM WZMOCNIENIA
- POPRAWA SKUTECZNOŚCI ZARZĄDZANIA ZASOBAMI LOGISTYCZNYMI WOJSKA ORAZ WYKORZYSTANIA ZASOBÓW GOSPODARKI NARODOWEJ

13/15

Oczekujemy, że wdrożenie niezbędnych zmian, pozwoli na osiągnięcie założonych celów organizacyjno-funkcjonalnych i ilościowo-jakościowych w logistyce resortu ON.

WNIOSKI

1. PLANOWAĆ REALISTYCZNIE
2. NIE NISZCZYĆ TEGO CO DOBRE
3. NIE KOPIOWAĆ BEZMYŚLNIE
4. PATRZEĆ PRZEZ PRYZMAT CAŁYCH SZ, A NIE PARTYKULARNYCH INTERESÓW
5. CEL GŁÓWNY SIŁ ZBROJNYCH CZASU „P” TO SZKOLENIE I PRZYGOTOWANIE DO WOJNY

14/15

Wnioski przedstawione przeze mnie to nie wymysł, lecz podsumowanie dotychczasowych zmian i restrukturyzacji SZ, często wyrażane w dokumentach sojuszniczych.

IV. WYZWANIA WOBEC LOGISTYKI SZ W XXI WIEKU –
TENDENCJE ŚWIATOWE

SZTAB GENERALNY WOJSKA POLSKIEGO

GENERALNY ZARZĄD LOGISTYKI – P4



INFORMATYZACJA LOGISTYKI
RESORTU OBRONY NARODOWEJ

ppłk dr Jerzy KUCK

Warszawa
31.03.2005 r.

ZAGADNIENIA

MOTTO

Logistyka, która wykorzystuje nowoczesne rozwiązania informatyczne, ma siłę sprawczą umożliwiającą racjonalne gospodarowanie posiadanym potencjałem.

Rozwiązania te w racjonalny sposób pomagają dostarczyć potencjał logistyczny w odpowiedniej ilości, jakości, wartości oraz miejscu i terminie do wojsk wpływając przez to na osiągnięcie zakładanych celów (realizację otrzymanych zadań) w czasie pokoju, kryzysu czy wojny.

1. AKTUALNY STAN INFORMATYZACJI LOGISTYKI RESORTU OBRONY NARODOWEJ

2. KIERUNKI ROZWOJU INFORMATYZACJI LOGISTYKI RESORTU OBRONY NARODOWEJ

3. PODSTAWY SYSTEMU INFORMATYCZNEGO DEDYKOWANEGO DLA LOGISTYKI RESORTU OBRONY NARODOWEJ

4. ETAPY INFORMATYZACJI, ŹRÓDŁA JEJ FINANSOWANIA

Po wysłuchaniu interesujących wystąpień moich poprzedników, chciałbym zabierając głos w dyskusji przedstawić **problematyką informatyzacji logistyki w resorcie obrony narodowej**, a w szczególności:

- ✓ aktualny stan informatyzacji logistyki resortu obrony narodowej (RON);
- ✓ kierunki rozwoju informatyzacji logistyki resortu obrony narodowej;
- ✓ podstawy systemu informatycznego dedykowanego dla logistyki resortu obrony narodowej;
- ✓ etapy informatyzacji, źródła jej finansowania.

1. AKTUALNY STAN INFORMATYZACJI LOGISTYKI RESORTU OBRONY NARODOWEJ

1. Szczątkowość lub brak struktur informatycznych w logistyce RON, rozproszone resortowe środki finansowe, brak perspektywicznych programów i planów finansowania rozwoju informatyki w logistyce

2. Systemy informatyczne funkcjonujące obecne w logistyce wymagają:
modernizacji ok. 80%,
wycofania ok. 20%

3. Nie funkcjonuje w logistyce żaden system informatyczny kompleksowo wspierający swym działaniem wszystkie szczeble organizacyjne

4. Występuje brak połączeń do rozległej sieci MIL-WAN

5. W RON etaty informatyków umiejscowione są przede wszystkim na szczeblu centralnym w rodzajach sił zbrojnych oraz okręgach wojskowych. W jednostkach logistycznych zatrudnieni są pojedynczy informatycy lub występuje ich brak

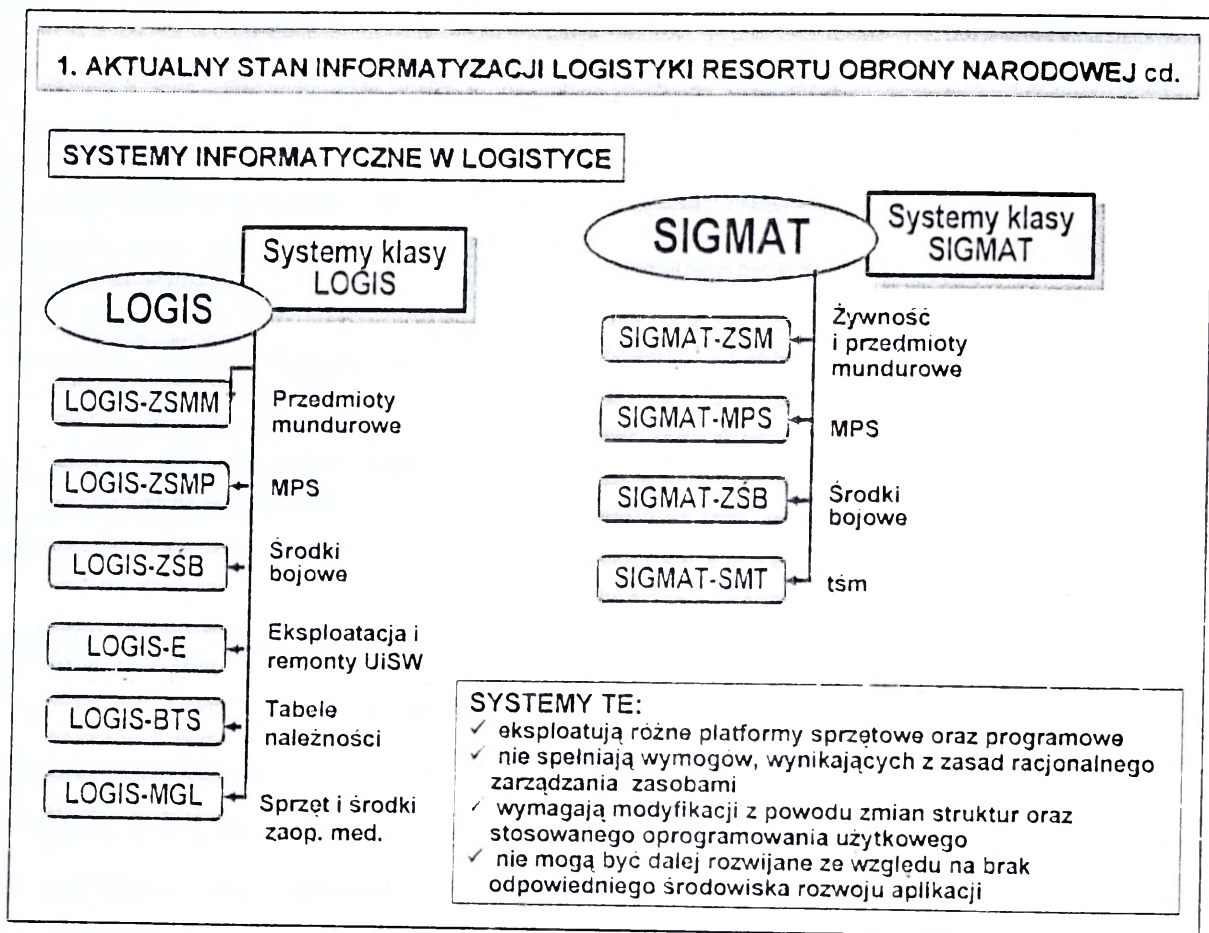
Aktualny stan informatyzacji logistyki RON **nie przedstawia się dobrze**, wymaga podjęcia odpowiednich działań zmierzających do jego naprawy.

W szczególności dotyczy to koordynacji zasadniczych przedsięwzięć informatyzacji: **pionu głównego księgowego i logistyki**. To właśnie tutaj powinna być (**a nie jest**) zapewniona spójności pomiędzy poszczególnymi działami: finansowym, materiałowym, technicznym, medycznym, transportu i ruchu wojsk oraz infrastruktury.

Obecnie w logistyce RON nie funkcjonuje żaden system informatyczny kompleksowo wspierający swym działaniem wszystkie szczeble organizacyjne w poszczególnych branżach (służbach) od szczebla Oddziału Gospodarczego (Wojskowej Jednostki Budżetowej) poprzez Rejonowe Bazy Materiałowe (RBM), Okręgi Wojskowe (OW), Rodzaje Sił Zbrojnych (RSZ) do szczebla Centralnego. Fachowcy oceniają, że **modernizacji wymaga (ok. 80% systemów), a wycofania (ok. 20% systemów)**.

W RON etaty informatyków umiejscowione są przede wszystkim na szczeblu centralnym, RSZ i OW. W jednostkach logistycznych zatrudnieni są pojedynczy informatycy lub występuje ich brak, a czynności związane z obsługą wewnętrznych sieci i programów komputerowych oraz systemów informatycznych powierzane są żołnierzom jako zadania dodatkowe, nie wynikające z obowiązków na zajmowanych stanowiskach.

Kolejnym problemem jest brak połączeń do sieci rozległej MIL-WAN w większości jednostkach logistycznych, chociaż ostatnio wraz z wdrażaniem systemu informatycznego „JIM” i „SIGMAT – RBM” notuje się pewien postęp w tym zakresie. Także brak znaczącego postępu w budowie sieci niejawnej SEC-WAN utrudni w przyszłości przesyłanie i przetwarzanie informacji niejawnych.



W logistyce RON w zależności od szczebla organizacyjnego, czy branży (służby) występują systemy klasy **LOGIS** oraz **SIGMAT**. Systemy te nie są ze sobą skorelowane i zintegrowane informacyjnie, dlatego też ich przydatność nie odpowiada obecnym potrzebom.

Przedstawiona skrótowo i tylko w ogólnym zarysie ocena informatyzacji logistyki w RON pokazuje, że istniejący stan utrudnia, a często wręcz uniemożliwia wdrażanie nowych technologii informatycznych.

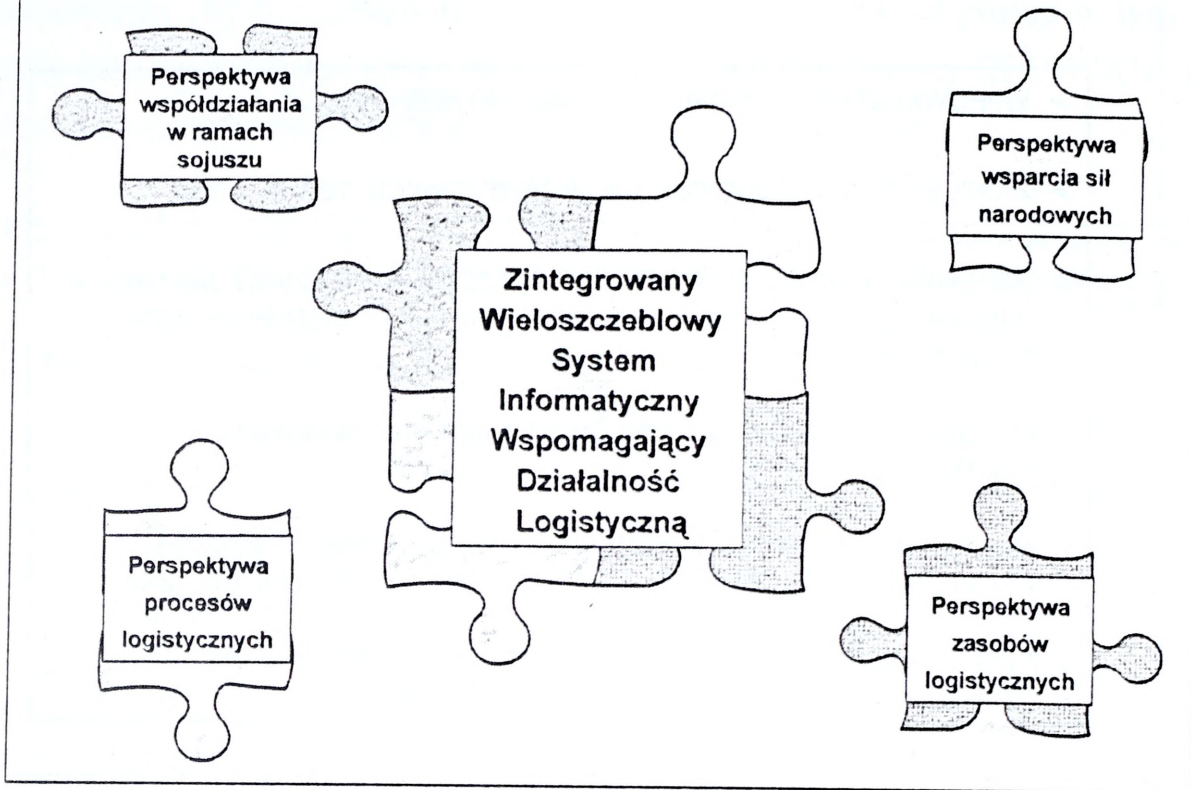
2. KIERUNKI ROZWOJU INFORMATYZACJI LOGISTYKI RON

- WPROWADZENIE INDEKSACJI, DOCELOWO KODYFIKACJI
- ZASTOSOWANIE NAJNOWSZYCH SPRAWDZONYCH, TECHNOLOGII
- ZAPEWNIENIE MOŻLIWOŚCI ZAUTOMATYZOWANEJ WYMIANY JAWNYCH I NIEJAWNYCH INFORMACJI ORAZ ODPOWIEDNIEGO BEZPIECZEŃSTWA TELEINFORMATYCZNEGO
- ZAPEWNIENIE MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA POLOWYCH SIECI KOMPUTEROWYCH
- ZBUDOWANIE ZINTEGROWANEGO WIELOSZCZEBLOWEGO SYSTEMU INFORMATYCZNEGO WSPOMAGAJCEGO DZIAŁALNOŚĆ LOGISTYCZNĄ
- ZAPEWNIENIE WSPÓLDZIAŁANIA LOGISTYCZNYCH SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH Z SYSTEMAMI GN, NATO I UE

Uwzględniając rozwiązania przodujących państw NATO oraz własne doświadczenia, zachodzi potrzeba podjęcia działań w zakresie informatyzacji logistyki RON, które swym zakresem powinny objąć wszystkie szczeble organizacyjne resortu i dotyczyć zabezpieczenia materiałowego, technicznego, medycznego, transportu i ruchu wojsk, infrastruktury oraz finansowego.

Zasadnicze kierunki rozwoju informatyzacji logistyki RON powinny obejmować wykorzystanie najnowszych technologii (oprogramowanie, aplikacje, sprzęt, sieci komputerowe) oraz bezpieczeństwo teleinformatyczne. Ponadto, należy przyspieszyć rozwój **systemu identyfikacji wyrobów obronnych** jako podstawy do budowy baz danych, umożliwiających informatyzację całego majątku wojska. W efekcie końcowym zbudowany powinien zostać Zintegrowany Wieloszczeblowy System Informatyczny Wspomagający Działalność Logistyczną RON. System ten działałby w czasie: pokoju, kryzysu czy wojny i umożliwiałby wymianę informacji z podobnymi systemami funkcjonującymi w gospodarce narodowej, NATO i Unii Europejskiej.

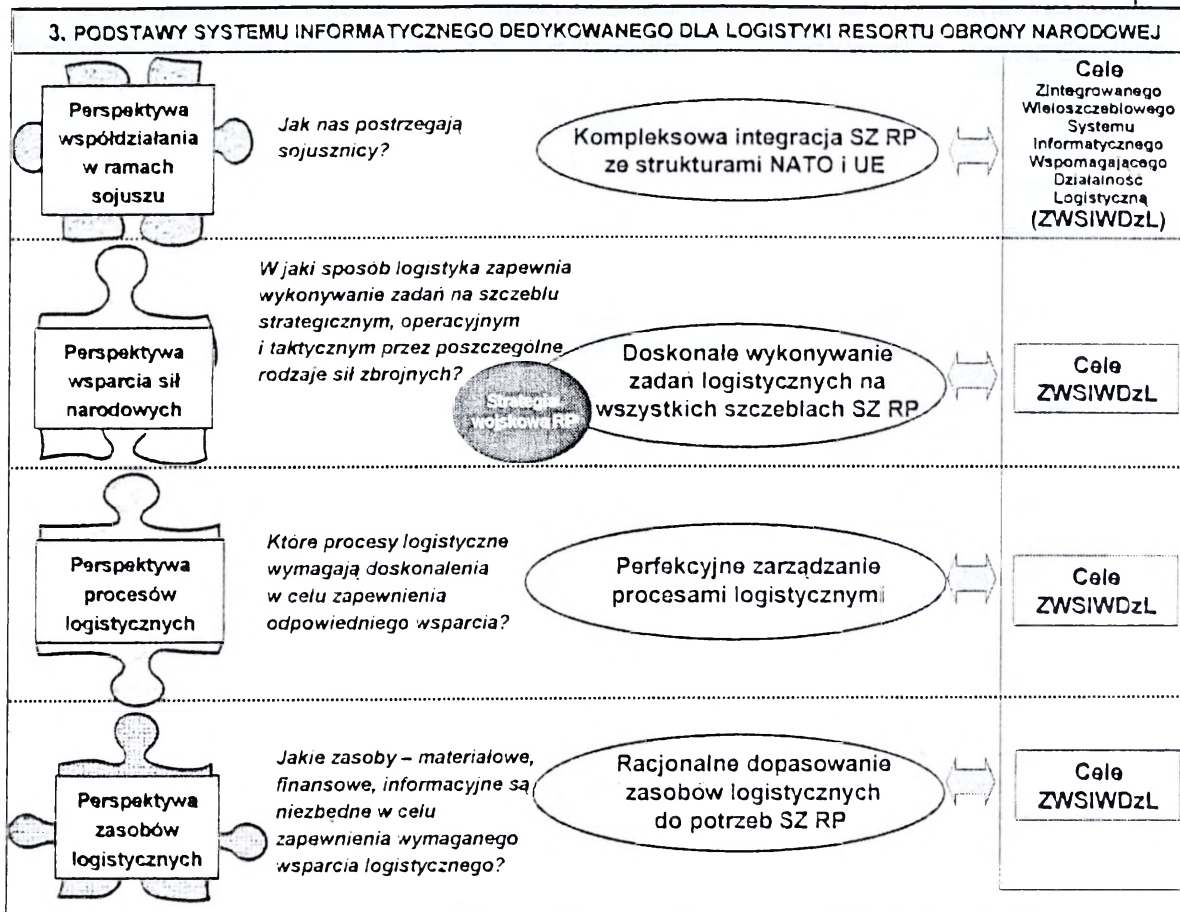
3. PODSTAWY SYSTEMU INFORMATYCZNEGO DEDYKOWANEGO DLA LOGISTYKI RESORTU OBRONY NARODOWEJ



Porządkując i identyfikując zadania logistyczne w obszarach:

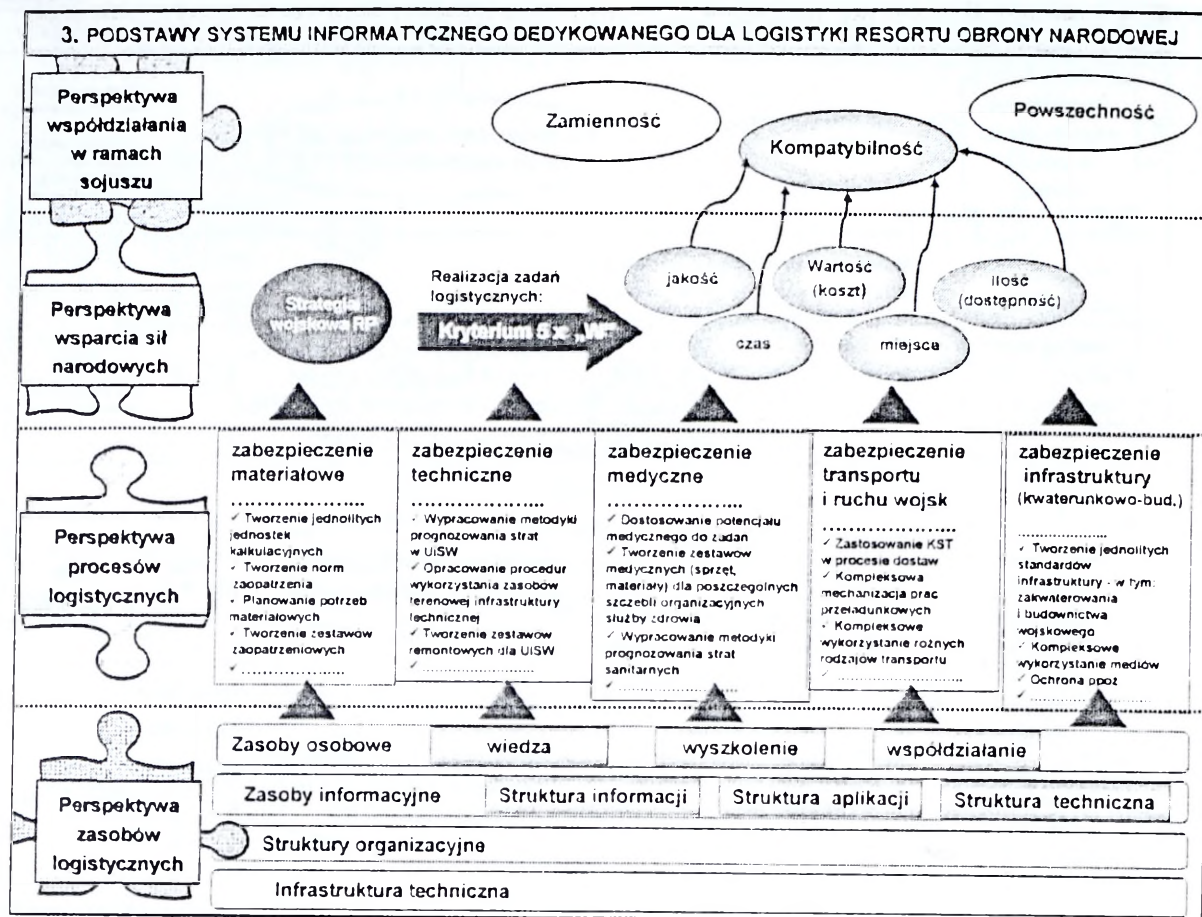
- ✓ współpracy w ramach sojuszu,
- ✓ wsparcia sił narodowych,
- ✓ procesów logistycznych,
- ✓ zasobów logistycznych,

powinniśmy otrzymać mocny fundament umożliwiający budowę przyszłego Zintegrowanego Wieloszczeblowego Systemu Informatycznego Wspomagającego Działalność Logistyczną w RON.



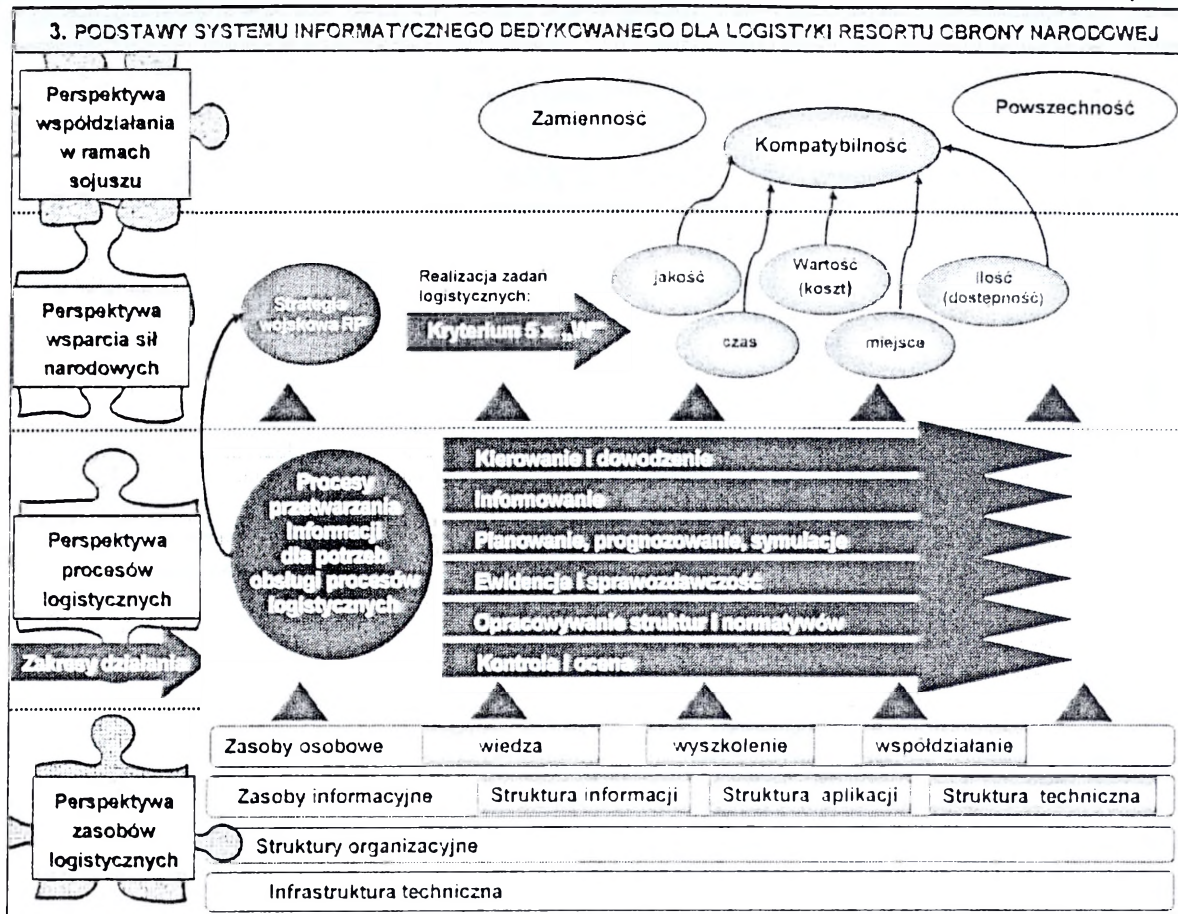
Celem budowy takiego systemu jest osiągnięcie stanu, który umożliwi przy wykorzystaniu nowoczesnych narzędzi informatycznych:

- ✓ kompleksową integrację SZ RP ze strukturami NATO;
- ✓ doskonale wykonywanie zadań logistycznych na wszystkich szczeblach organizacyjnych;
- ✓ perfekcyjne zarządzanie procesami logistycznymi;
- ✓ racjonalne dopasowanie zasobów logistycznych do potrzeb SZ RP.



Przy budowie systemu należy uwzględnić zakres i czasu wprowadzenia poszczególnych poziomów standaryzacji (kompatybilność, zamienność, powszechność), przy jednoczesnej realizacji zadań logistycznych według takich kryteriów jak: **jakość, ilość, wartość i czas oraz miejsce.**

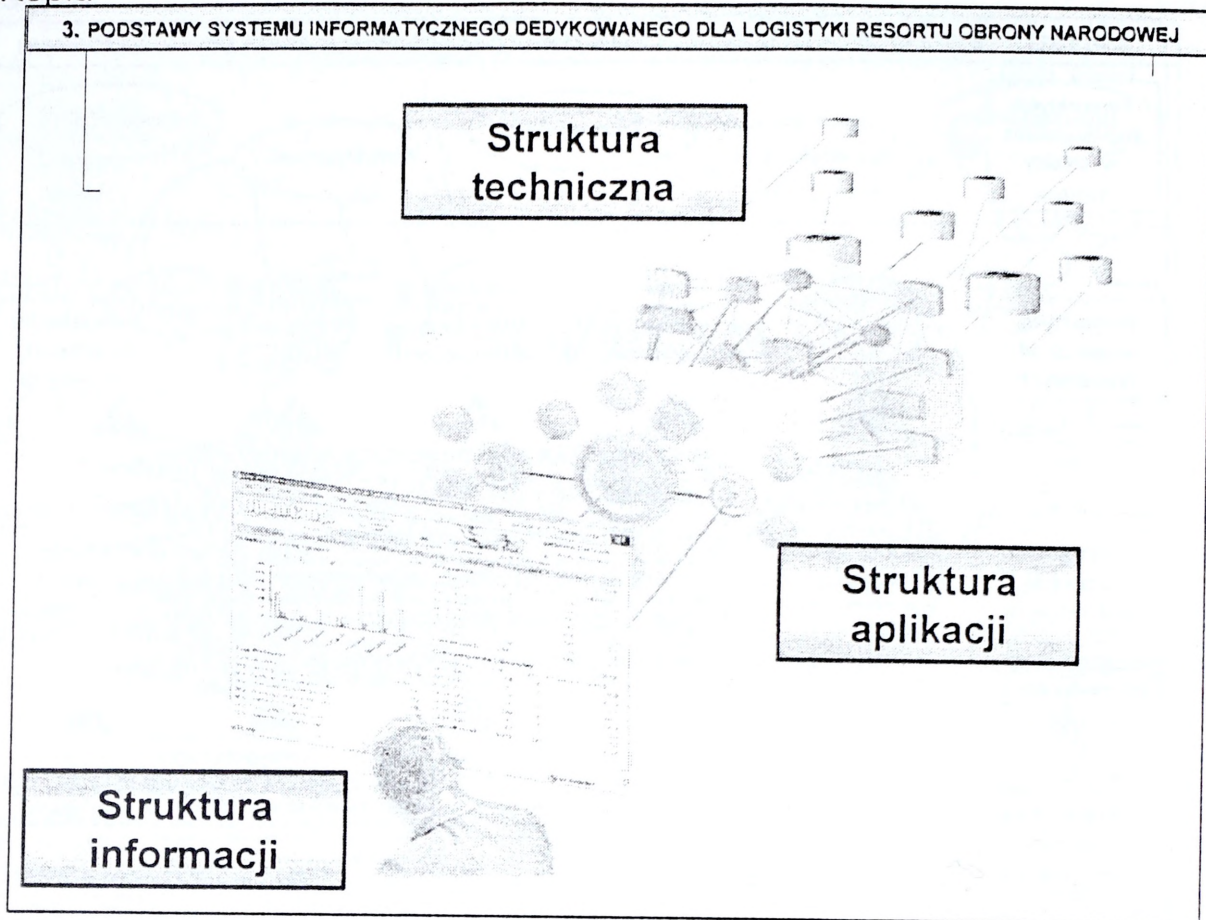
Precyzyjne z kolei określenie zakresów działania powinno umożliwić racjonalne wykorzystanie struktur organizacyjnych zasobów osobowych (w tym wiedzy, wyszkolenia i umiejętności) także zasobów informacyjnych oraz infrastruktury technicznej.



W dzisiejszych czasach czas na podejmowanie decyzji logistycznych jest coraz krótszy, zaś skutki nietrafionych decyzji mogą być znaczące. W procesie podejmowania decyzji logistycznych dużą rolę odgrywa zarządzanie informacją w tym odpowiedni jej przepływ. Poszczególne procesy logistyczne mogą być usprawnione i skrócone poprzez zastosowanie narzędzi informatycznych.

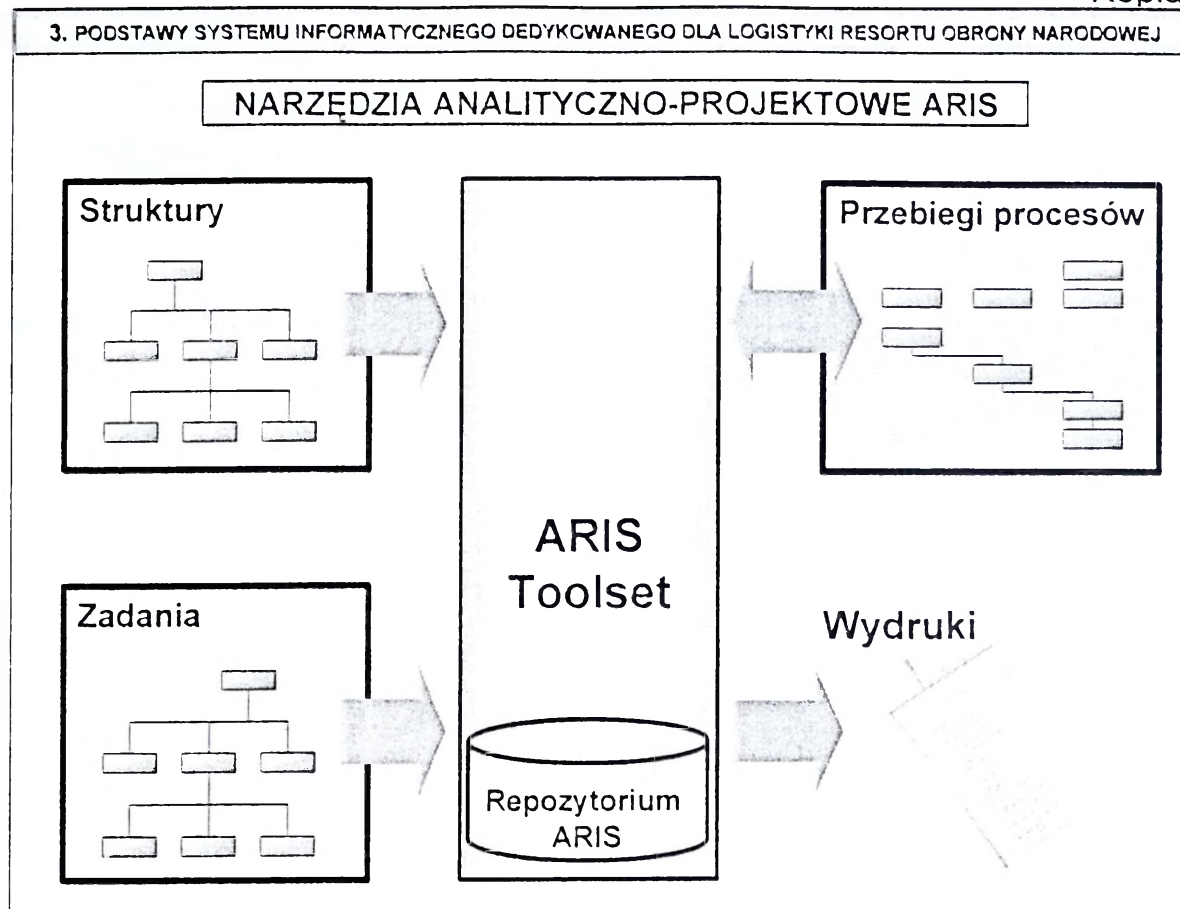
Zastosowanie informatycznego wsparcia przetwarzania informacji dla potrzeb obsługi procesów logistycznych powinno usprawnić:

- ✓ kierowanie i dowodzenie;
- ✓ informowanie;
- ✓ planowanie, prognozowanie, symulacje;
- ✓ ewidencję i sprawozdawczość;
- ✓ opracowanie struktur i normatywów;
- ✓ kontrolę i ocenę.



W celu sprawnego funkcjonowania nasz przyszły system informatyczny powinien składać się z określonych aplikacji i odpowiedniej infrastruktury technicznej. Struktura aplikacji – budowa systemu informatycznego może być rozpatrywana w dwóch płaszczyznach: logicznej i fizycznej.

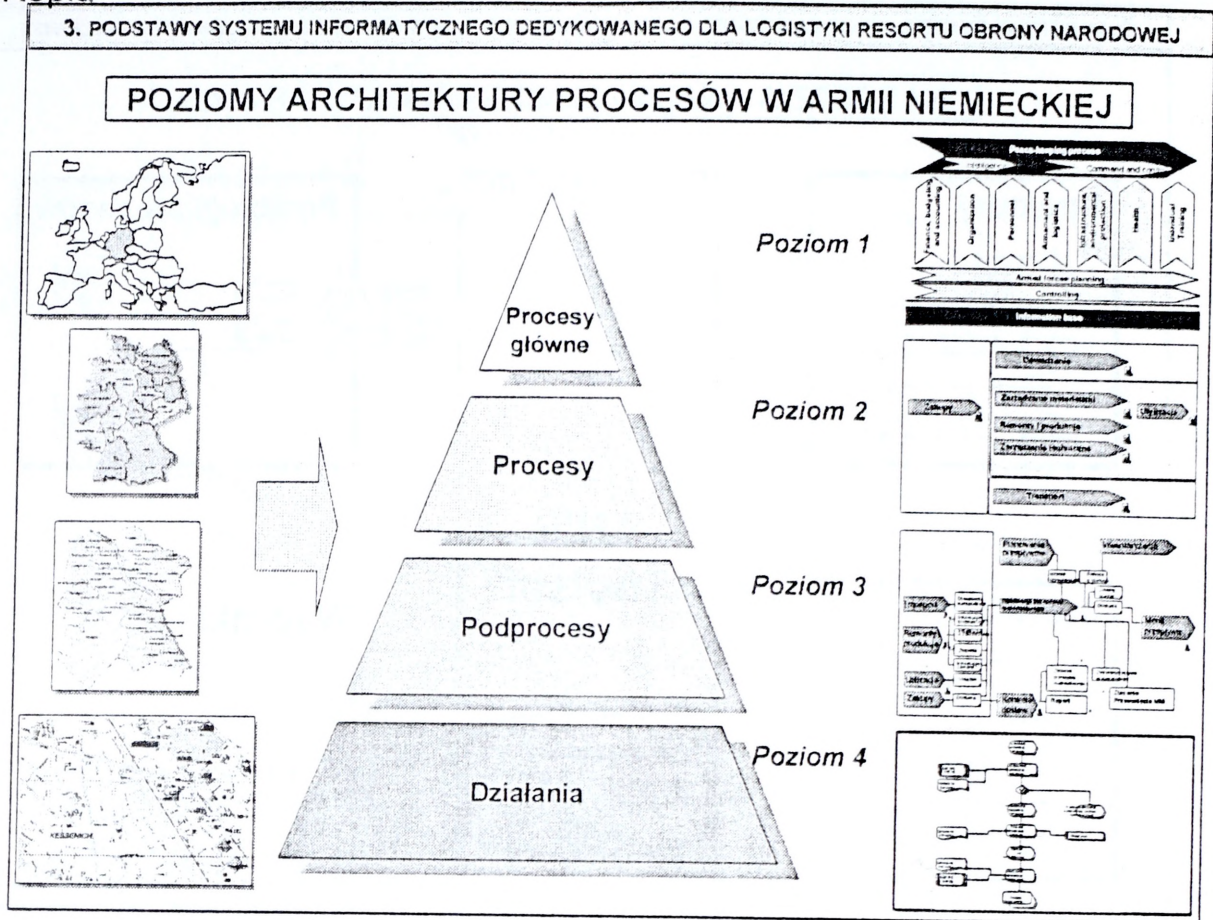
Struktura techniczna – z kolei – to całość rozwiązania teleinformatycznego, służącego do gromadzenia, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji (przesyłania) informacji. Poszczególne elementy systemu informatycznego są ściśle ze sobą powiązane.



W dzisiejszych czasach, realizując tak duże przedsięwzięcie jakim jest informatyzacja logistyki mamy możliwości wykorzystania nowoczesnych narzędzi **analityczno - projektowych**.

Jednym z takich narzędzi jest aplikacja ARIS. W dużym skrócie, uwzględniając logikę działania ARIS, można powiedzieć, że „po wprowadzeniu do systemu struktur, zadań i przebiegu procesów, otrzymamy regulamin organizacyjny jednostki czy instytucji wojskowej”.

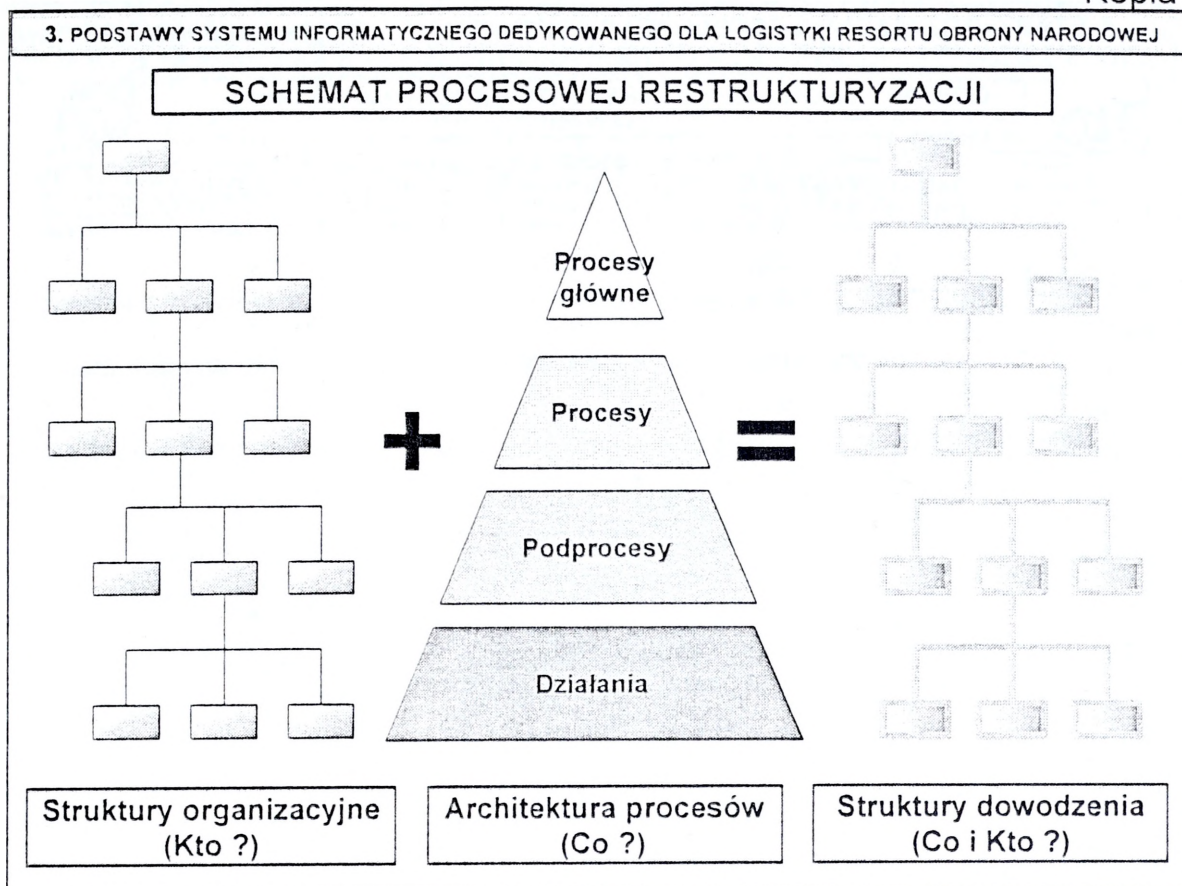
Opisując aplikację szczegółowiej należy stwierdzić, że przy pomocy diagramów opisywane są w nim struktury i ich elementy. Na przykład, graficznie można opisać strukturę organizacyjną i scharakteryzować jej elementy. To samo można zrobić z zadaniami, ułożonymi w hierarchię. Każde zadanie można na przykład scharakteryzować opisem słownym, podać priorytet itd. Dane o diagramach oraz zawartych na nich elementach i strukturach są gromadzone w repozytorium ARIS, które stanowi relacyjna baza danych. Wprowadzone dane można wykorzystać tworząc nowe diagramy, na przykład mapy procesów. Każda mapa pokazuje w jakiej kolejności realizowane są zadania i przez kogo. Dane z diagramów są przetwarzane przez skrypty, tworzone z użyciem warsztatu programistycznego ARIS. Dane o obiektach i powiązaniach mogą być zbierane z wielu diagramów i prezentowane w postaci raportów, tabel lub stron internetowych.



Architektura procesów przedstawionych na rysunku jest „hierarchią” od ogółu do szczegółu, porządkującą i organizującą szczegółowe procedury jakie w niej występują. Jest odpowiednikiem zestawu map ogólnych, bardziej szczegółowych i bardzo szczegółowych.

Architektura przedstawiona na rysunku została opracowana w trakcie projektu informatyzacji logistyki w Bundeswehrze. Liczby składników na poszczególnych poziomach:

- 1 proces główny (na jednej mapie głównych procesów);
- 7 procesów (7 map procesów);
- około 50 podprocesów (około 50 map szczegółowych);
- ponad 500 działań (przeciętnie po 10 na każdą mapę szczegółową).



Celem procesowej restrukturyzacji instytucji czy jednostki wojskowej jest z reguły określenie struktury dowodzenia w nowych warunkach. W takim przypadku do ARISA wprowadzane są struktury organizacyjne oraz mapy procesów do poziomu podprocesów. Dzięki możliwościom przetwarzania repozytorium ARISA otrzymujemy wykazy zadań realizowanych w ramach procesów zgodnie z ich przebiegiem przyporządkowane wykonawcom oraz wykaz wykonawców i zadania przez nich realizowane.

W taki właśnie sposób przeprowadza się procesową restrukturyzację w armiach przodujących państw NATO.

4. ETAPY (ROZWIĄZANIA DOCELOWE) INFORMATYZACJI, ŹRÓDŁA JEJ FINANSOWANIA							
OBSZARY INFORMATYZACJI RESORTU OBRONY NARODOWEJ (WARIANT)							
PLANOWANIE I ZARZĄDZANIE RESORTEM	DEFINICJONANIE CELOWE STRATEGICZNE	DETERMINOWANIE PLAN SIŁ ZBRONNYCH	KWANTYFIKOWANIE PLAN SIŁ ZBRONNYCH	PLANOWANIE BUDŻETU	NADZOROWANIE WYKONANIE ORAZ KONTROLA DZIAŁA	ZABEZPIECZENIE FINANSOWE I LOGISTYCZNE	
PLANOWANIE PROJEKTU							
ANALIZY OPERACYJNE	IDENTYFIKACJA ZADAŃ	PLANOWANIE WSTĘPNE	PLANOWANIE SZCZEGÓLWE	ROZMIESZCZENIE SIŁ I ŚRODKÓW	REALIZACJA ZADAŃ BOJOWYCH	PRZEGRUPOWANIE	DZIAŁANIA KOŃCOWE
ZARZĄDZANIE PROJEKTEM							
PROCESY ZACPATRZENIOWE	BADANIA I ROZWOJ	ZACPATRZENIE	BUDOWA SYSTEMÓW	LOGISTYKA ZAKUPÓW	TESTOWANIE I OCENA	PLANOWANIE MODERNIZACJI I ZMIAN	WDRZANIE
ZARZĄDZANIE KONFIGURACJĄ							
PROCESY TECHNICZNE	PRACOWNIA I PRZYGOTOWANIE OBSŁUGI	NADZÓR TECHNICZNY	PRZEGLĄD I KONTROLA DZIAŁAŁOŚCI	OTWORZENIE OBSŁUGI	ZAKOŃCZENIE OBSŁUGI	ZABEZPIECZENIE INFRASTRUKTURY I DZIAŁAŁOŚCI	
ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI I INFRASTRUKTURĄ							
ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE	INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	PLANOWANIE OBSŁUGI	PLANOWANIE PRZYGOTOWANIE PRACOWNIA	PRZEGLĄD I KONTROLA DZIAŁAŁOŚCI	PRZEKAZANIE ROZWIĄZAŃ	ZAKOŃCZENIE OBSŁUGI	
ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE	INFRASTRUKTURA MATERIAŁOWA	PLANOWANIE ZAPOTRZEBOWANIA	ZARZĄDZANIE ZASOBAMI	MATERIAŁY NIEBEZPIECZNE I SPECJALNE	UTYLIZACJA		
ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE	INFRASTRUKTURA MEDYCZNA	PLANOWANIE ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH	REALIZACJA ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH	DZIAŁALNOŚĆ EPIDEMIOLOGICZNA I WETRYNARYJNA			
TRANSPORT I RUCH WOJSK	INFRASTRUKTURA TRANSPORTOWA	PLANOWANIE TRANSPORTU	TRANSPORT LĄDOWY	TRANSPORT WODNY	TRANSPORT LOTNICZY		
INFRASTRUKTURA	NIERUCHOMOŚCI		TERENY	OBIEKTY SPECJALNE	INFRASTRUKTURA IT		
STRUKTURY I KADRY	STRUKTURY ORGANIZACYJNE	ADMINISTRACJA KADRAMI	RACHUBA PŁAC	ZARZĄDZANIE CZASEM	ROZWOJ KADR I SZKOLENIA	DELEGACJE	ŚWIADCZENIA
FINANSE I KONTROLE	BUDŻETOWANIE I REALIZACJA BUDŻETU	INWESTYCJE	ANALIZY	ŚRODKI FINANSOWE		KSIĘGOWOŚĆ	

Wdrażając nowoczesne rozwiązania informatyczne w resorcie obrony narodowej powinniśmy wykorzystywać doświadczenia innych przodujących państw NATO. Z doświadczeń tych wynika, że w pierwszej kolejności należy dokonać identyfikacji obszarów zadaniowych przewidzianych do informatyzacji, a następnie zobrazować je w postaci graficznej na mapie.

Na rysunku przedstawiono obszary informatyzacji resortu obrony narodowej w tym i logistyki (wariant). Mapa ta powstała przy współpracy z firmami SAP Polska i IDS Scheer oraz przy wykorzystaniu rozwiązań procesów zdefiniowanych i wdrożonych przez niemiecką Bundeswehre.



Po identyfikacji obszarów zadaniowych logistyki można zbudować model Zintegrowanego Wieloszczebelowego Systemu Informatycznego Wspomagającego Działalność Logistyczną w RON. Model taki swym zakresem powinien objąć wszystkie szczeble organizacyjne i uwzględnić systemy (podsystemy) zabezpieczenia finansowego, materiałowego, technicznego, medycznego, transportu i ruchu wojsk oraz infrastruktury. Logistyczna baza danych, zintegrowana przez pionowy system zarządzania zasobami logistycznymi, powinna funkcjonować na poszczególnych szczeblach organizacyjnych logistyki RON.

Sprawne przekazywanie informacji należy realizować poprzez stacjonarną i mobilną (polowe sieci komputerowe) infrastrukturę teleinformatyczną.

Ekonomiczne aspekty zarządzania potencjałem logistycznym realizowane mogą być przez system ewidencji finansowej głównego księgowego, ściśle współpracujący z systemami logistycznymi w poszczególnych pionach (branżach, służbach): materiałowym, technicznym, medycznym, transportu i ruchu wojsk oraz infrastruktury.

Zbudowany przy takich założeniach Zintegrowany Wieloszczebłowy System Informatyczny Wspomagający Działalność Logistyczną RON, współpracowałby z systemami: szkolenia bojowego, resortowymi (policji, straży granicznej) i GN oraz systemami informatycznymi NATO i Unii Europejskiej. Ponadto system powinien umożliwić wdrażanie technologii informatycznych nowej generacji oraz współpracę

Kopia
z Narodowym Centrum Symulacji i Gier Wojennych, utworzonym w Akademii Obrony Narodowej.

4. ETAPY (ROZWIĄZANIA DOCELOWE) INFORMATYZACJI, ŹRÓDŁA JEJ FINANSOWANIA

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA INFORMATYZACJI LOGISTYKI

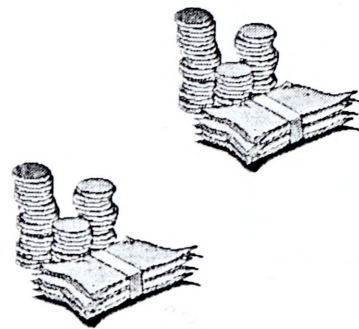
1. BUDŻET MON

- BUDŻET CELÓW SIŁ ZBROJNYCH
- BUDŻET INWESTYCJI SPECJALNYCH
- BUDŻET B+R

2. INWESTYCJE SOJUSZNICZE

3. POŻYCZKI (FMS)

4. NOWE ŹRÓDŁA FINANSOWANIA (OFFSET)

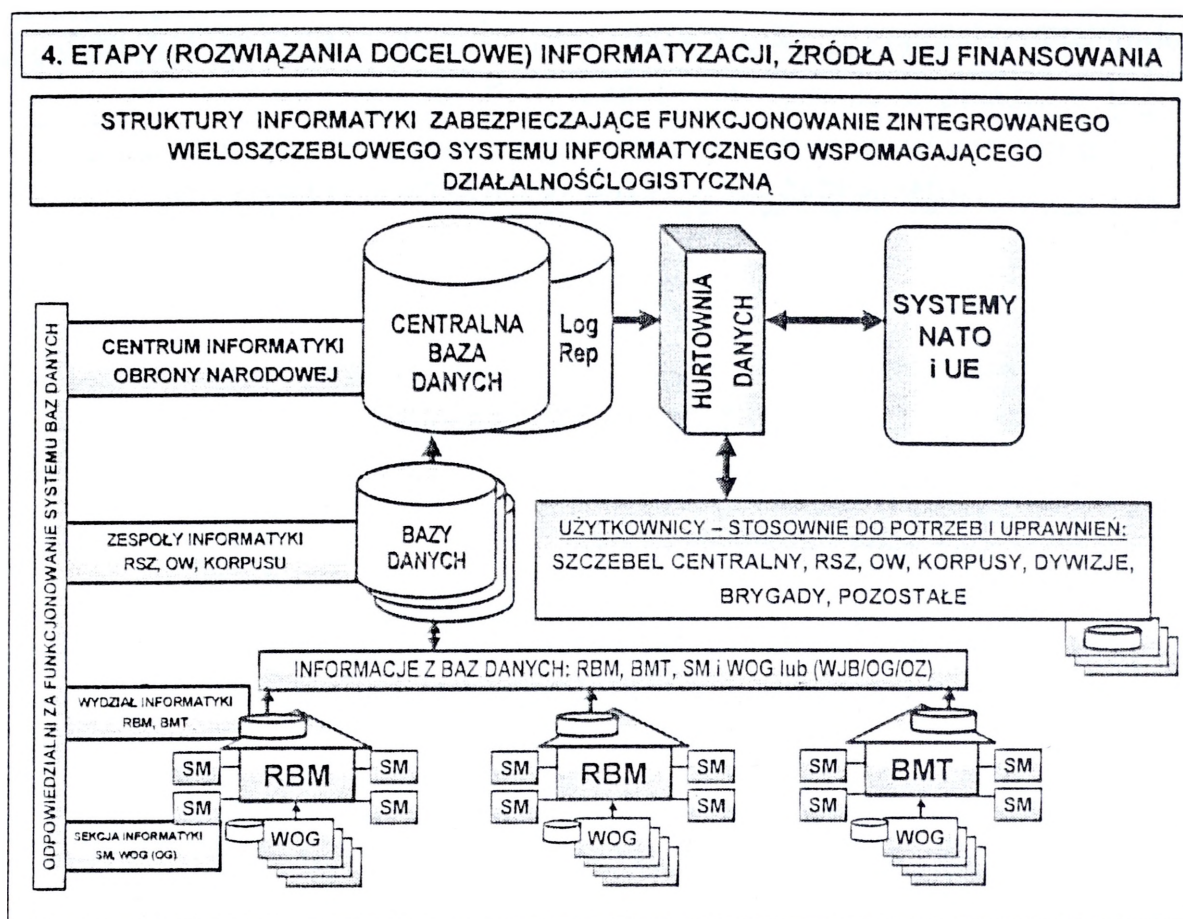


Realizacja tak dużego przedsięwzięcia wymaga przeznaczenia odpowiednich środków finansowych.

Źródła finansowania mają odzwierciedlenie w budżecie Celów Sił Zbrojnych, zarówno w celach ogólnych jak i w celach logistycznych. Własne środki finansowe przeznaczone na informatyzację mogą być powiększone o „pożyczki amerykańskie” oraz udział w różnych offsetach. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że najlepsze efekty można uzyskać tylko wtedy, gdy środki finansowe skupimy w jednym miejscu.

Wybór nowoczesnych rozwiązań, w tym technologii programowych i sprzętowych, powinien dokonywać także jeden gestor za cały RON.

Zastosowanie w praktyce tych propozycji powinno ułatwić budowę Zintegrowanego Wieloszczeblowego Systemu Informatycznego Wspomagającego Działalność Logistyczną.



Proponuje się aby informatyzacja logistyki RON przebiegała w dwóch etapach.

W etapie pierwszym (zadaniu bliższym) należy:

- wdrożyć systemy umożliwiające identyfikację wyrobów obronnych, obiektów i usług (baza indeksowa, docelowo kodowa);
- dokonać identyfikacji zasobów, obszarów zadaniowych i procesów logistycznych;
- zbudować systemy i podsystemy informatyczne do zarządzania logistyką na poszczególnych szczeblach organizacyjnych na potrzeby pionów (branż, służb) – to zadanie jest już częściowo realizowane;
- podłączyć do sieci jawnych i niejawnych RBM oraz pozostałe rejonowe elementy wykonawcze logistyki;
- zaprojektować i zbudować centralną bazę danych o stanie ilościowo-jakościowo-wartościowym z uwzględnieniem poszczególnych systemów (materiałowego, technicznego, medycznego, transportu i ruchu wojsk, infrastruktury oraz finansowego).

W etapie drugim (w zadaniu dalszym) zbudować Zintegrowany Wieloszczebkowy System Informatyczny Wspomagający Działalność Logistyczną w RON oraz doprowadzić sieci komputerowe do wszystkich jednostek wojskowych biorących udział w procesie zabezpieczenia logistycznego.

4. ETAPY (ROZWIĄZANIA DOCELOWE) INFORMATYZACJI, ŹRÓDŁA JEJ FINANSOWANIA

ZINTEGROWANY WIELOSZCZEBLOWY SYSTEM INFORMATYCZNY WSPOMAGAJĄCY
DZIAŁALNOŚĆ LOGISTYCZNĄ RESORTU OBRONY NARODOWEJ

SYSTEM POWINIEN:

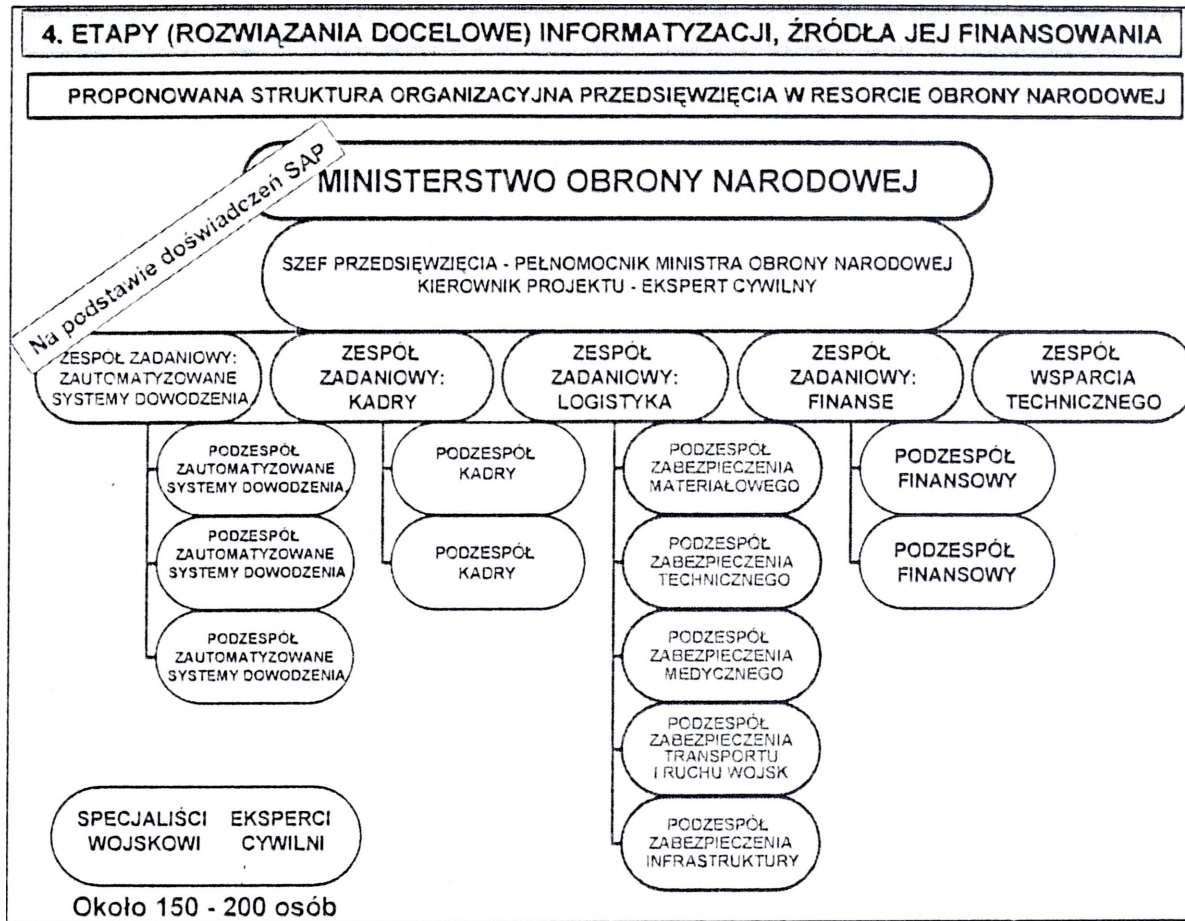
- ✓ DOSTARCZYĆ W CZASIE RZECZYWISTYM WIARYGODNYCH INFORMACJI
- ✓ ZWIĘKSZYĆ AKTUALNOŚĆ, KOMPLETNOŚĆ INFORMACJI
- ✓ UMOŻLIWIĆ SPRAWOWANIE NADZORU NAD PRZEPLYWEM SKŁADNIKÓW MAJĄTKU
- ✓ ZAPEWNIĆ MOŻLIWOŚCI ZAUTOMATYZOWANEJ WYMIANY INFORMACJI
- ✓ DOSTARCZYĆ NARZĘDZI DO BIEŻĄCEJ KONTROLI
- ✓ POZWOLIĆ NA EFEKTYWNĄ EWIDENCJĘ I NADZOROWANIE WYDATKÓW
- ✓ BYĆ KOMPATYBILNY Z ROZWIĄZANAMI - GN, NATO I UNII EUROPEJSKIEJ

Planowana struktura organizacyjna i funkcjonalna systemu powinna być odzwierciedleniem struktury logistyki na poszczególnych szczeblach dowodzenia. (Jakie struktury - taki system).

W efekcie końcowym powinniśmy otrzymać system który:

- dostarczy w czasie rzeczywistym wiarygodnych informacji o stanie całego majątku RON, a przedstawiona informacja dotyczyła będzie ilości, wartości oraz uwzględni cechy jakościowe zgromadzonych zasobów;
- zwiększy aktualność, kompletność i wiarygodność informacji stanowiących podstawę procesów ocenowych, planistycznych i decyzyjnych;
- umożliwi sprawowanie nadzoru nad przepływem składników majątku wojska pomiędzy poszczególnymi „elementami” uwzględniając takie cechy jak czas, miejsce, ilość, jakość i wartość;
- zapewni możliwości zautomatyzowanej wymiany informacji i sprawozdawczości w logistyce;
- dostarczy narzędzi do bieżącej kontroli realizacji wydatków budżetowych i ujednocili proces planowania materiałowego i finansowego;
- pozwoli na efektywną ewidencję i nadzorowanie wydatków związanych z procesami logistycznymi;

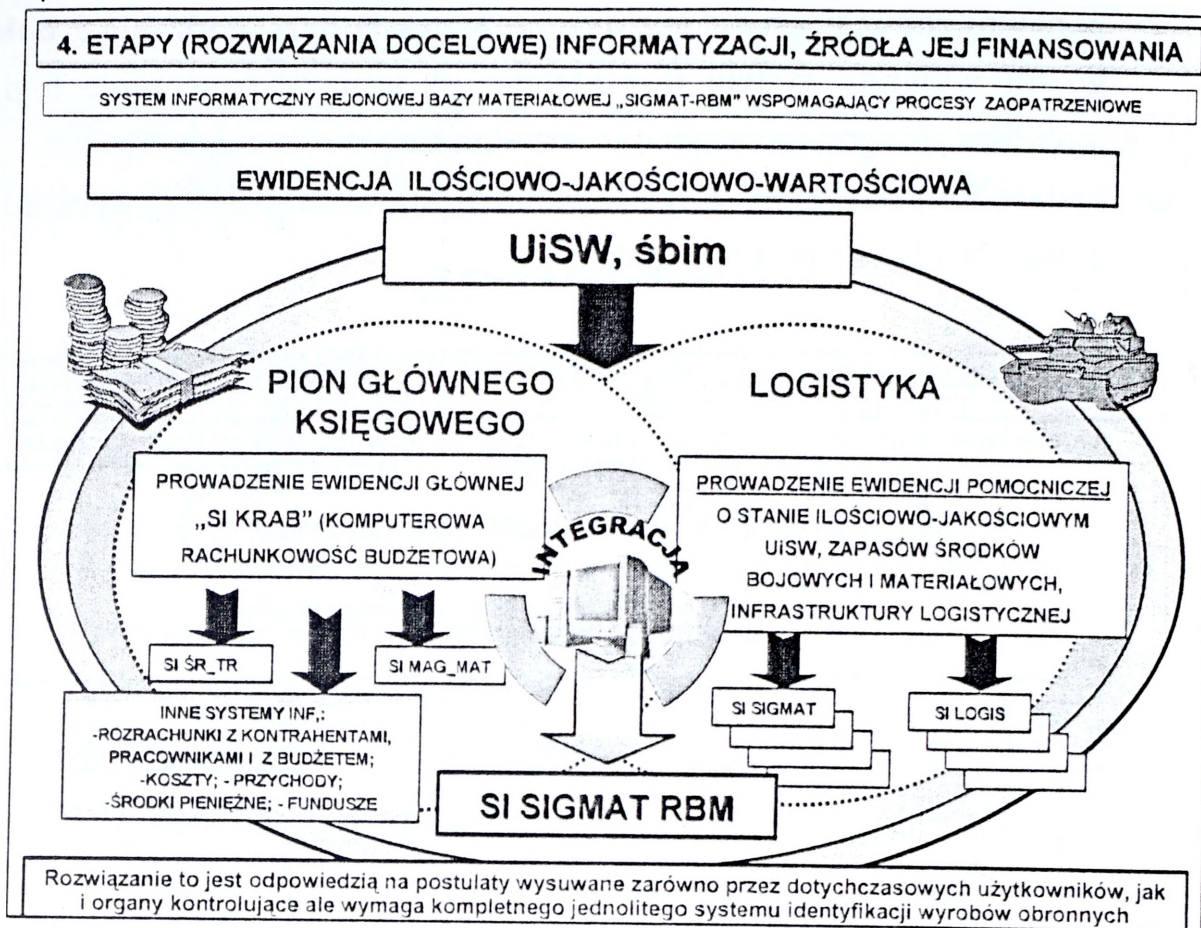
- zapewni zabezpieczenie logistyczne w czasie przechodzenia z pokojowego na wojenny system dowodzenia, w tym zabezpieczenie logistyczne mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia;
- będzie kompatybilny z rozwiązaniami stosowanymi w gospodarce narodowej, NATO i Unii Europejskiej.



Na podstawie doświadczeń firm oraz materiałów otrzymanych z innych armii państw NATO, realizacja tak dużego projektu wymaga powołania na szczeblu Ministerstwa Obrony Narodowej zespołu analityczno – projektowo – wdrożeniowego. Zespół taki powinien liczyć od 150 do 200 osób.

W skład zespołu powinni wejść specjaliści wojskowi i eksperci firm cywilnych. Specjaliści wojskowi mogą pochodzić z Centrum Informatyki i Łączności ON, zespołów informatyki RSZ oraz innych struktur RON, w zależności od potrzeb.

Dla przykładu w Danii informatyzację sił zbrojnych nadzorował parlament, w Niemczech Minister Obrony. Wszystko to daje obraz, jaką rangę nadano informatyzacji sił zbrojnych w tych państwach.



Już dzisiaj w logistyce resortu obrony narodowej rozpoczęto działania mające na celu usprawnienie procesu zaopatrywania w środki materiałowe, od chwili wygenerowania potrzeb do czasu ich ostatecznego rozliczenia finansowego. Opracowano zasady obiegu dokumentów materiałowych oraz rejestracji zdarzeń gospodarczych w RBM. Zasady te stały się podstawą umożliwiającą zaprojektowanie i wdrożenie Systemu Informatycznego SIGMAT – RBM.

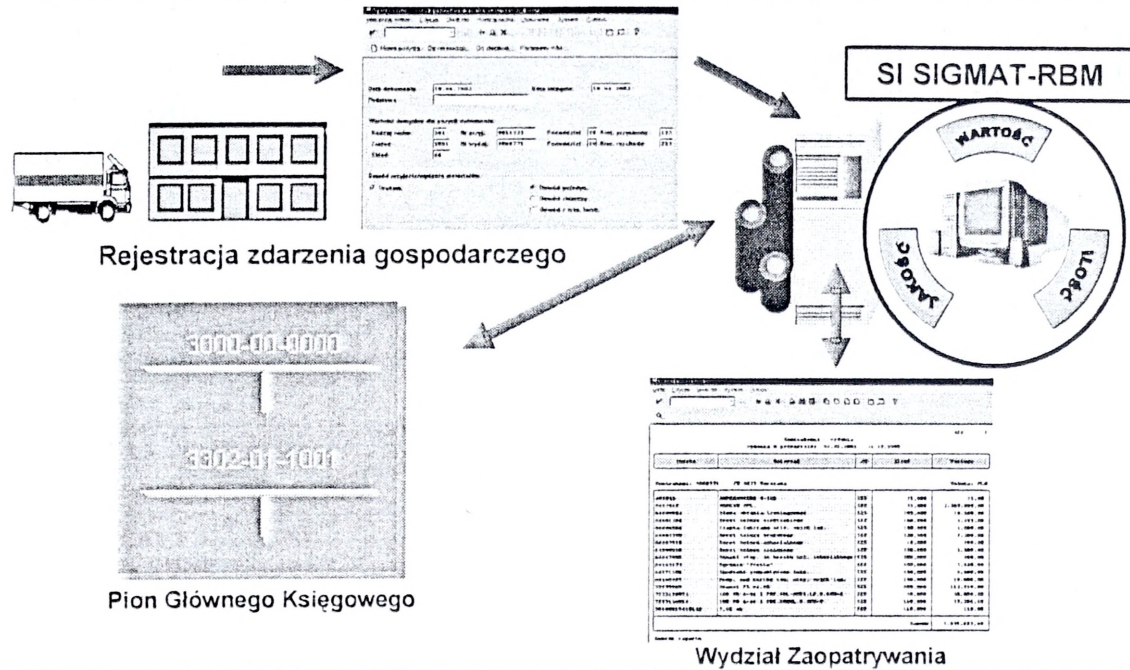
Wdrażany system łączy (integruje) dotychczas eksploatowane dwa branżowe systemy informatyczne funkcjonujące na szczeblu RBM w pionie głównego księgowego - MAG_MAT i logistyce – SIGMATY.

Wdrażany w RBM system informatyczny SIGMAT – RBM spełnia wymogi w zakresie budowy jednolitego systemu ewidencji ilościowo – jakościowo – wartościowej, gwarantując skorelowanie, zintegrowanie informacyjne, organizacyjne i technologiczne dwóch dotychczasowych systemów.

4. ETAPY (ROZWIĄZANIA DOCELOWE) INFORMATYZACJI, ŹRÓDŁA JEJ FINANSOWANIA

SYSTEM INFORMATYCZNY REJONOWEJ BAZY MATERIAŁOWEJ „SIGMAT-RBM” WSPOMAGAJĄCY PROCESY ZAOPATRZENIOWE

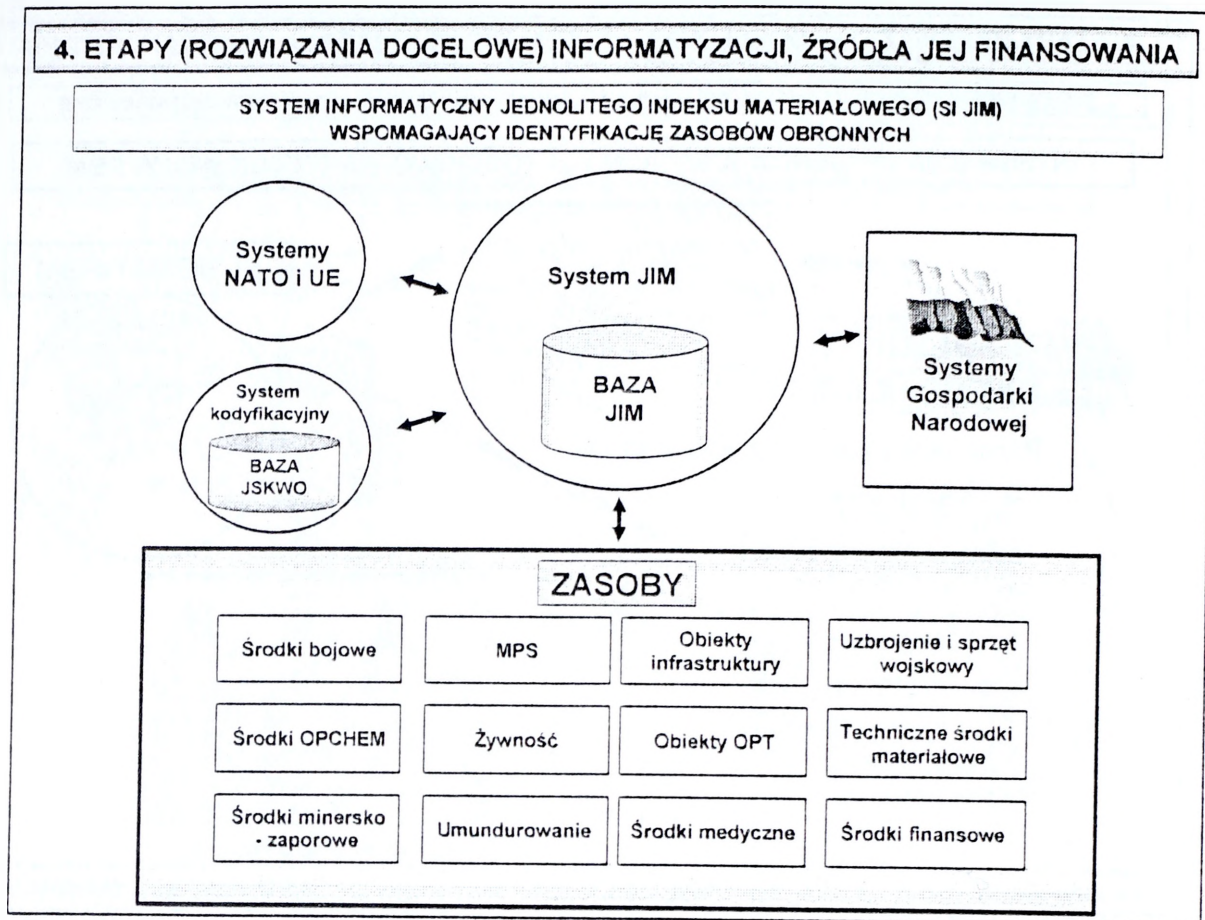
INTEGRACJA EWIDENCJI ILOŚCIOWO-JAKOŚCIOWO-WARTOŚCIOWEJ W RBM



Do opracowania - rejestracja zdarzeń: eksploatacyjnego, medycznego, transportowego, infrastruktury itp.

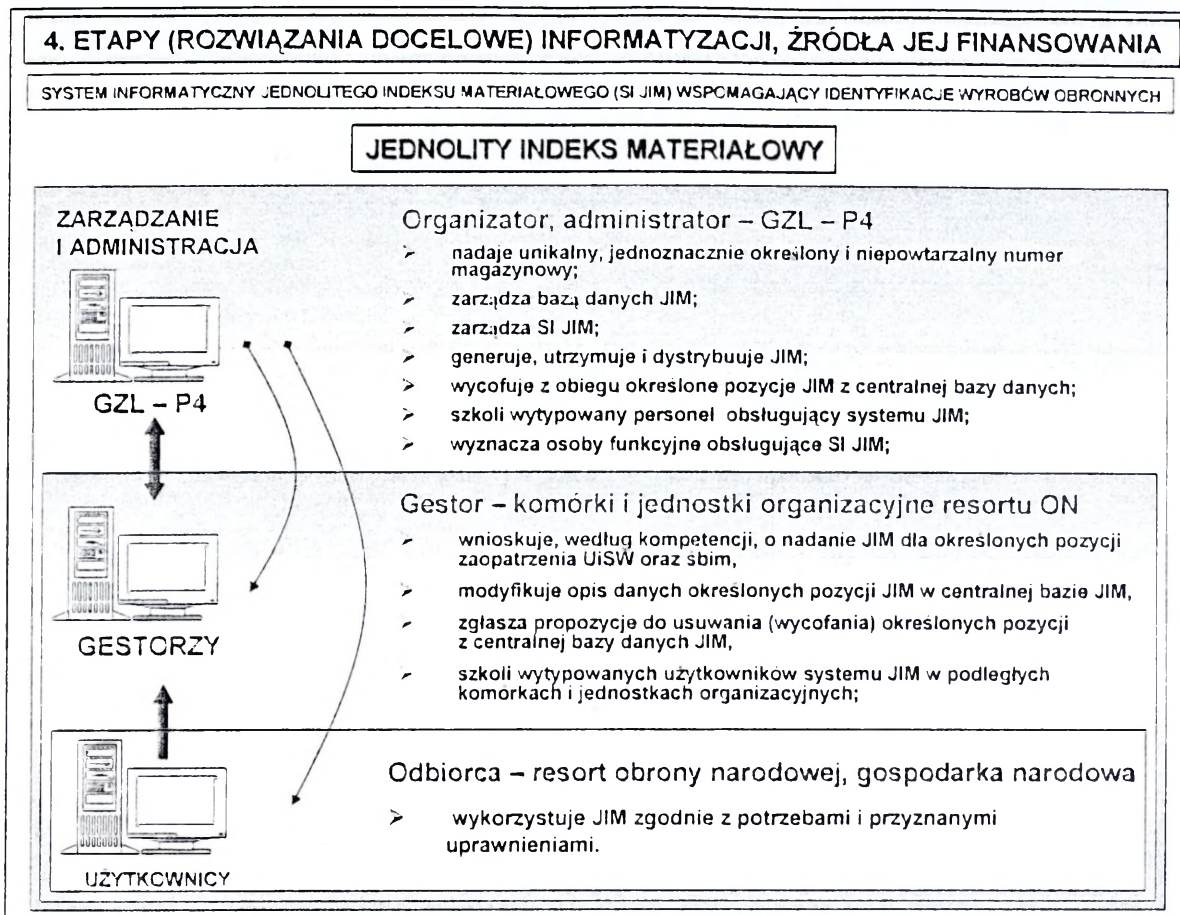
Wdrożenie SI SIGMAT – RBM do eksploatacji użytkowej, w pierwszej kolejności dla: produktów żywnościowych, umundurowania, materiałów pędnych i smarów oraz środków bojowych, powinno w zasadniczy sposób usprawnić proces zaopatrywania jednostek wojskowych. W pozostałych działach powinien zostać wdrażany sukcesywnie w ciągu dwóch lat. Po zakończeniu wdrażania systemu informatycznego SIGMAT RBM w Rejonowych Bazach Materiałowych po modyfikacji powinien zostać wdrożony w tych jednostkach wojskowych, które prowadzą działalność gospodarczą.

Już dzisiaj, dla zapewnienia pełnego wdrożenia i dalszego rozwoju systemu SIGMAT – RBM, należy przeprowadzić szkolenia specjalistów i użytkowników, powołać zespół projektowy, wyznaczyć administratorów oraz zabezpieczyć niezbędne środki finansowe.



Zastosowanie nowoczesnych narzędzi informatycznych w logistyce, w tym budowa i dalszy rozwój systemu informatycznego SIGMAT – RBM, wymaga posiadania **jednolitego systemu identyfikacji zasobów obronnych**. Bez takiego systemu w logistyce nie jest możliwe zastosowanie nowoczesnych narzędzi informatycznych.

W celu zmiany istniejącego stanu (brak jednolitego systemu identyfikacji wyrobów obronnych) w Generalnym Zarządzie Logistyki - P4 (GZL - P4) opracowano koncepcję funkcjonowania systemu Jednolitego Indeksu Materiałowego (JIM). Zostały także opracowane założenia na system informatyczny JIM. Oficerowie z GZL - P4 są autorami i wykonawcami tego systemu, który aktualnie jest wdrażany we wszystkich jednostkach i komórkach organizacyjnych RON.

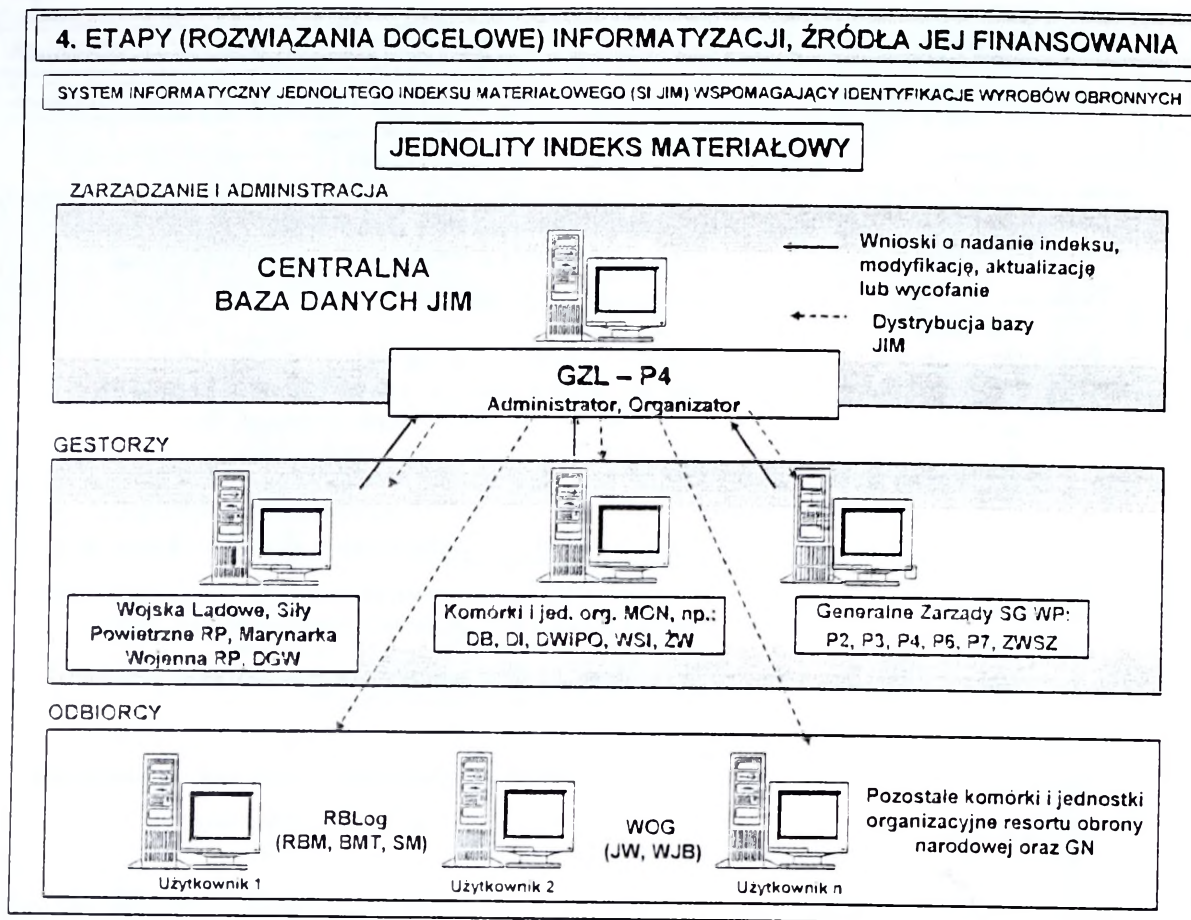


Rola, jaką pełnią w systemie Jednolitego Indeksu Materiałowego poszczególni użytkownicy wynika z przyjętej struktury funkcjonalnej. Struktura ta składa się z trzech podstawowych elementów:

Element (organ) administracyjny - zarządzający – GZL - P4, kieruje tworzeniem systemu indeksacji oraz zarządza systemem informatycznym Jednolitego Indeksu Materiałowego.

Element (organ) wykonawczy – gestor UiSW oraz śbim (komórki i jednostki organizacyjne MON, określone w załączniku do decyzji nr 297/MON z dnia 4 listopada 2002 roku (z późniejszymi zmianami) w sprawie określenia funkcji gestorów, centralnych organów logistycznych, a także użytkowników uzbrojenia i sprzętu wojskowego, środków bojowych i materiałowych w resorcie obrony narodowej), generuje potrzeby związane z nadaniem JIM oraz zarządza danymi identyfikacyjnymi, zgodnie z zakresem kompetencyjnym, wynikającym z pełnienia funkcji gestora.

Odbiorca (użytkownik) – resort obrony narodowej oraz gospodarka narodowa – wykorzystuje JIM zgodnie z jego potrzebami i przyznanymi mu uprawnieniami.

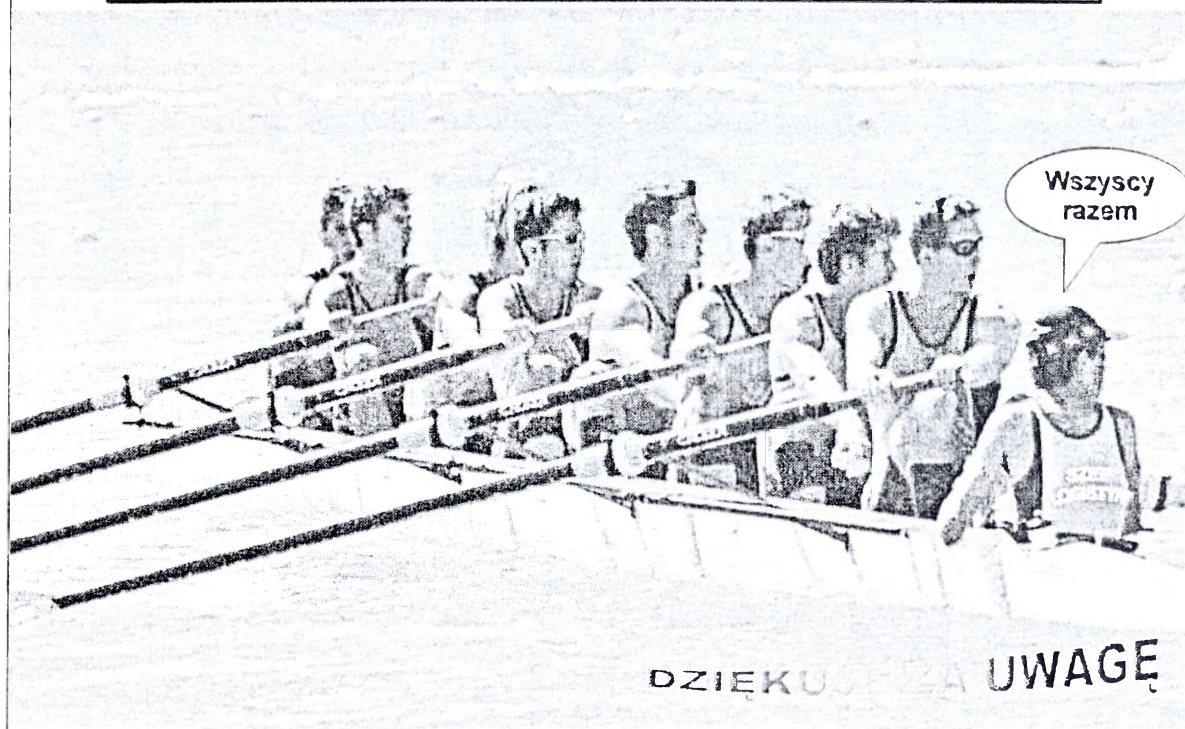


Organem administracyjno - zarządzającym centralną bazą danych JIM jest Generalny Zarząd Logistyki - P4.

Dystrybucja i zdalny dostęp do bazy indeksowej funkcjonującej w GZL - P4 jest możliwa za pośrednictwem sieci komputerowej. System JIM jest rozwiązaniem funkcjonującym 24 godziny na dobę, w oparciu o centralną bazę danych, będącą w administrowaniu GZL - P4. Dostęp użytkowników, po uzyskaniu odpowiednich uprawnień dostępu, jest możliwy z dowolnego miejsca w kraju, podłączonego do sieci MIL-WAN.

4. ETAPY (ROZWIĄZANIA DOCELOWE) INFORMATYZACJI, ŹRÓDŁA JEJ FINANSOWANIA

ZINTEGROWANY WIELOSZCZEBLOWY SYSTEM INFORMATYCZNY
WSPOMAGAJĄCY DZIAŁALNOŚĆ LOGISTYCZNĄ W RON



Reasumując logistyka w siłach zbrojnych jest najbardziej podatna na informatyzację, lecz jednocześnie efekty, rezultaty informatyzacji nie są tak nośne medialnie, jak np. zakup samolotu wielozadaniowego, transportera kołowego, itp.

Obecnie jesteśmy na początku drogi (rozwiązania JIM i SIGMAT RBM), w której – poprzez zastosowanie środków informatycznych – spowodujemy, że logistyka będzie mogła osiągnąć założone cele i optymalnie realizować otrzymane zadania.

Podjęte działania oraz wstępne pozytywne rezultaty pozwalają mieć nadzieję, że jesteśmy gotowi na wszystkich szczeblach organizacyjnych logistyki RON, wzorem przodujących państw NATO, wprowadzić nowoczesne rozwiązania informatyczne. Doświadczenia tych państw pokazują, że po wdrożeniu nowoczesnych rozwiązań informatycznych można osiągnąć **wymierne korzyści ekonomiczne i organizacyjne**.

Przedstawiając tematykę informatyzacji logistyki, mam nadzieję pobudzić państwa do dyskusji i uzyskać propozycje, co należy zrobić, aby wdrożyć w logistyce nowoczesne rozwiązania informatyczne.

Dziękując za uwagę, życzę sobie i Państwu, aby w możliwie najkrótszym czasie można było rozpocząć wspólne działania, które doprowadzą do informatyzacji logistyki resortu obrony narodowej.

SZTAB GENERALNY WOJSKA POLSKIEGO
GENERALNY ZARZĄD LOGISTYKI – P4



Możliwości i uwarunkowania rozwoju logistyki SZ RP
w perspektywie średnio i długoterminowej

płk Eugeniusz MISIUK

WARSZAWA

31.03.2005 r.

Panie Ministrze, Szanowni Panowie!

Mam przyjemność przedstawić – w tak szacownym gronie ekspertów – wizję logistyki XXI wieku, jaka zarysowuje się przed polską armią, operującą w strukturach Paktu Północnoatlantyckiego.

Mówi się, że bez dobrej logistyki nie można wygrać bitwy, chociaż opis przebiegu działań na polu bitewnym na ogół pomija ludzkie, materiałowe czy techniczne zaplecze operacji.

Nowa rzeczywistość narzuca logistykowi zadanie optymalnego pokonywania czasu i przestrzeni, zgodnie z zasadą **just-in-time**. Nie sposób jednak mówić o nowoczesnej logistyce bez zderzenia z realiami bliższych i dalszych planów i strategii, o których decyduje kondycja budżetowa armii.

Mam nadzieję, że prezentacje – zarówno moja jak i moich przedmówców – wywołają nieskrępowaną i twórczą dyskusję, potwierdzającą wysoką rangę logistyki w działaniach na nowoczesnym „cyfrowym polu walki”.

Zagadnienia:

1. Istota, struktura i zadanie systemu logistycznego,
2. Algorytm opracowania strategii rozwoju logistyki,
3. Analiza możliwości,
4. Uwarunkowania rozwoju logistyki,
5. Wnioski końcowe.

1/12

Treść mojego wystąpienia zamierzam ująć w ramy następujących zagadnień:

- rozpocznę od klasycznego podejścia do zadań systemu logistycznego w perspektywie jego rozwoju,
- następnie przedstawię algorytm określania strategii rozwoju logistyki,
- w kolejnych zagadnieniach zaprezentuję wyniki analizy aktualnych możliwości systemu logistycznego oraz uwarunkowania jego rozwoju,
- wystąpienie zakończę wnioskami.

Istota, struktura i zadanie systemu logistycznego

System logistyczny – uporządkowany zbiór elementów struktury organizacyjnej oraz podsystemów:

• kierowania,
• materiałowego,
• technicznego,
• transportu i ruchu wojsk,
• medycznego,
• infrastruktury wojskowej,

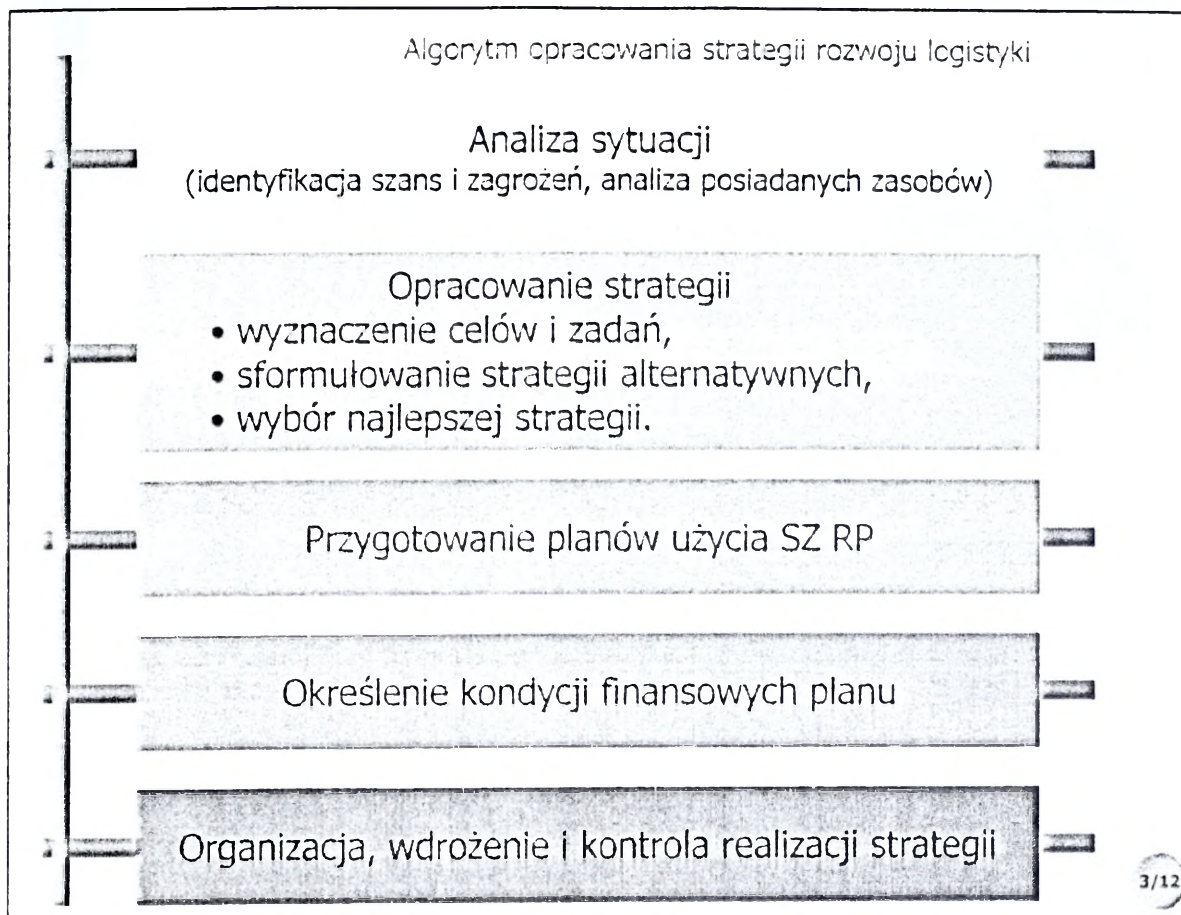
których przeznaczenie oraz wzajemne powiązania i relacje zapewniają sprawne funkcjonowanie SZ RP w czasie pokoju, kryzysu i wojny.

2/12

Zasadniczym celem rozwoju systemu logistycznego w latach 2005 – 2010 jest zorganizowanie centralnego organu kierowania logistyką wykonawczą w resorcie ON oraz zapewnienie zabezpieczenia potrzeb SZ RP w ujęciu funkcjonalnym z uwzględnieniem priorytetu dla Sił Odpowiedzi NATO, Grup bojowych Unii Europejskiej oraz Sił Wysokiej Gotowości zdolnych do przerzutu.

Generalny Zarząd Logistyki – jako organizator systemu logistycznego – dysponuje w aktualnych strukturach jedynie trzema spośród ww podsystemów. Nie jest więc możliwe w tak rozstrojonej i niespójnej strukturze realizowanie podstawowych zadań systemu logistycznego.

Potrzeba odbudowania systemu staje się nieunikniona, a jej celem jest osiągnięcie struktury umożliwiającej skuteczne, a przede wszystkim realne, planowanie, organizowanie, koordynowanie i monitorowanie wysiłku logistycznego w SZ RP oraz utrzymanie podległych sił i środków w odpowiedniej gotowości i zdolności do wykonania zadań.



Realizacja wytyczonego celu musi przebiegać zgodnie z przedstawionym algorytmem. Poszczególne przedsięwzięcia i zadania ujęte w jego ramy są realizowane lub zostały już zrealizowane, inne wymagają korekty lub ponownej analizy.

Na dzisiejszym spotkaniu przedstawię wyniki analizy ukierunkowanej na perspektywny kształt logistyki XXI wieku. Kluczowe zagadnienia dotyczą przede wszystkim możliwości i uwarunkowań rozwoju systemu logistycznego w nowej dynamicznej rzeczywistości.

Analiza możliwości

- ⇒ Możliwość zabezpieczenia logistycznego SZ RP w operacjach poza granicami kraju w całym spektrum misji Sojuszu,
- ⇒ Możliwość i przygotowanie SZ RP do realizacji wsparcia w układzie wielonarodowym,
- ⇒ Możliwość i gotowość bojowa sił i środków zabezpieczenia logistycznego dla sił na miejscu i zdolnych do przetrzutu (wymagania i potrzeby operacyjne)

4/12

Głównymi obszarami analizy możliwości rozwoju logistyki są zabezpieczenie logistyczne SZ w operacjach poza granicami kraju, realizacja wsparcia w układzie wielonarodowym oraz gotowość bojowa sił i środków zabezpieczenia logistycznego dla sił na miejscu i zdolnych do przetrzutu.

Możliwości zabezpieczenia logistycznego SZ RP w operacjach poza granicami kraju w całym spektrum misji Sojuszu.

↳ **utrzymanie ciągłości wsparcia logistycznego**

- odtwarzanie i ciągłość dostaw śbim,
- sprawność UiSW,
- uzupełnianie strat,
- rotacja stanów osobowych,



↳ **efektywne wykorzystanie potencjału logistycznego,**

- nowoczesny system dowodzenia i kierowania organami wsparcia logistycznego,
- skuteczność rozpoznania, dostępność i zachowanie właściwego poziomu możliwych do wykorzystania zapasów śbim,
- wyszkolenie wojsk w zakresie wsparcia logistycznego,

↳ **zdolność do udziału w operacjach sojuszniczych i koalicyjnych,**

- wspólne procedury kierowania wsparciem logistycznym,
- jednolity system identyfikacji UiSW oraz śbim,
- kompatybilność UiSW,
- wsparcie i zabezpieczenie działań,
- wymiana zespołów łącznikowych.

5/12

W pierwszym obszarze analizy możliwości mieszczą się zasadnicze zdolności operacyjne SZ zapewniające skuteczną realizację misji i zadań. Polegają one na ciągłości wsparcia logistycznego, wykorzystaniu potencjału logistycznego oraz udziale we wspólnych działaniach z siłami innych państw. Zasadniczym wskaźnikiem tej zdolności jest osiągnięty poziom interoperacyjności.

Możliwości zabezpieczenia logistycznego SZ RP w operacjach poza granicami kraju w całym spektrum misji Sojuszu.

WNIOSEK

Posiadany potencjał logistyczny nie pozwala zabezpieczyć faktycznych potrzeb jednostek zadeklarowanych poza obszarem kraju w sposób samodzielny.

UKIERUNKOWANIE STRATEGII

- jednolite struktury organizacyjne brygad logistycznych (pododdziały modułowe),
- wykorzystanie brygad w działaniach o charakterze połączonym (na rzecz SP i MW),
- transport strategiczny i jednostki RSOM,
- konwojowanie kolumn logistycznych,
- wyposażenie jednostek logistycznych w środki zapewniające łączność z pododdziałami zabezpieczanymi na znaczne odległości,
- wsparcie medyczne, obozowiska wojskowe.

6/12

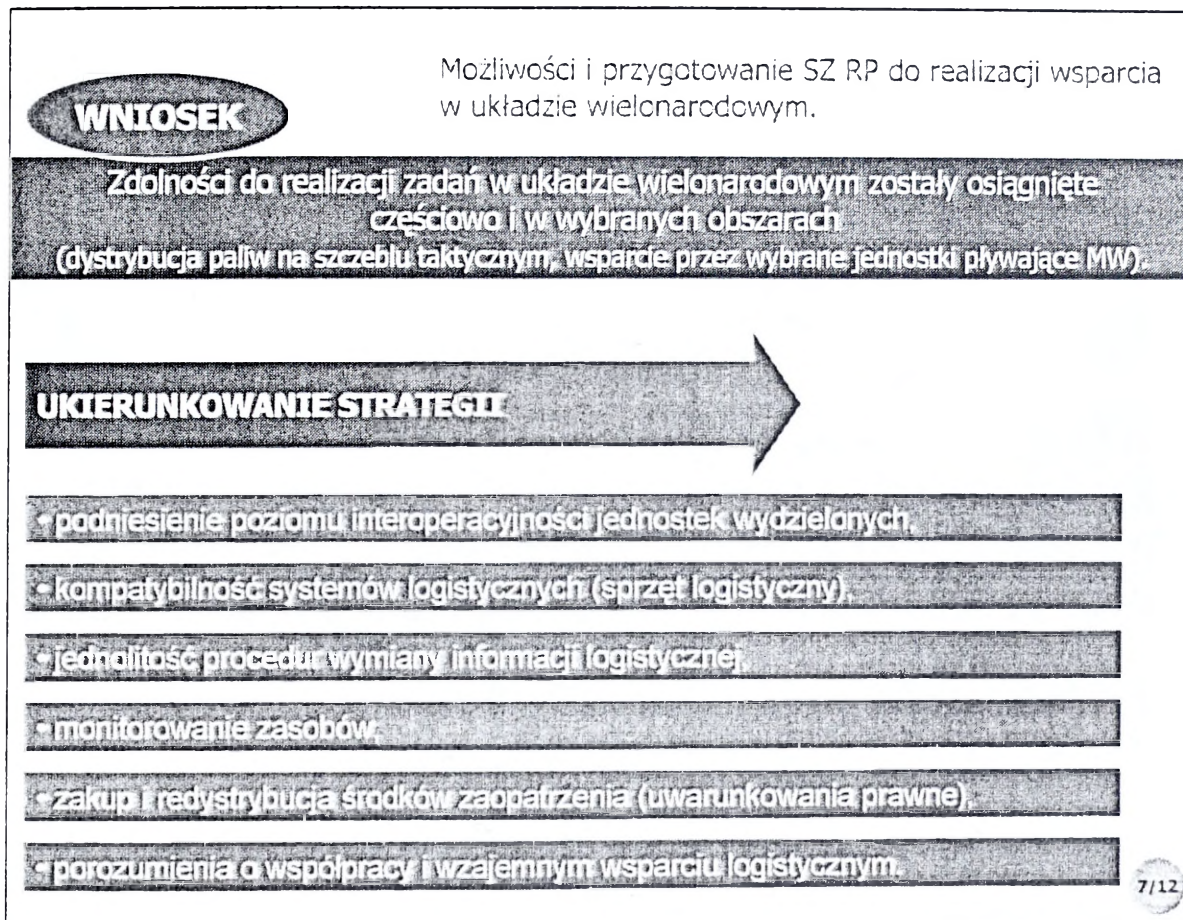
Wyniki analizy i ocena możliwości zabezpieczenia logistycznego w prezentowanym obszarze wskazują, że faktyczne potrzeby jednostek zadeklarowanych do operacji poza obszarem kraju nie mogą być zabezpieczone w ramach posiadanego potencjału logistycznego.

W świetle doświadczeń zebranych podczas udziału polskich wojsk w misjach i operacjach pokojowych a szczególnie misji stabilizacyjnej w Iraku oraz nowych tendencji w zakresie zabezpieczenia jednostek wydzielonych zadania i struktury brygad logistycznych powinny być poddane modyfikacjom.

Należy rozważyć między innymi aspekty jednolitych struktur organizacyjnych brygad, ukierunkowanych na pododdziały modułowe, zapewniające działania o charakterze połączonym.

Podniesienie poziomu możliwości strategicznego przetrzutu jednostek SZ RP będzie możliwe dzięki działaniom zmierzającym do wejścia w wielonarodowe programy współpracy z przedmiotowym zakresie i planowany zakup kolejnych samolotów transportowych. Istotnym przedsięwzięciem będzie powołanie Grup Kontroli Ruchu z zadaniem organizacji przyjęcia, przeformowania i dalszego przemieszczenia sił (jednostki RSOM) oraz zapewnienie pododdziałom logistycznym organicznych zdolności do obrony i ochrony, w tym konwojowania kolumn logistycznych.

System dalekosiężnej łączności jednostek logistycznych z pododdziałami zabezpieczanymi oraz stworzenie nowych zdolności, nie branych dotąd pod uwagę, takich jak wsparcie medyczne, infrastruktura obozowisk wojskowych z usługami socjalno – bytowymi oraz zdolność do organizacji i realizacji prac przeładunkowych między wszystkimi rodzajami środków – to rozwiązania podnoszące skuteczność wsparcia logistycznego dla operacji o charakterze połączonym.



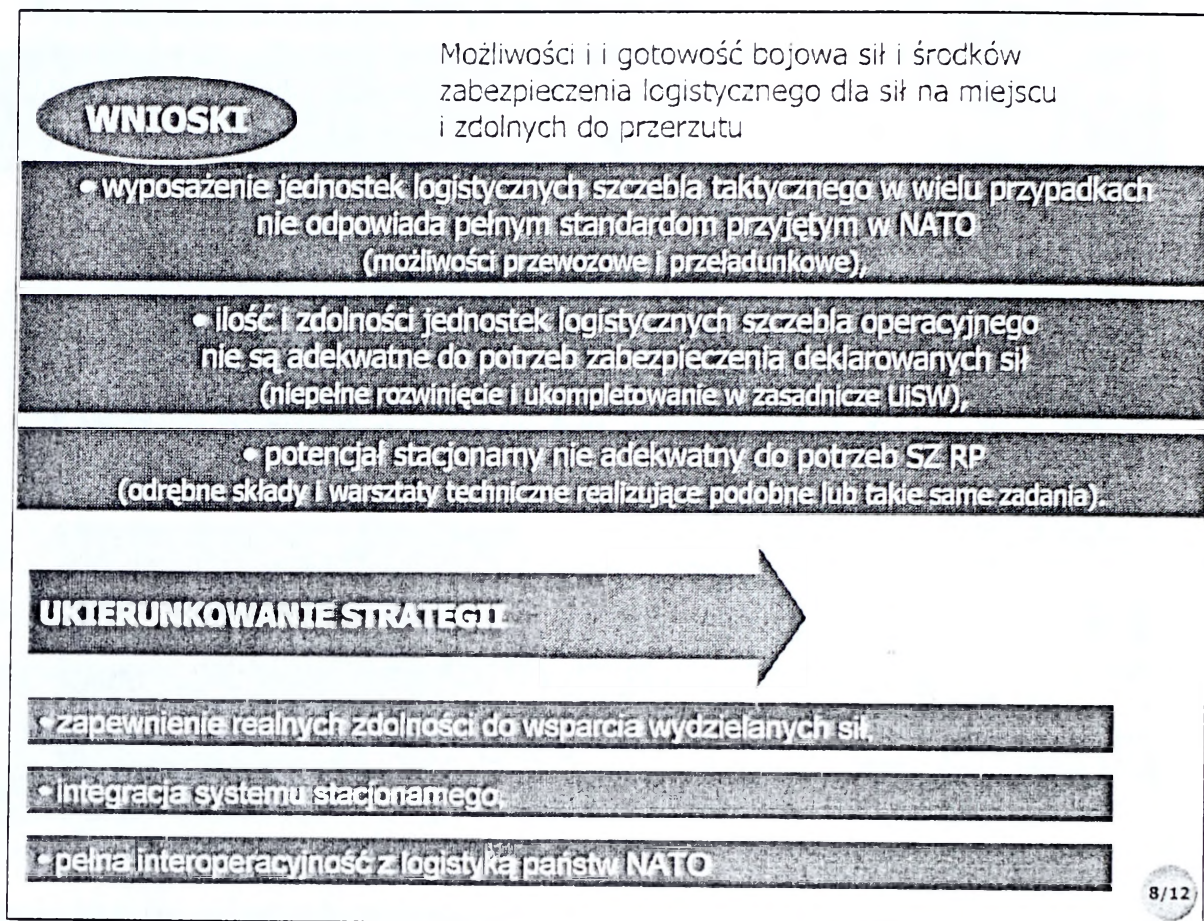
Wysiłki ukierunkowane na zwiększenie zdolności do realizacji zadań w układzie wielonarodowym są podejmowane przez SZ RP a na dzień dzisiejszy zdolności takie zostały osiągnięte częściowo i w wybranych obszarach tj. dystrybucji paliw i przyjęcie wsparcia przez wybrane jednostki pływające.

Założeniem aktualnej strategii Sojuszu jest połączony i ekspedycyjny charakter Sił Zbrojnych państw członkowskich.

Elastyczność sił, zdolność do przerzutu i przetrwania z dala od baz macierzystych oraz wielonarodowy skład sił są determinantami poziomu interoperacyjności ze zdolnością do funkcjonowania w układzie wielonarodowym. To z kolei jest uwarunkowane zapewnieniem kompatybilności systemów i sprzętu logistycznego, jednolitością procedur wymiany informacji logistycznej.

Aktualnie trwają prace ukierunkowane na dostosowanie struktur i zadań brygad logistycznych do wypełnienia ekspedycyjnego i klasycznego charakteru SZ.

Równomierny podział zadań pomiędzy państwa uczestniczące w działaniach jako istota logistyki wielonarodowej narzuca deklarację określonego wkładu do wysiłku Sojuszu. Znacznymi ograniczeniami w podjęciu takich zadań przez SZ RP są ograniczenia prawne związane z zakupem i redystrybucją środków zaopatrzenia oraz znikoma ilość umów zawartych z innymi państwami, dotyczących wzajemnego wsparcia logistycznego.



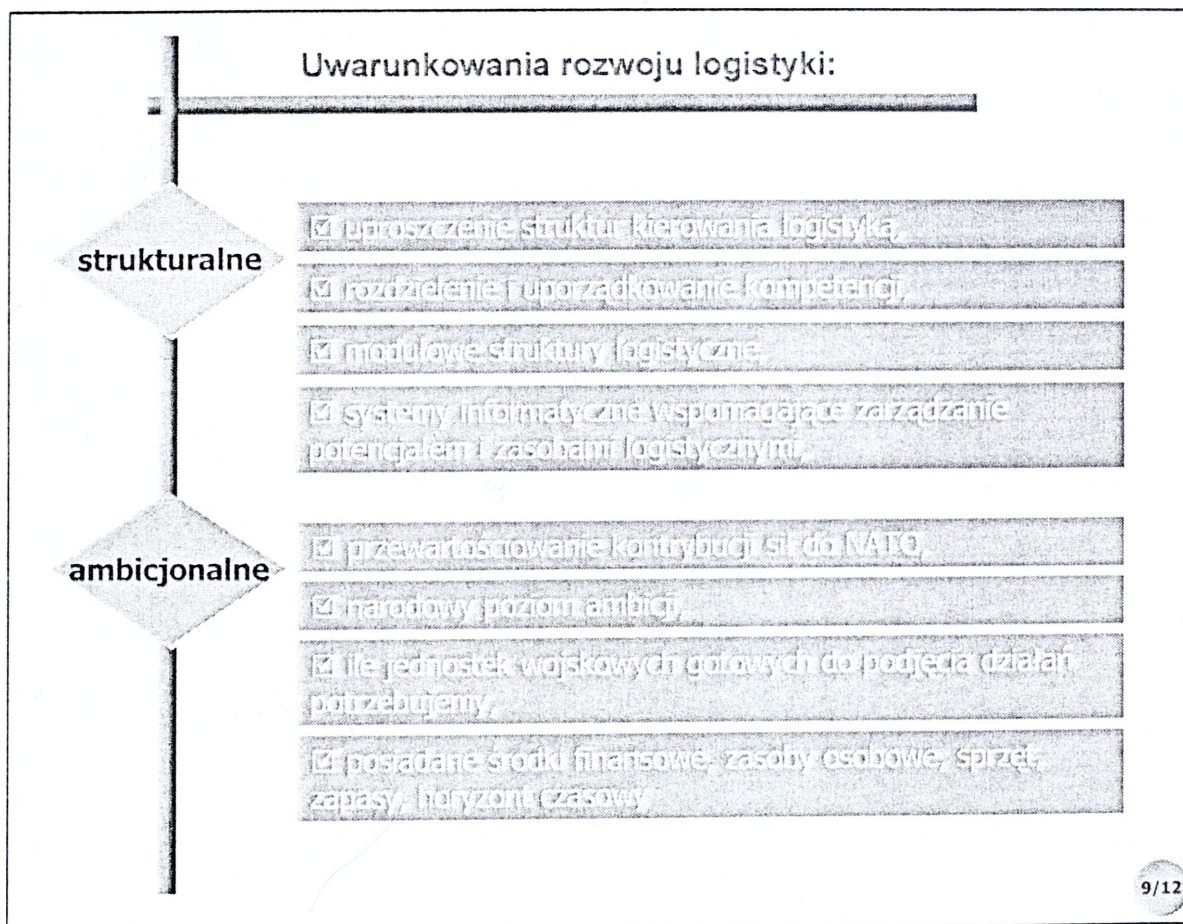
Właściwa realizacja zadań zabezpieczenia logistycznego zapewniona jest przez potencjał stacjonarny i mobilny. Zarówno podsystem materiałowy jak i techniczny dysponuje stacjonarnymi i mobilnymi jednostkami logistycznymi, jednakże ich wyposażenie w wielu przypadkach nie odpowiada pełnym standardom przyjętym w NATO.

Na szczeblu operacyjnym ilość i zdolności jednostek logistycznych nie są adekwatne do potrzeb zabezpieczenia sił deklarowanych. Sytuacja taka jest wynikiem niepełnego rozwinięcia tych jednostek, jak również ukompletowania w zasadnicze UISW.

Potencjał stacjonarny nie odpowiada aktualnym potrzebom SZ. Poszczególne RSZ posiadają własne odrębne składy i warsztaty techniczne realizujące takie same lub podobne zadania.

System logistyczny wymaga restrukturyzacji. Jej celem jest osiągnięcie pełnej interoperacyjności z logistyką państw NATO poprzez zapewnienie realnych zdolności do wsparcia deklarowanych sił i integrację systemu stacjonarnego.

Sukcesem przemian strukturalnych, organizacyjnych i kompetencyjnych będzie sprostanie wymogom Sojuszu, określającym w sposób jasny konieczność utrzymywania logistyki macierzystych jednostek w takim samym stopniu gotowości bojowej, jak zabezpieczanych jednostek, a także dysponowanie odpowiednim potencjałem logistycznym oraz posiadanie zdolności przemieszczenia i rozwinięcia w rejonie działań przed przybyciem komponentu bojowego wojsk.



Wyniki wnikliwej analizy dokumentów odnoszących się do funkcjonowania logistyki, zapisy ustawy budżetowej, studium przyszłości SZ RP oraz strategii wojskowej RP – w połączeniu z wymogami Paktu Północnoatlantyckiego – jednoznacznie wskazują na konieczność rozwoju, prowadzącego od prognozowanej wizji do urzeczywistnienia pożądanego kształtu logistyki SZ XXI wieku.

Realizacja wyzwań płynących ze szczegółowych wniosków prezentowanych wcześniej, a odnoszących się do możliwości rozwoju systemu logistycznego w perspektywie średnioterminowej, prowadzić powinna do skryształizowania się pożądanego modelu logistyki polskiej armii.

Perspektywa długoterminowa, z uwagi na bardzo długi horyzont czasowy oraz turbulencyjność i nieprzewidywalność determinantów rozwoju SZ, zakłada uzyskanie lepszego wyniku od aktualnego, zarówno w obszarze transformacji systemu kierowania i dowodzenia jak i przemian w systemach zabezpieczenia.

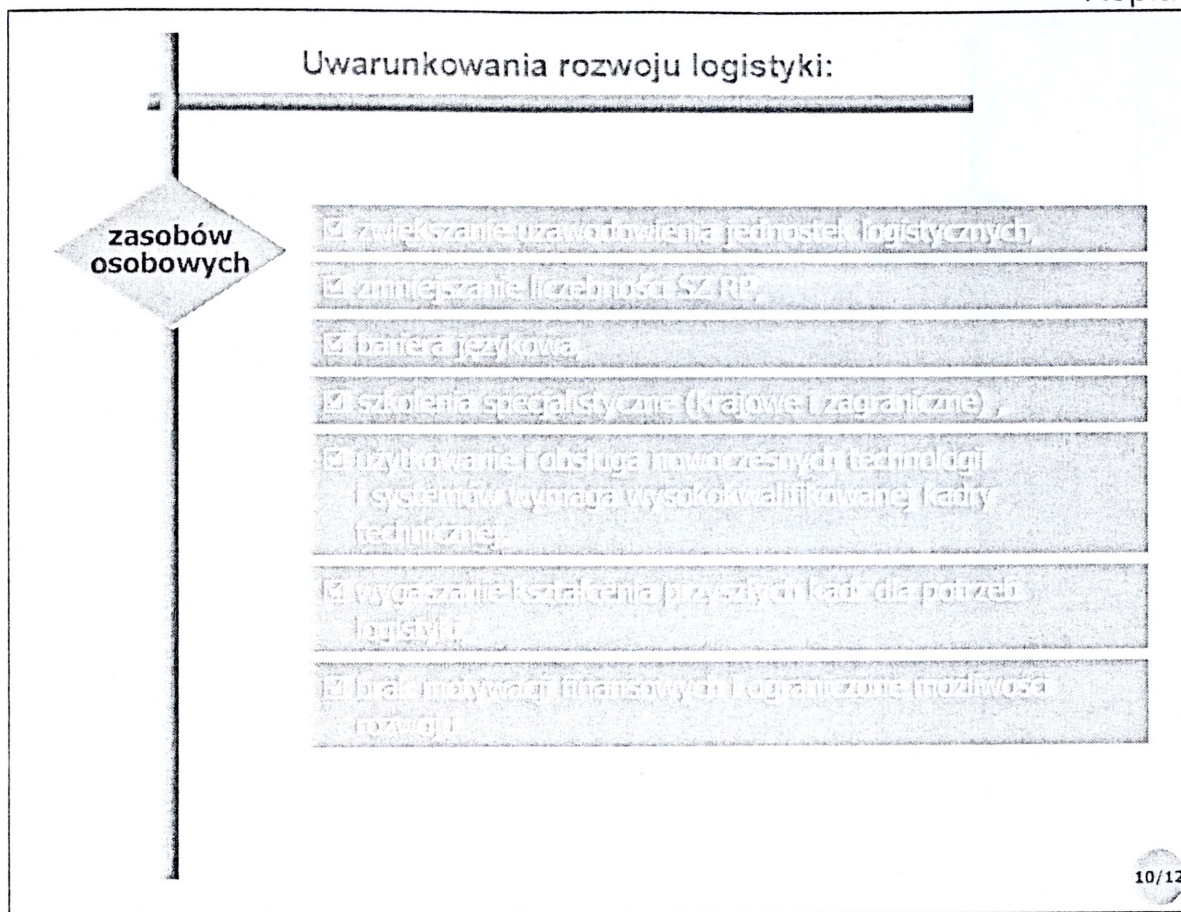
Do zasadniczych czynników warunkujących rozwój systemu logistycznego SZ RP należą – przede wszystkim – uproszczone struktury kierowania logistyką, z rozdzielonymi i przejrzystymi kompetencjami, oraz jednolite struktury organizacyjne brygad logistycznych z pododdziałami modułowymi.

Konieczna staje się budowa infrastruktury informatycznej w logistyce i dopasowanie jednostek logistycznych oraz zabezpieczanych pod względem kultury informatycznej.

Przewartościowanie kontrybucji sił do NATO akcentuje większą ich efektywność, interoperacyjność i zdolność do prowadzenia operacji połączonych.

Narodowy poziom ambicji musi odpowiadać możliwościom finansowania udziału w operacjach, a więc nasze deklaracje muszą być poprzedzone realistyczną prognozą i nie mogą być bez pokrycia.

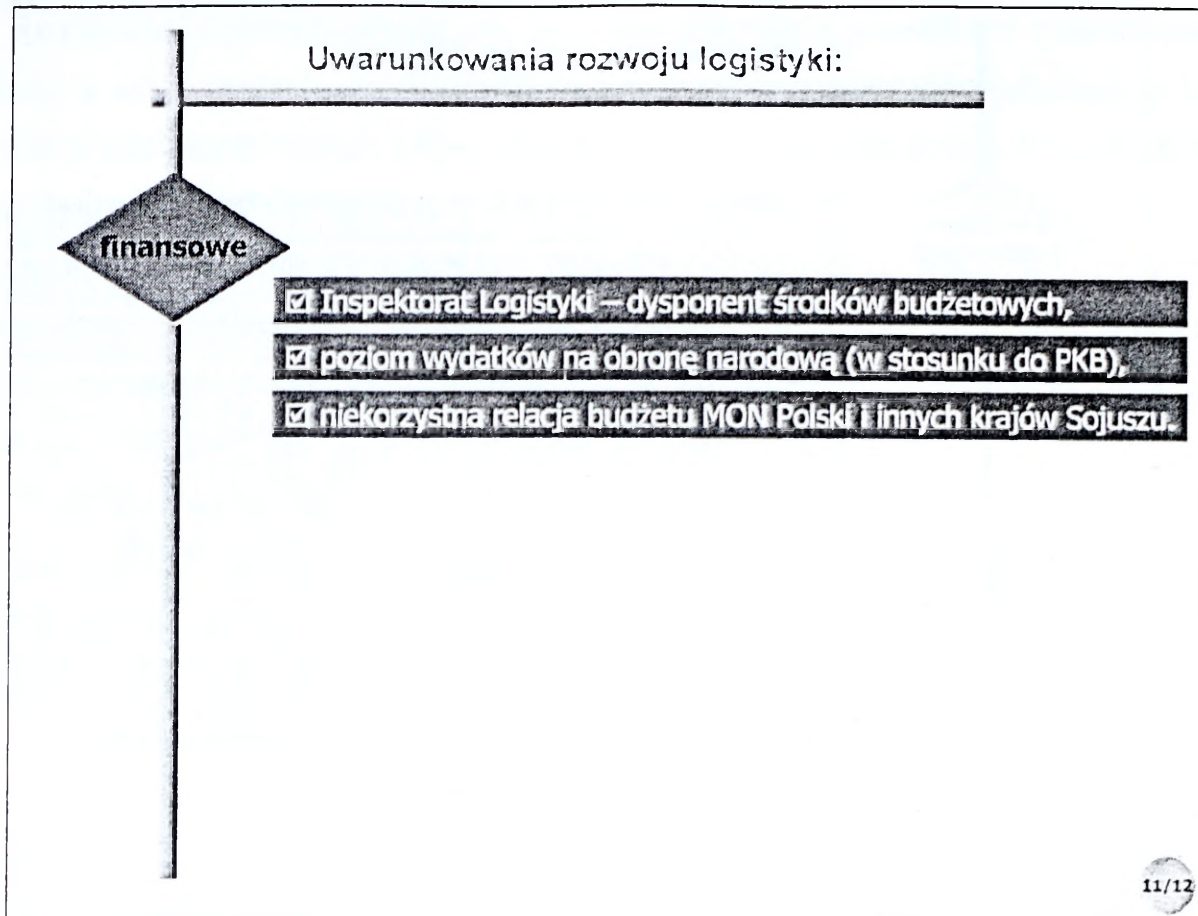
Nie mogą bez odpowiedzi pozostać pytania o licznosc jednostek wojskowych gotowych do podjęcia działań i na co nas stać przy posiadanych środkach finansowych, zasobach osobowych, sprzęcie, zapasach a także horyzontu czasowego niezbędnego do osiągnięcia przyjętych założeń.



W wyniku restrukturyzacji i dotychczasowych zmian strukturalnych znacznemu obniżeniu uległ potencjał wartościowych ludzi, w szczególności inżynierów – specjalistów. Nie wolno zatem zaniedbać tego, co tworzy aktualny zasób ludzki dla potrzeb logistyki.

Niepokojącym w rozwoju logistyki jest fakt wygaszania procesu kształcenia przyszłych kadr dla potrzeb logistyki w aspekcie użytkowania i obsługi nowoczesnych technologii i systemów.

Fenomen ten połączony z brakiem motywacji finansowych i ograniczonymi możliwościami rozwoju stawia pod znakiem zapytania możliwości zabezpieczenia dla potrzeb nowoczesnej logistyki wysokokwalifikowanej kadry technicznej.



Niezależnie od powyższych uwarunkowań, na przyszły kształt systemu logistycznego należy spojrzeć przez pryzmat realnych możliwości finansowych Państwa, które nie tylko determinują ich wielkość, ale przede wszystkim jakość. Odnosi się to zarówno do uzbrojenia i sprzętu wojskowego, wyszkolenia, ale również do motywacji kadry, popartej nie tylko samą ideą służby Państwu i Narodowi, ale stymulowanej także odpowiednią gratyfikacją finansową.

Wnioski końcowe

- Logistyka XXI wieku procesem wysoko zintegrowanym,
- Rewolucja teleinformatyczna,
- Komunikacja nowoczesnych systemów wspomagających zarządzanie logistyczne z innymi systemami,
- Nowoczesna logistyka – większa efektywność logistyczna,
- Możliwości wyboru.

12/12

Logistyka XXI wieku staje się procesem wysoko zintegrowanym.

Nowoczesne i procesowe spojrzenie na logistykę polega na tym, że nie jest materialne, bowiem odwołuje się do abstrakcji, jaką jest zarządzanie procesem.

Niebywałe możliwości kontroli, nawet najbardziej skomplikowanych procesów, spowodowała rewolucja teleinformatyczna ostatnich dekad. Modelowanie każdego procesu może uwzględniać niewiarygodną liczbę parametrów, które można monitorować na każdym etapie procesu.

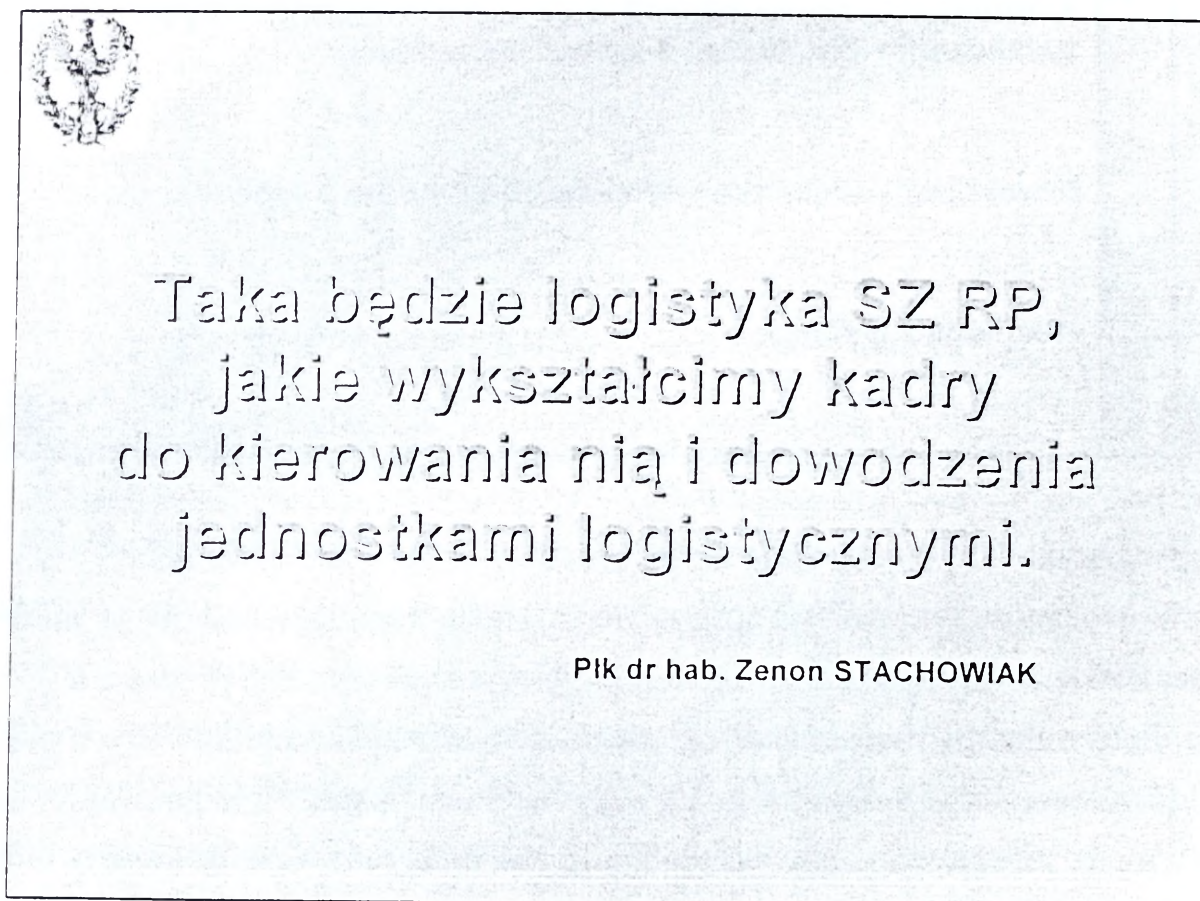
Nowoczesne systemy wspomagające zarządzanie logistyczne muszą:

- komunikować się z innymi systemami,
- być modułowe, aby móc modernizować ich fragmenty, bez konieczności przebudowy całego systemu,
- być otwarte na nowe źródła informacji, dzięki standardom wymiany danych z innymi systemami,
- i wreszcie być samouczące, aby dostarczać informacji zwrotnych, doskonalących funkcjonowanie systemu.

Należy bez wątplenia stawiać na zarządzanie informacją, jeśli chce się wkroczyć w świat nowoczesnej logistyki i zwiększyć efektywność logistyczną SZ.

V. WYSTĄPIENIA ZAPREZENTOWANE W RAMACH DYSKUSJI

Plk dr hab. Zenon STACHOWIAK
Komendant Instytutu Ekonomii i Logistyki
Akademia Obrony Narodowej



Taka będzie logistyka SZ RP, jakie wykształcimy kadry do kierowania nią i dowodzenia jednostkami logistycznymi.

A w tym obszarze również zaczynają narastać zaległości spowodowane niestety wprowadzeniem ustawy – jak to się określa – pragmatycznej, dotyczącej służby zawodowej. Spowodowało to między innymi zlikwidowanie Podyplomowego Studium Operacyjno Logistycznego (PSOL) i – już od dwóch lat – zaprzestanie jakiegokolwiek kształcenia kadr logistycznych szczebla operacyjnego, pomimo przygotowania AON do prowadzenia Studium Operacyjno-Strategicznego na stopień pułkownika dla oficerów o specjalności logistycznej, kursów specjalistycznych na stopień podpułkownika (dowódców batalionów logistycznych oraz kierowania zabezpieczeniem logistycznym), jak również studiów podyplomowych na stopień majora.

PODNOŚZENIE KWALIFIKACJI KADR LOGISTYCZNYCH (projekt)		
gen.	STUDIUM POLITYKI OBRONNEJ	Szef log RSZ Dowódca BLog
plk.	STUDIUM OPERACYJNO-EKONOMICZNE	Szef logistyki dyw. Komendant RBM
ppłk.	KURS SPECJALISTYCZNY DLA PODPUŁKOWNIKÓW	Szef sekcji G4 dyw. Szef logistyki bryg. Dowódca blog
mjr.	STUDIA PODYPLOMOWE W AKADEMI OBRONY NARODOWEJ	Szef sekcji S4, oficer sekcji logistyki dyw.
kpt.	KURS SPECJALISTYCZNY DLA KAPITANÓW	Dowódca klog, oficer sekcji logistyki bryg.
por.	KURS SPECJALISTYCZNY DLA PORUCZNIKÓW	Zastępca dowódca klog, oficer sekcji logistyki batalionu
ppor.	ABSOLWENCI WYŻSZYCH SZKÓŁ WOJSKOWYCH LUB WYŻSZYCH SZKÓŁ CYWILNYCH	Dowódca plog

Dotychczas wyznaczeni na te stanowiska oficerowie, zgodnie z ustawą, spełniają warunki, ale co będzie za dwa lub trzy lata? Czy przez ten czas musimy skutecznie rozłożyć i zlikwidować nasz potencjał kształcenia logistyków? Przecież większość Panów biorących udział w dzisiejszym seminarium jest absolwentami PSOL i sami najlepiej wiecie, jak przydała się wiedza zdobyta na tym studium w pracy na stanowiskach w sztabach ZT, dowództwach OW i RSZ oraz Generalnym Zarządzie Logistyki Sztabu Generalnego WP.

To przede wszystkim zmieniające się uwarunkowania funkcjonowania SZ RP spowodowały, że system kształcenia kadr logistycznych na potrzeby sił zbrojnych stanął przed nowym wyzwaniem – koniecznością przygotowania wysoko wykwalifikowanego personelu logistycznego zdolnego skutecznie realizować nowe jakościowo zadania w zupełnie innym od dotychczasowego otoczeniu.



Warunkiem koniecznym, zapewniającym spełnienie oczekiwań, jakie stawia przed logistyką współczesne pole walki jest wysoki profesjonalizm, którym powinny legitymować się organy kierowania, dowództwa i sztaby jednostek logistycznych na wszystkich szczeblach organizacyjnych SZ.



Płk dr inż. Stanisław DINTER
Szef Oddziału Operacyjno-szkoleniowego
Szefostwa Planowania Logistycznego Sił Powietrznych

Obowiązująca od 1.07.04r. „Ustawa o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych”, Dz.U. nr 179 z 11. IX. 2003 r., znacznie utrudnia, a nawet uniemożliwia racjonalne gospodarowanie kadrami logistycznymi, ich kształcenie i szkolenie oraz prognozowanie dalszego rozwoju czy tzw. kariery wojskowej. Wynika to głównie z niczym nieuzasadnionego podziału kadry na lepszych i gorszych oraz konieczności zmiany stanowiska po okresie upływu kadencji (od 1 roku do 3 lat). Ci lepsi to ta część, która zajmuje stanowiska główne (kadencja 3 lata) i pośrednie (kadencja od 1 roku do 3 lat), natomiast ci gorsi to kadra zajmująca stanowiska zabezpieczające (kadencja do 3 lat z możliwością jej powtórzenia). Są jeszcze szczęśliwcy zajmujący stanowiska szczególnie, którzy mogą całą swoją służbę przetrwać w jednym pionie funkcjonalnym.

Niedoskonałość ww. ustawy polega na z góry przyjętym założeniu, iż stanowiska zabezpieczające są dla nieudaczników, którzy po upływie kadencji 3 lat mogą ubiegać się o wyznaczenie na równorzędne stanowiska pośrednie, a z niego dopiero na wyższe stanowisko główne. Sytuacja ta powoduje, że wartościowi oficerowie wyznaczeni na stanowiska zabezpieczające, praktycznie już na wstępie służby są 3 lata opóźnieni w karierze w stosunku do swoich rówieśników wyznaczonych na stanowiska pośrednie i nawet o 6 lat w stosunku do tych wyznaczonych na stanowiska główne.

Stan taki powoduje, że trudno jest utrzymać dobrych fachowców (szefów służb logistycznych) na stanowiskach bez szkody dla ich dalszego rozwoju. Podobnie jest w sztabach logistycznych, gdzie doświadczenie i wiedzę zdobywa się w miarę upływu czasu, przechodząc w jednym pionie funkcjonalnym ze stanowiska specjalisty na stanowisko starszego specjalisty i wreszcie na stanowisko szefa oddziału. Konieczność zmiany stanowiska po upływie kadencji często wyklucza realizację właściwej drogi służbowej i zmusza dobrych, wyszkolonych oficerów do wędrówek po innych komórkach organizacyjnych lub jednostkach wojskowych. W takiej sytuacji niezwykle trudno jest prognozować służbę w okresie dłuższym niż 3 lata. Nie sprzyja to również planowaniu i kierowaniu oficerów na studia i kursy specjalistyczne w kraju czy zagranicą, gdyż podstawę skierowania stanowi wieloletnia prognoza kadrowa. Z tego powodu w chwili obecnej zarówno AON jak i WAT nie prowadzi specjalistycznych kursów.

Sugerowane przez kierownictwo GZL P-4 SG WP nowe systemowe i bardzo korzystne rozwiązania, których głównym celem jest integracja tzw. logistyki wykonawczej w ramach Inspektoratu czy Dowództwa Logistycznego lub Wsparcia na szczeblu operacyjnym kosztem logistyk RSZ, to w rzeczywistości kolejna próba, nie poparta jakimkolwiek opracowaniem naukowym ani symulacjami, to znowu chęć przelożonych i kolejne doświadczenia na żywym organizmie, jakim są SZ RP. Po raz kolejny chodzi tylko o uchwycenie władzy i utworzenie atrakcyjnych „stołków” na nową kadencję oraz o dalsze kilka lat chaosu w imię tzw. systemowego porządkowania logistyki. Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że przy ogólnym braku środków finansowych centralne rozdzielnictwo też nie wiele zmieni sytuację w logistyce SZ RP, może tylko doprowadzić do powstania niezdrowej rywalizacji petentów z RSZ i korupcyjnych zjawisk w tym ww. „super organie logistycznym”.

Dlaczego nie próbuje się zintegrować logistyki na szczeblu strategicznym ?

Można by pozostawić tzw. logistykę produkcji, czyli Wojskowe Przedsiębiorstwa Remontowe i Produkcyjne, Wojskowe Instytuty i Ośrodki Naukowo-Badawcze oraz Agencje Mienia Wojskowego i Mieszkaniową pozostawić w pionie I-go zastępcy MON, a pozostałe dziedziny działalności logistycznej, w tym głównie infrastrukturę, wojskowy dozór techniczny, wojskowe straże pożarne, metrologię wojskową i zaopatrzenie, zintegrować na szczeblu GZL P-4 SZ WP. Można byłoby odtworzyć pod szyldem GZL, niegdyś bardzo dobrze funkcjonujące struktury na szczeblu centralnym, które spełniałyby ówczesne funkcje COZ i E (Szefostwa Techniki Lotniczej, Zarządu Lotniskowego, Głównego Kwatermistrzostwa i Głównego Inspektoratu Techniki) z nowymi kompetencjami COL w wszystkich dziedzinach działalności logistycznej.

W dyskusji z autorami nowych rozwiązań pod szyldem „Inspektorat” wynika, że brak im argumentów na logiczne uzasadnienie wszystkich powiązań i wzajemnych relacji pomiędzy nowym tworem a RSZ. Wątpliwość budzi również pozostawianie w strukturach nowego systemu logistycznego dwóch Okręgów Wojskowych dla zarządzania ośmioma RBLog. Nie do przyjęcia jest również podporządkowanie Baz Lotniczych, które są organicznymi elementami zabezpieczającymi Brygady Lotnictwa Taktycznego pod BLog i OW.

Pozostawienie w RSZ logistyki w postaci komórek planistycznych, przy funkcjonowaniu w wojskach jednostek z tzw. organiczną logistyką wykonawczą, często z funkcjami oddziału gospodarczego, może doprowadzić do wielu nieprawidłowości z powodu braku nadzoru ze strony przelożonych nad specjalistyczną działalnością służb logistycznych oraz obniżeniem gotowości bojowej wojsk.

ppłk lek. Dariusz CHŁOPEK
Zarząd Wojskowej Służby Zdrowia

KONCEPCJA STREFOWEGO ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO SZ RP

Przyjęty obecnie system dowodzenia i kierowania stwarza sytuację, w której dowódca brygady kieruje bezpośrednio zarówno szefem służby zdrowia brygady, jak również dowódcą kompanii medycznej. Szef Służby Zdrowia ma bardzo ograniczony wpływ na racjonalne i efektywne wykorzystanie potencjału służby zdrowia brygady, bowiem jest on ściśle „przypisany” do poszczególnych pododdziałów bojowych, których dowódcy, rzecz jasna, nie chcą oddać kompetencji dowodzenia nimi. Dlatego też podległość pododdziałów medycznych szefowi służby zdrowia brygady jest praktycznie tylko fachowa. Nie pozwala to na spełnienie jednego z podstawowych wymagań stawianych przed zabezpieczeniem medycznym przez NATO – wydzielania potencjału służby zdrowia modułowo, w zależności od powstałych potrzeb operacyjnych.

Personel medyczny udzielający świadczeń to oficerowie-lekarze oraz sanitariusze-żołnierze służby zasadniczej (przechodzą oni jedynie krótkie przeszkolenie). Słabością systemu, wielokrotnie sygnalizowaną przez Zarząd Wojskowej Służby Zdrowia, jest brak wykwalifikowanego, średniego personelu medycznego, pielęgniarek oraz ratowników medycznych. Wprowadzenie odpowiedniej liczby pielęgniarek oraz ratowników medycznych do struktur pododdziałów wojskowej służby zdrowia zwiększyłoby znacząco jakość świadczonej pomocy medycznej.

Zmiana struktury batalionów i brygad oraz określenie nowych zadań i wymagań operacyjnych powoduje, iż dotychczasowe struktury służby zdrowia, oparte o plutony i kompanie medyczne, nie są w stanie sprostać wymaganiom stawianym współczesnemu zabezpieczeniu medycznemu. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że w skład polskich kontyngentów wojskowych wchodziły pododdziały i elementy medyczne każdorazowo formowane specjalnie na potrzeby operacji. Nie wysyłano struktur etatowych, gdyż nie odpowiadały one potrzebom operacyjnym zarówno pod względem organizacyjnym jak i wyposażenia. Dodatkowym utrudnieniem stały się zasady „nowej polityki kadrowej”. Aby zapewnić właściwy poziom profesjonalny personelu medycznego zarzucano więc dotychczasowe nazwy pododdziałów medycznych (pluton, kompania) na rzecz zespołów i grup zabezpieczenia medycznego, co umożliwiło podniesienie stopni etatowych oraz wyznaczanie personelu medycznego o odpowiednich kwalifikacjach. Doświadczenia wskazują jednoznacznie na potrzebę

~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

zmiany dotychczasowego, liniowego systemu zabezpieczenia medycznego na tzw. strefowe zabezpieczenie medyczne. Istotą zmiany byłoby scentralizowanie struktur służby zdrowia w brygadzie w obrębie jednego dużego pododdziału, co zapewniłoby możliwość dowodzenia i modułowego wydzielania sił i środków służby zdrowia w zależności od powstałych potrzeb operacyjnych. Pododdziały medyczne nie byłyby przydzielane do pododdziałów bojowych, bez możliwości ich wykorzystania do zabezpieczenia innego pododdziału, lecz wskazywany byłby pododdział medyczny realizujący zabezpieczenie w obrębie strefy (schemat 1). Punkty opatrunkowe rozmieszczone w tej strefie zabezpieczałyby wszystkie pododdziały realizujące w niej zadania.

W kompaniach zmechanizowanych/czołgów jako integralną część pododdziałów, wprowadzić należy 3-4 – osobowe sekcje medyczne w składzie: dowódca-ratownik medyczny, ratownik medyczny, sanitariusz, kierowca-sanitariusz, wyposażone w opancerzony transporter sanitarny. Zadaniem ich byłaby ewakuacja z pierwszej linii do gniazda rannych lub punktu opatrunkowego.

W miejsce dotychczasowych plutonów i kompanii medycznych proponuje się wprowadzić zintegrowany pododdział medyczny – Grupę Zabezpieczenia Medycznego, posiadającą w swym składzie zespoły punktów medycznych poziomów 1 i 2 (schemat nr 2).

Udzielanie pomocy medycznej na poziomie 1 oparte byłoby o kontenerowe sale opatrunkowe na samochodach, co pozwoliłoby zachować wysoką mobilność i krótki czas uzyskania gotowości do działania po przedyslokowaniu. Ilość zespołów punktów medycznych poziomu 1 byłaby mniejsza w stosunku do ilości obecnie istniejących plutonów medycznych (w BZ proponuje się 5 takich zespołów, wobec dotychczas istniejących 7 plutonów medycznych).

Zespół punktu opatrunkowego poziomu 2 realizowałby swoje zadania w oparciu o zabudowę kontenerowo-namietową; kluczowe elementy, jak sale operacyjne, OIOM, część diagnostyczna, rozmieszczone byłyby w kontenerach, elementy pozostałe – w namiotach (schemat nr 3).

W pododdziałach desantowo-szturmowych, używanych najczęściej w formie samodzielnych batalionów, struktury zabezpieczenia medycznego powinny uwzględniać zarówno zwiększoną urazowość podczas realizacji zadań, jak również fakt, iż ewentualne działania prowadzone byłyby w oderwaniu od wojsk własnych, co utrudniałoby lub nawet uniemożliwiałoby ewakuację medyczną. Zespół Punktu Opatrunkowego Poziomu 1 dla batalionu desantowo-szturmowego posiadałaby możliwość wykonywania zabiegów chirurgicznych, czyli zawierałaby elementy pomocy medycznej poziomu 2, w etatach kompanii desantowo-szturmowych wprowadzić należałoby sek-

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

130 z 143

RWD 191/Z-1/Z-95/05

cje medyczne (3-4 osobowe) złożone z ratowników medycznych i sanitariuszy, bądź nawet posiadające w swym składzie lekarza. Powyższe działania zmierzałyby do zapewnienia właściwego poziomu opieki medycznej uwzględniającego specyfikę działań.

Ze względu na gęstą sieć szpitali wojskowych oraz cywilnych, proponuje się zrezygnować z dotychczasowego poziomu 3 (bataliony medyczne, bataliony wzmocnienia medycznego) dla wojsk na terenie kraju. Zamiast tego należy utworzyć minimum 3 wojskowe szpitale polowe – mobilne, zdolne do przerzutu jednostki medyczne zapewniające zabezpieczenie medyczne poziomu 3 dla wojsk realizujących zadania poza obszarem kraju. Powinny być one wyposażone w systemy kontenerowe lub kontenerowo-namiotowe.

Niezbędnym warunkiem realizacji powyższych zamierzeń jest przyspieszenie procesu modernizacji technicznej wojskowej służby zdrowia. Jednostki medyczne powinny posiadać sprzęt i wyposażenie medyczne zgodne z wymaganiami NATO. Zintensyfikować należy wysiłki w celu zapewnienia odpowiedniej ilości pojazdów sanitarnych i specjalnych służby zdrowia, aby uzyskać wystarczającą zdolność do ewakuacji pacjentów drogą lądową. Aby zapewnić interoperacyjność sprzętu i wyposażenia wojskowej służby zdrowia oraz uniknąć zakupów odrębnego sprzętu i wyposażenia „polowego”, tworzyć należy warunki umożliwiające wykorzystanie sprzętu i wyposażenia medycznego znajdującego się w stacjonarnych szpitalach wojskowych przez mobilne jednostki medyczne. Działania takie zostały już rozpoczęte, np. stół operacyjny używany w szpitalu polowym w Karbali jest identyczny jak stoły używane w blokach operacyjnych szpitala w Bydgoszczy.

Istotnym kierunkiem działań będzie rozwój systemu ewakuacji medycznej drogą powietrzną, zarówno na szczeblu taktycznym jak i strategicznym. Najważniejszym zadaniem będzie pozyskanie statków powietrznych, spełniających wymagania zarówno operacyjne (możliwość operowania w sojuszniczym obszarze powietrznym) jak również medyczne (sprzęt i wyposażenie, przeszkolony personel medyczny na pokładzie). Wydaje się, iż poziomem ambicji możliwym do realizacji będzie posiadanie eskadry śmigłowców sanitarnych (wyłącznie na potrzeby ewakuacji medycznej) oraz 4-5 samolotów z możliwością adaptacji do takich potrzeb (m.in. możliwość montażu stanowisk intensywnej opieki medycznej).

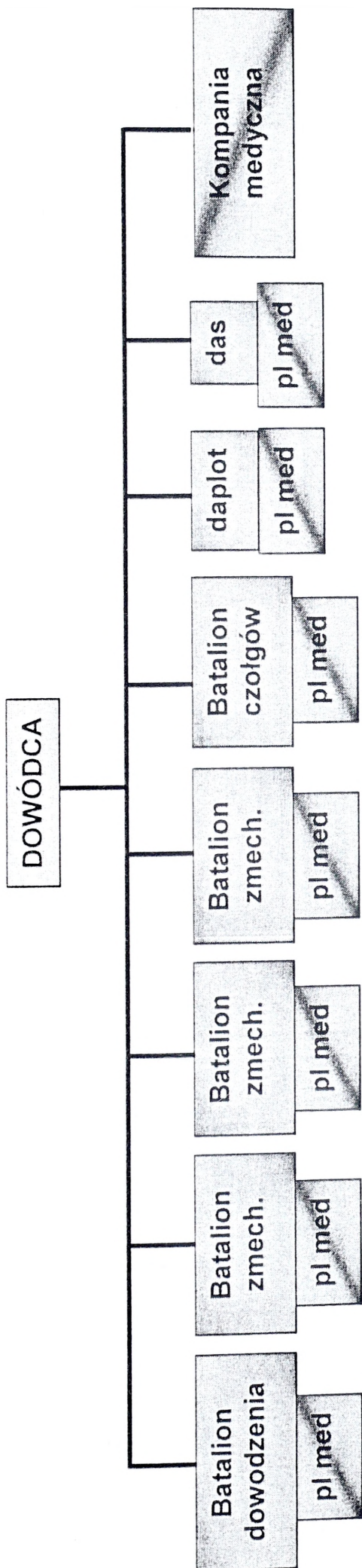
Bardzo istotnym elementem będzie wyposażenie jednostek medycznych w systemy łączności i informatyki, wymagane na teatrze działań w celu zapewnienia interoperacyjności. Dotyczyć to będzie w szczególności rozwoju systemu zarządzania informacjami medycznymi, który pozwoli zarówno na efektywne dowodzenie

i kierowanie, jak również na funkcjonowanie polskiej wojskowej służby zdrowia w środowisku wielonarodowym.

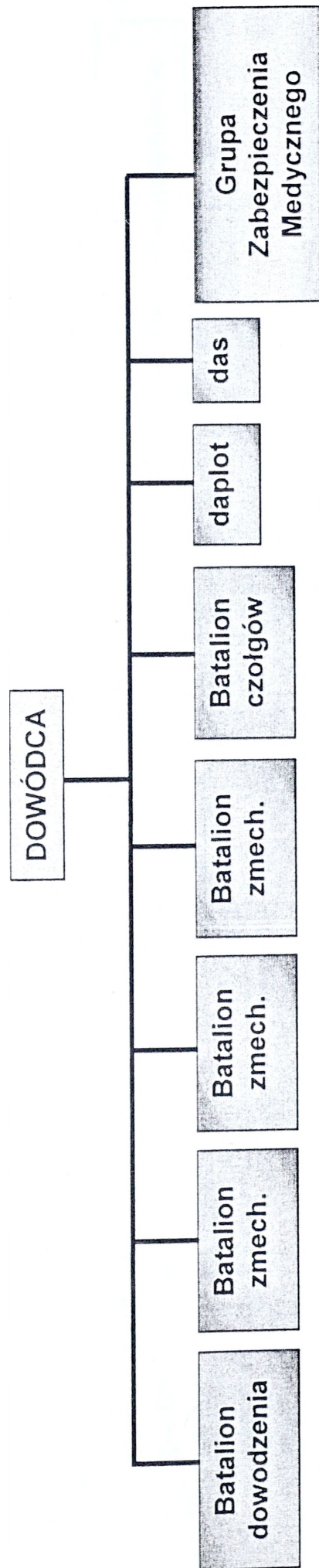
W celu zapewnienia zdolności do działań w strukturze wielonarodowej jednostki medyczne poddane powinny zostać procesowi certyfikacji, zarówno na poziomie narodowym, jak również wielonarodowym. Uzyskanie certyfikacji dowództwa wielonarodowego potwierdzi zdolność jednostki do działań w układzie sojuszniczym lub koalicyjnym.

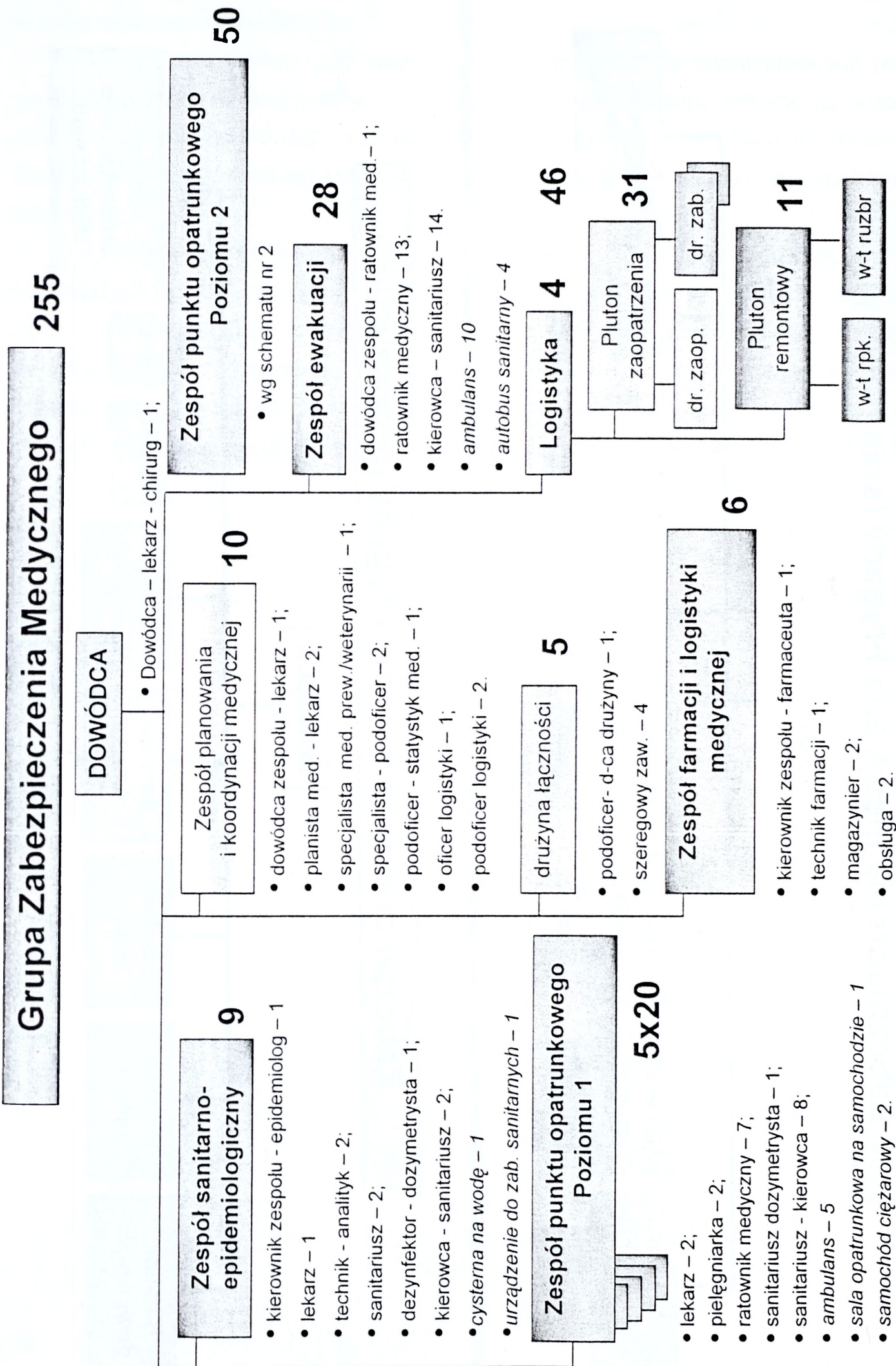
Jednym z elementów certyfikacji jest ocena przygotowania zawodowego personelu medycznego, w tym jego kwalifikacji. Opisane powyżej rozwiązania, polegające na integracji potencjału w ramach jednego, dużego pododdziału medycznego, pozwolą na zorganizowanie i rzeczywiste kierowanie procesem szkolenia i doskonalenia zawodowego kadr medycznych. Jest szczególnie istotne w obecnej sytuacji niedoboru wykwalifikowanych, specjalistycznych kadr medycznych w Siłach Zbrojnych RP.

Zabezpieczenie medyczne brygady (stan obecny)

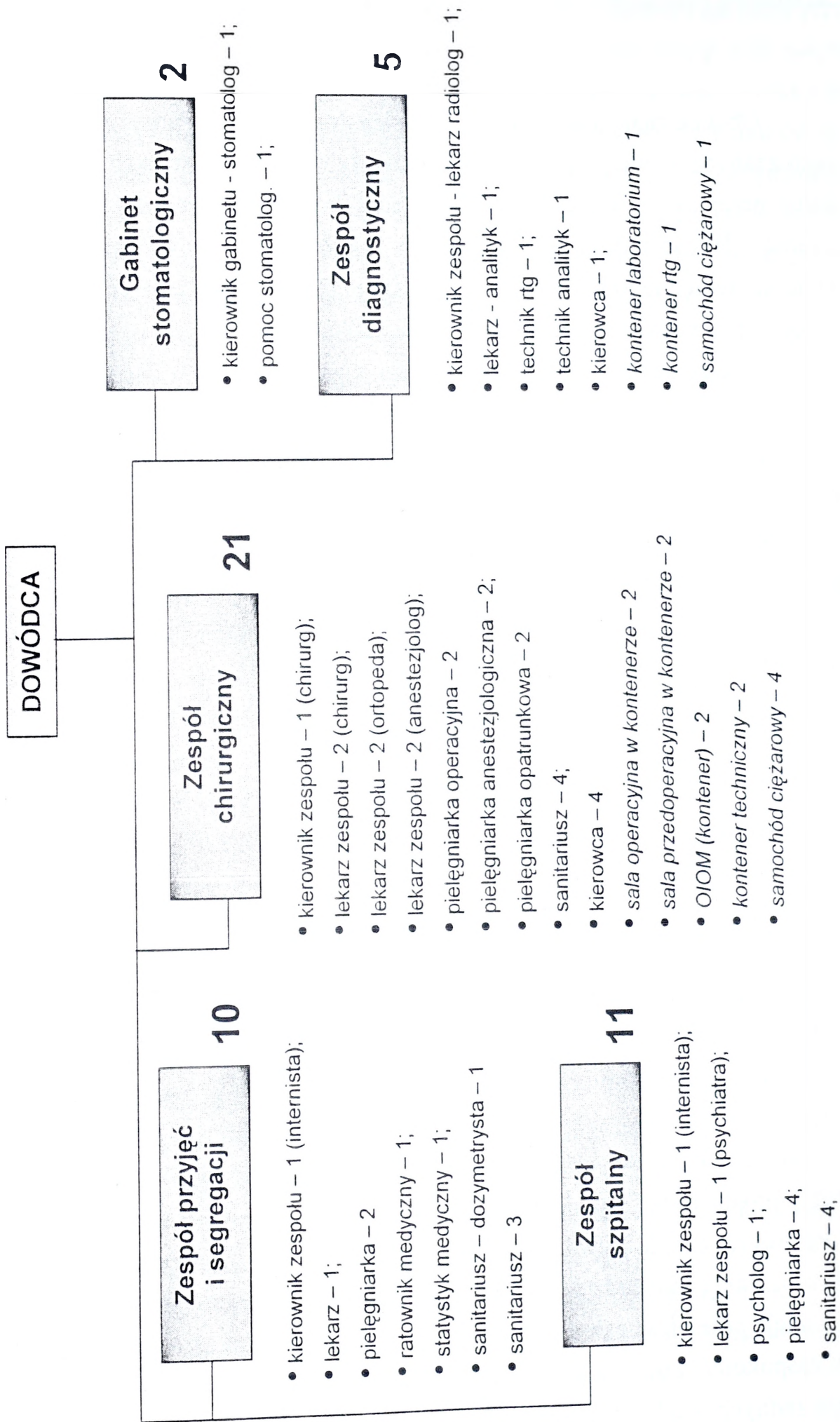


Zabezpieczenie medyczne brygady (propozycja)





ZESPÓŁ PUNKTU OPATRUNKOWEGO POZIOMU 2



~~ZASTRZEŻONE~~

Kopia

Ppłk Wiktor BARCZYKOWSKI

Szefostwo Transportu i Ruchu Wojsk-Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk

Obecne zaangażowanie SZ RP poza granicami kraju oraz przewidywany wzrost tego zaangażowania w przyszłości, ujawniły obszary, w których niezbędne jest dokonanie przemian – w różnej skali – w szeroko pojętym zabezpieczeniu logistycznym operacji. Bezpośrednio uwidoczniła się konieczność zapewnienia zdolności do przerzutu strategicznego sił i środków, a w szczególności zapewnienia odpowiednich możliwości transportowych, w tym środków transportu strategicznego.

Znaczenie transportu strategicznego nie było tak widoczne w SZ RP dopóki Polska nie stała się członkiem NATO oraz nie angażowała się w tak znacznej skali w operacje poza granicami kraju. Zabezpieczenia transportowe udziału PKW w rejonie Bałkanów jest stosunkowo proste dzięki możliwości wykorzystania transportu kolejowego i kołowego. Operacja Enduring Freedom w Afganistanie po raz pierwszy postawiła przed SZ RP takie wymagania w zakresie przerzutu, które jasno wykazały, iż dotychczasowe możliwości transportowe, oparte głównie na transporcie kolejowym, są niewystarczające.

1. Nowa jakość

Kryterium „ilościowe” w planowaniu przerzutu, posługujące się kategoriami dystansu i ilości potrzebnych transportów kolejowych musiało zostać zastąpione kryterium „jakościowym”, opartym na określeniu rodzaju transportu, który zapewni spełnienie priorytetów operacyjnych, w tym, co do czasu przemieszczenia sił do miejsc operacyjnego przeznaczenia z wykorzystaniem dostępnych portów wylądunku i infrastruktury transportowej na teatrze działań i/lub jego pobliżu. Z tego punktu widzenia, pojęcie transportu strategicznego, czy też transportu na potrzeby przerzutu strategicznego, stanowi nową jakość w SZ RP. Jest zagadnieniem zdecydowanie wykraczającym poza możliwości organicznego transportu tak jednostek wojskowych jak i poszczególnych rodzajów sił zbrojnych. Ta „nowa jakość” musi znaleźć rozwiązania, które dotyczyć będą całych SZ RP w jednakowym stopniu, pomimo iż w głównej mierze zapewniać one będą miały zdolność do przerzutu jednostek wojsk lądowych. Koordynacja potrzeb w zakresie transportu strategicznego oraz realizacji działań na rzecz ich zaspokojenia musi odbywać się na szczeblu centralnym. Obecnie SZ RP nie posiadają żadnych środków transportu strategicznego, a w szczególności transportu mor-

skiego i lotniczego. Możliwości MW są niewystarczające nawet do pełnego zabezpieczenia logistycznego działań własnych jednostek pływających, nie mówiąc już o przetrzymaniu sił i środków PKW wydzielanych przez inne RSZ, czy też transporcie zaopatrzenia dla podtrzymania gotowości i zdolności PKW do realizacji zadań przez cały czas funkcjonowania poza granicami kraju. Siły Powietrzne nie posiadają statków powietrznych mogących realizować zadania w zakresie transportu strategicznego, a transport operacyjny i taktyczny może być zaspokojony tylko w ograniczonym zakresie. Planowane do zakupu samoloty C-130 poprawią sytuację tylko w pewnym stopniu. Środkami strategicznego transportu lotniczego w NATO określa się te typy samolotów, które przewyższają możliwościami właśnie samolot C-130. Jest to definicja wynikająca z praktyki i doświadczenia, a nie abstrakcyjnych, sztucznie przyjętych kryteriów podziału.

PRZYKŁAD:

Samolot CASA 295M nie jest w stanie zabrać na pokład sprzętu o wymiarach przekraczających wymiary odpowiednio przygotowanego (tj. po zdemontowaniu dachu, drzwi, siedzeń, itp.) samochodu HONKER; Samolot typu C-130 („Herkules”) – niezależnie od wersji – nie jest w stanie zabrać na pokład nowego KTO „ROSOMAK” ze względu na wysokość, a w przypadku potrzeby załadowania standardowego kontenera 20-stopowego (1C/ICC) w przestrzeni ładunkowej mieści się tylko jeden taki kontener. Samoloty C-130 mogą zabezpieczyć przerzut ludzi, z uwzględnieniem ograniczeń zasięgu i dostępności dogodnych lotnisk międzylądowania. Środki materiałowe muszą być pakowane na specjalnych paletach lotniczych – niezbędny jest odpowiedni sprzęt przeładunkowy w portach za/ i wyładunku.

Przy planowaniu przerzutu ważnym kryterium są wymiary ładunku. W przypadku sprzętu wojskowego jest on często „nadwymiarowy” Ogólnie przyjętą w Sojuszu definicją ładunku nadwymiarowego w transporcie lotniczym, jest określenie, że jest to taki ładunek, który ze względu na wymiary nie może być załadowany do samolotu C-130. Siły zbrojne tych państw, które dysponują samolotami C-130, w większości, ze względów ekonomicznych realizują transport zaopatrzenia głównie samolotami C-17 (tylko wojskowe) oraz An-124 i Il-76 (komercyjne), jednocześnie zapewniając sobie możliwość przewozu ładunków nadwymiarowych.

2. Koordynacja na szczeblu centralnym

Zagadnienie transportu strategicznego, w tym głównie morskiego i lotniczego, wymaga osobnego uregulowania na szczeblu centralnym SZ RP. Obecnie koordynacją potrzeb w tym zakresie oraz ich zaspokajania zajmuje się Szefostwo Transportu i Ruchu Wojsk – Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk (STiRW-CKRW), jako swoim zadaniem głównym. Jednakże jego dzisiejsze usytuowanie na szczeblu Dowództwa Operacyjnego, poza logistyką szczebla centralnego (GZL P4) znacznie utrudnia realizację tego i innych zadań. Ponadto, STiRW-CKRW nie dysponuje niezbędnymi kompetencjami ani narzędziami (w tym środkami budżetowymi) do pozyskiwania na rzecz SZ RP zdolności w zakresie transportu strategicznego. Oznacza to, że nie ma żadnego przełożenia na sposób i zakres wykorzystania nikłych zasobów środków transportu wojskowego, ani też kompetencji i środków finansowych do pozyskiwania środków transportu/zdolności przewozowych na rynku komercyjnym. W proces decyzyjny o tym, jakie rodzaje transportu (wojskowy czy cywilny) będą wykorzystane, w proces kontraktowania środków transportu na rynku cywilnym oraz w wielonarodowe programy pozyskiwania środków transportu strategicznego, jak SALIS (Strategic Air Lift Interim Solution) w przypadku transportu lotniczego, czy też programy w zakresie transportu morskiego, zaangażowanych jest szereg komórek organizacyjnych MON. Każda z nich posiada tylko część niezbędnych kompetencji, a w sytuacji, kiedy mają być podjęte konkretne decyzje, czy też chociażby przedstawione stanowisko narodowe, potrzebny jest długotrwały proces uzgodnień i konsultacji. Nie zawsze jest też do końca jasne, kto powinien właściwie daną decyzję wypracować, czy też ostatecznie podjąć.

PRZYKŁAD:

Realizacja Celów SZ w zakresie strategicznego transportu morskiego i lotniczego. Koordynatorem celu jest STiRW-CKRW (ówczesny ZTiRW), a środki budżetowe są w dyspozycji RSZ. Dowódcy RSZ kierują się własnymi priorytetami tak, by zaspokoić w pierwszej kolejności najistotniejsze potrzeby własnego RSZ, a nie innych. Głównym „odbiorcą” usług w zakresie przerzutu strategicznego są Wojska Lądowe, ale Dowódca tego RSZ nie widzi w zakresie swoich kompetencji możliwości pozyskania środków strategicznego transportu lotniczego, ani zawierania kontraktów na potrzeby całych sił zbrojnych. Przygotowuje siły

i środki do realizacji zadań poza granicami kraju, ale zaspokojenia niezbędnych potrzeb przewozowych oczekuje od szczebla nadrzędnego.

Jaskrawo widoczna potrzeba rozwiązania problemu transportu strategicznego na szczeblu centralnym SZ RP nie zawsze jest dostrzegana na tym właśnie poziomie, tj. planowania strategicznego.

Tak jak od dawna w Sojuszu, tak na szczeblu narodowym dziś nie może już być wątpliwości, co do kluczowego znaczenia zdolności do przerzutu nie tylko dla ostatecznego sukcesu, ale i nawet rozpoczęcia operacji. Nie można w sposób wiarygodny deklarować sił do wsparcia operacji sojuszniczych, jeśli nie posiada się jednocześnie na szczeblu narodowym – bo taka jest polityka Sojuszu w tym zakresie – środków, czy też zdolności przewozowych do ich przerzutu na teatr działań. Siły nie mogą być gotowe do działań, jeśli nie mają zapewnionej możliwości przerzutu (środków transportowych) do rejonu operacji.

Sojusz niejednokrotnie podkreśla – na szczeblu roboczym zwracając się w sposób bezpośredni do konkretnych państw – że deklaracje tych państw w zakresie wydzielanych sił nie są przyjmowane jako wiarygodne, dopóki dane państwo nie zapewni zdolności do przerzutu tych sił we własnym zakresie.

Siły zbrojne państw, które posiadają już długie doświadczenie z udziału w operacjach na całym świecie, posiadają wydzielone struktury, o jasno określonych zadaniach i kompetencjach w zakresie zapewnienia zdolności przewozowych na rzecz danych sił zbrojnych.

PRZYKŁAD:

Dowództwo Transportowe sił amerykańskich – USTRANSCOM – odpowiada w pełni za planowanie i realizację przewozów na rzecz całych sił zbrojnych USA.

Dowództwo centralne (USCENTCOM) oraz dowództwa regionalne (jak np. USEUCOM) i inne, składają zapotrzebowania w zakresie transportu strategicznego, a USTRANSCOM decyduje o sposobie ich zaspokojenia i realizacji przewozu z wykorzystaniem tak wojskowych, jak i cywilnych (komercyjnych) środków transportu. To właśnie USTRANSCOM decyduje, jakim samolotem polecą żołnierze PKW Irak w ramach rotacji.

W przypadku Wielkiej Brytanii, struktura o nazwie Defence Logistic Organisation (DLO) odpowiada za koordynację potrzeb i realizację przewozów na rzecz całych sił zbrojnych UK. Dysponuje wojskowymi środ-

kami transportu oraz środkami finansowymi niezbędnymi do pozyskania komercyjnych zdolności przewozowych w drodze kontraktów długo- i krótkoterminowych.

Należy oceniać, że w skali obecnych, a także przewidywanych potrzeb SZ RP w zakresie przerzutu strategicznego, zaspokojenie ich drogą budowy/zakupu floty morskich i lotniczych środków transportu strategicznego na dużą skalę jest zdecydowanie nieopłacalne. Zależy to od ambicji narodowych, które jednak nie mogą być odezwane od realnych możliwości państwa w określonej perspektywie czasu. Efektywnym jednak byłoby pozyskanie przez SZ RP np. 2 samolotów typu C-17 z jednoczesnymi zmianami legislacyjnymi umożliwiającymi komercyjne wykorzystanie wolnych możliwości przewozowych tych samolotów, m.in. na zwrot kosztów ich eksploatacji.

Rozwiązaniem, które pozwoliłoby w najszerszym zakresie zaspokoić potrzeby SZ RP, z uwzględnieniem jego ograniczeń i uwarunkowań ekonomicznych, jest zawieranie długoterminowych kontraktów „uśpionych”. Wiążą się one jednoznacznie z prefinansowaniem /odpłatnością za gotowość „przewoźnika” do realizacji przewozów na potrzeby SZ RP (tak jak w przypadku wielonarodowego programu SALIS, który zapewnia częściowe zaspokojenie potrzeb), zgodnie z określonymi przez SZ RP wymogami, co do terminu gotowości środków transportu, ilości i zdolności do przerzutu określonych sił w określonym czasie (tak zdolności jednostkowych – w zakresie typów /wymiarów sprzętu, jak i całkowitych – ilości przewozów).

Rozwiązania oparte na „umowach ramowych” itp. bez finansowania są w praktyce tylko rozwiązaniami pozornymi, bo żaden z przewoźników komercyjnych nie jest w stanie zapewnić gotowości czasowych i ilościowych do przewozu na rzecz wojska bez ponoszenia znacznych kosztów.

Należy podkreślić, że zadania, jakie mają realizować na rzecz obronności resorty cywilne², mają konkretny wymiar w czasie wojny. Generalnie, nie istnieje w prawodawstwie cywilnym pojęcie „kryzysu”, które ma konkretny wymiar dla angażowania Sił Zbrojnych RP w operacje poza granicami kraju.

W chwili obecnej nie istnieje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa dla terytorium RP, a Siły Zbrojne RP biorą udział w operacjach poza granicami państwa w czasie pokoju. Takie też są przewidywania co do najbliższej przyszłości. Wynika z tego, że istniejące i przewidywane potrzeby w zakresie transportu strategicznego

² Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 2004 r. w sprawie warunków i sposobu przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa, a także jego ochrony w czasie wojny, oraz właściwości organów w tych sprawach (Dz.U. Nr 34, poz. 294).

muszą znaleźć stałe rozwiązania, niezależne od potencjału przewidywanego do pozyskania z Gospodarki Narodowej w czasie bezpośredniego zagrożenia terytorium państwa.

Transport strategiczny jest więc nową jakością, nieosiągalną poprzez proste zwiększanie ilościowe obecnego potencjału transportowego SZ RP.

LOGISTYKA XXI WIEKU

Nowoczesna logistyka, just-in-time, nie jest możliwa bez sprawnego i wydajnego systemu transportowego. Najnowocześniejsze rozwiązania systemów informatycznych nie przyniosą pożytku, jeśli niezbędne zasoby nie będą mogły być fizycznie przemieszczone ze źródeł zaopatrywania do użytkownika – w odpowiedniej ilości i na czas.

3. Zagrożenie

Istnieje stałe zagrożenie dla systemu zaopatrywania wszystkich elementów SZ RP oraz PKW poza granicami kraju, wynikające z faktu, iż tak amunicja, jak i wszystkie inne środki materiałowe znajdujące się na wyposażeniu Sił Zbrojnych RP nie posiadają opisu wg klasyfikacji materiałów niebezpiecznych ONZ.

W świetle obowiązujących przepisów międzynarodowych³ w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych poszczególnymi rodzajami transportu ani jedna sztuka amunicji czy innego środka materiałowego stanowiącego materiał niebezpieczny (a dotyczy to tak środków bojowych jak i gaśnic, akumulatorów, butli ze sprężonym powietrzem, substancji/odczynników chemicznych, czy lekarstw itp.) nie może opuścić terytorium RP, żadnym z rodzajów transportu. Po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej należy spodziewać się bardziej restrykcyjnego przestrzegania wymogów określonych we wspomnianych przepisach także przy przewozach na terenie kraju.

W sytuacji obecnej z dnia na dzień może się okazać, że polskie wojskowe transporty zaopatrzenia nie mogą być realizowane.

Szczególnie restrykcyjne są przepisy w zakresie transportu lotniczego, ale zaśły już przypadki zawrócenia z granicy polsko-niemieckiej drogowego transportu amunicji, zmierzającego do bazy lotniczej w Ramstein, z powodu braku właściwego opisu przewożonych materiałów niebezpiecznych, w tym amunicji.

³ (RID – w transporcie kolejowym; ADR – drogowym; DGR- lotniczym; IMDGC-morskim).

Przepisy o zasadach przygotowania i postępowania z materiałami niebezpiecznymi przy przewozie poszczególnymi rodzajami transportu określają wymogi, jakie muszą być spełnione, by dany przewóz mógł być zrealizowany, jednak podstawą do tego jak postępować z danym materiałem niebezpiecznym stanowi jego opis zgodny z klasyfikacją materiałów niebezpiecznych ONZ (z określeniem klasy materiału niebezpiecznego i numeru UN), który powinien posiadać każdy środek materiałowy/ rodzaj produktu. Wymogu tego nie stosowano w procesie zaopatrywania Sił Zbrojnych RP.

Rutynowo stosowaną procedurą w ruchu międzynarodowym jest odmowa wstępu na teren danego państwa, czy też karanie przewoźników (włącznie z aresztowaniem samolotu na lotnisku, czy też statku w porcie docelowym lub pośrednim) za przewóz materiałów niebezpiecznych nie zadeklarowanych we wniosku o zgodę na przewóz w przestrzeni powietrznej/terytorium danego państwa, lub przewóz w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami. Wiąże się to nie tylko z odmową wpuszczenia transportu na teren danego państwa, czy też z karami za realizację takich przewozów, ale przede wszystkim stwarza realne zagrożenie dla życia i zdrowia oraz bezpieczeństwa transportów, w szczególności w przypadku przewozów lotniczych i morskich.

W chwili obecnej problem ten wymaga podjęcia szybkich i zdecydowanych działań w skali całych Sił Zbrojnych RP, które pozwolą uniknąć takiego zagrożenia dla systemu zaopatrywania w przyszłości, oraz zapewnią ciągłość zaopatrywania PKW obecnie działających poza granicami kraju.

Prowadzone w SZ RP szkolenie personelu z zakresu postępowania z materiałami niebezpiecznymi, z uzyskaniem odpowiednich uprawnień, daje możliwość spełnienia wymagań stosownych przepisów w zakresie przygotowania i przewozu ładunków niebezpiecznych, ale najpierw konieczne jest spowodowanie, aby **wszystkie środki materiałowe będące obecnie na wyposażeniu SZ RP posiadały opis zgodny z klasyfikacją ONZ materiałów niebezpiecznych**. W przypadku nowo wprowadzanego sprzętu i materiałów wymóg ten musi być jasno określony już na wstępnym etapie realizacji zakupów/pozyskiwania w procesie zaopatrywania SZ RP.



Powielono w Wydziale Wydawniczym AON
w 40... egz. dnia 17.05.05 Nr RND.191/z-1/z-95/05
Chwielewska
podpis

Egz. nr 1-6 Bibl. Niejawna
Egz. nr 7-40 Kanc. Tajna
Zezwalam na powielenie w 40 egz.

Wykonano w 1 egz. – kancelaria tajna AON.
Sporządził: ppłk dr Mariusz Fornal
Wykonał: ppłk dr Mariusz Fornal